

Гэээлин имканлары
нэ бөжүкмүш, илаһи!..
Мэн гэээл жаза-жаза
баша дүшдүм ки, гэээл күлүстаны
тэкчэ күл вэ бүлбүл,
яр вэ эгяр, гәһгәһэ вэ налә,
шам вэ пәрванэдән ибарәт дежил.
Инандым ки, гэээл газанында
чох мөвзу бишэ биләр.
Билдим ки, гэээл јазан гәләмлә
һәлә чох вәрәг зинәтләнәчәк.
Дәрк етдим ки, јашы мин илә
јахынлашан гэээлимизи
јашатмаг лазымдыр.
Билинсин кәрәк гэээлин гәдри!
Гижмәтләрин баһалашдығы
бир дөврдә
гэээли учузлашдырма, илаһи!..

Шаһин Фазил

1

ШАҲИН ФАЗИЛ

ГƏЗƏЛЛƏР

I ЧИЛД

«Азәрбајчан» нәшријаты
Бақы — 1994

Ш Р6(94)

Китаб «Шәрг — Алп — Адриа» ширкәтинин директору
Камал Мәдәтовун спонсорлуғу илә чап олунар.

Ш Р6(94)

Шаһин Фазил. Гәзәлләр—Бақы, «Азәрбајчан» нәшријаты,
1994... сәһ. 199

«Гәзәлләр» китабына мӯәллифин 1990-чы илдән сонра
јаздығы тәзә гәзәлләринин бир гисми дахил едилмишдир.

Гәзәлханларымызын гаршысында дуран ән үмдә вәзифә
бу күнүн Азәрбајчан гәзәлини јаратмағ, ону дилимиздә вә-
тәндашлығ һүғугу газанмајан әчнәби әрәб-фарс тәркибли сөз
вә ифадәләрдән тәмизләмәкдир. Мәһз бу амала хидмәт едән
Шаһин Фазил узун илләрдир ки, мӯасир мӯһафизәкар гәзәл-
ханларла әдәби-бәдин мӯбаризәдәдир.

Мәгсәд — Азәрбајчанымызын түркдилли бүтүн вәтән-
дашларынын һеч бир лүғәтин көмәји олмадан баша дүшә би-
ләчәји гәзәлләр тәғдим етмәк, охучуларын јүксәк бәдин зөв-
гүнү охшамағдыр.

«Гәзәлләр» көһнә бәшәри дүғуларын тәзә ин'икасыдыр.

Ш 4804000000—ОР6(94)
Т670(07)—94

Сифаришлә

©«Азәрбајчан» нәшријаты, 1994.

ГӘЗӘЛДИР КӨЗӘЛЛИК МҮЧӘССӘМӘСИ

1952-чи илдән, 12 јашымдан башлајарағ ше'р јазырам. Илк
мәтбу ше'рим 1958-чи илдә көзәл Губамын «Гызыл Губа» гәзе-
тиндә дәрч олунар «Гызбәнөвшә»дир. Сонралар республикамы-
зын, Әфғаныстанын вә Иранын мӯхтәлиф гәзет, журнал, алма-
нах вә китабларында миндән чох ше'рим вә бәдии тәрчүмәлә-
рим үзәринә нәшријат ишығы дүшмүшдүр.

Ән үлви дүғунун севки, ән әсас мөвзу мәнбәјинин исә кө-
зәллик олдугуну зәнн етдијим үчүн ән чох севки вә көзәлли-
кән јазырам. Мәһз ше'рләрим васитәсилә таныдығым вә таны-
мадығым инсанларла данышырам. Бә'зән исә...

Бә'зән варлығымы сарыр изтираб,
Аллаһла данышмағ истәјирәм мән.
Инсан вермәјәндә суала чаваб,
Аллаһла данышмағ истәјирәм мән.

Үнсирәти чох севирәм. Достларымла, јолдашларымла тез-
тез көрүшмәјәндә дарыхырам вә хојраты дили илә мӯрачиәт
едиб, бүтүн дүнјаны евимә чағырырам:

Һәфтәсиз,
Ај олармы һәфтәсиз?
Дүнја евимә кәлсин,
Мәним гапым чәфтәсиз.

Гүрбәтдә чох галдығым вә ајрылығ мөһнәтинә чох далдығым
үчүн һичранын әсас мәнбәји олан гүрбәти өз сөз охларыма
нишан едиб, ше'римизин мӯхтәлиф жанрлары илә дејирәм:

Бајаты

Чичәк көзәл, күл көзәл,
Муған көзәл, Мил көзәл.
Гүрбәтин балынланса,
Гудјалдакы кил көзәл.

Гошма

Гүрбәтдә бу гәдәр галмаг олармы?
Ел-оба нә дејәр, вәтән нә дејәр?
Губамдакы һүсн Кабулла вармы?
Күлүстан нә дејәр, чәмән нә дејәр?

Шаһдаг дағлар шаһы, Гудјалдан һаны?
Һәлә Гызбәнөвшә, Дәвәдабаны...
Чичәкдир һәр јаны, күлдүр һәр јаны,
Јасәмән нә дејәр, сүсән нә дејәр?

Сеһрдир, әфсундур, вәтән мәскәни,
Севән ашигләрин севән мәскәни...
Бабадаг — о думан, о чән мәскәни,
О думан нә дејәр, о чән нә дејәр?

Чүјүрлә, чејранла сән көрүшәрдин,
Гарталла, тәрланла сән көрүшәрдин...
Дәрәдән чыхараг дүзә дүшәрдин,
О дәрә нә дејәр, дүзән нә дејәр?

Јенә үрәјини дағламагдасан,
Гәм шәләләсисән, чағламагдасан.
Шаһин, ушаг кими ағламагдасан,
Ешидән нә дејәр, көрән нә дејәр?

Гәзәл

Гүрбәт елин әфғаны үзмүш мәни,
Он үч илин һичраны үзмүш мәни.

Он үч илин һичраны јох бәлкә дә
Ајрылығын һәр аны үзмүш мәни.

Дәрдләримин дәрманы чанан иди,
Дәрдләримин дәрманы үзмүш мәни.

Бағчамызын үзмәдијим нәркизи,
Јасәмәни, рејһаны үзмүш мәни.

Дүнјамызын чанлар үзән бир нечә
Әзрајылы, шејтаны үзмүш мәни.

Гүссәли мин-мин јетимин көз јашы,
Көз јашынын лејсаны үзмүш мәни.

Шаһина, һагсыз јерә олмуш шәһид
Кимсәләрин ал ганы үзмүш мәни.

«Көзәл» сөзү илә һәмгафијә олан гәзәл исә мәним даими мөвзүмдур. Гәдимдән индијәдәк гәзәлин әсасән севки төрән-нүмүнә јәнәлдилмәсинә бахмајараг, мән гәзәл дили илә бир чох ичтимаи мөвзуну да гәләмә алмышам. Мәсәлән,

Бајрағын дәстәји сынмышса, чалаг мүмкүнмү?
Ја да бајраг чүрүмүшәдүрсә, јамаг мүмкүнмү?

Јахуд,

Гәча Кәнчәм, тәзәдән кәнчә дөнүб, Кәнчә олуб,
Ад дәјишимәк нечә ил мәшғәлә, әјләнчә олуб.

Лап елә бу күнләрдә јашајыб-јарадан, лакин көһнә гәзәл-ханлар кими гәлиз дилдә гәзәл јазанлары хошламырам. Тәмиз дилимиздә 1001 гәзәлим вә 1 нијјәтим вар:

...Истәјирәм нәшр өла мин бир гәзәл,
Руһ верир севкили чанан мәнә.

Вурғунујам, вурғуну парлаг көзүн,
Бахмаја гој «чешми-дирәхшан» * мәнә.

Өпмәдәјәм күндә пәришан сачы,
Дәјмәјә гој «зүлфи-пәришан» ** мәнә.

Сөјләјирәм мән «дирилик чешмәси»,
Јадды, чаным, «чешмеји-һејван» *** мәнә.

Саф јазырам мән гәзәли, Шаһина,
Бәнзәмәдә һансы гәзәлхан мәнә?

Мәшһур гәзәлханымыз Ә. Ваһид Азәрбајҗан гәзәлини аз-чох садәләшдирдијинә бахмајараг, өмрүнүн сонуна гәдәр гәлиздилли классик гәзәлханларын тә'сириндән узағлаша билмәди. Дүздүр, о өзү дә е'тираф едәрәк дејирди: «О гәзәлләримин ки, дили гәлиздир, ифадәләр чәтин баша дүшүлүр, онлар

* Парлаг көз

** Пәришан сач

*** Дирилик чешмәси

мөним илк эсэрлөрүмдир. Чаванлыгда елө билирдим ки, ше'р нө гөдөр гелиз олса бир о гөдөр іяхшыдыр. Дејөрлөр: бу шаир дөрин биликлидир. Сонралар баша дүшдүм ки, сөһв етмишәм». (Бах. Әлиаға Ваһид. Гезәлләр. Бақы, 1989, сәк. 269). Тәәссүфләр олсун ки, мүасир гезәлханларымызын әксәријјәти Ә. Ваһидин чаванлыгда етдији сөһви гочала-гочала давам етдирирләр.

Вахты илә Мәммәд Сәид Ордубади вә Әли Нәзми дә јабанчы истилаһ вә ифадәләрин дилимиздә ишләдилмәсинә гәти е'тираз етмишләр. Мәсәлән, М. С. Ордубади 1923-чү илдә «Молла Нәсрәддин» журналында дәрч етдирдији «Битмәмишдир һәлә дә һәрби-зәбан, нејләмәли?» мисрасы илә башлајан бир ше'риндә іязырды:

«...Бириси топламыш әтрафына фарсы, әрәби,
Өзүнә һазыр едиб бирчә лисани-әдәби.
Түркичә јохдур ики кәлмә, нәдир бәс сәбәби?
Охујуб анламырам мән дә инан, нејләмәли?»

Ше'рләриндә елө өзү дә дилимиздә вәтәндашлыг һүгуу газанмајан әрәб-фарс сөзләриндән там гуртула билмәјән М. С. Ордубади, охучунун һәмин сөзләрлә гаршылашаркән мә'руз галдығы мәчбуријјәт, іјә'ни тез-тез «әрәбчи вә фарсчы» шаирләрин гүсуру учбатындан лүғәтләрдән истифадә етмәк мәчбуријјәти өнүндә галдығыны нәзәрә јетириб јазыр:

«Әрәбин, фарсын әлиндә галыб ахырда јахам,
Кәрәк һәр кәлмәбашы бир кәрә гамусә * бахам...»

Аллаһ рәһмәт еләсин Мәһәммәдһүсејн Шәһријара. Фарс, әрәб вә түрк дилләринин һаким олдуғу бир мүһитдә іязыб јараданј уstad түрк дилинин үстүнлүјүнү нәзәрә чатдырараг, шаирләримизи тәмиз дилдә јазмаға сөсләмишдир:

«Түркүн дилитәк севкили еһсаслы дил олмаз,
Ајры дилә гатсан бу әсил дил әсил олмаз.

Өз ше'рини фарса, әрәбә гатмаса шаир,
Ше'ри охујанлар, еһчидәнләр кәсил ** олмаз.

...Сөзләр дә чәваһир кимидир, әсли бәдәлдән,
Тәшхис верән олса, бу гөдәр зир-зибил олмаз».

* Лүғәт

** Хәстә, јорғун

Доғрудур, елә Шәһријарын түркчә ше'рләринин дили дә, тәәссүф ки, әрәб-фарс сөзләриндән там тәмизләнә билмәмишдир. Амма, инсаф наминә десәк, уstad Шәһријар һәмин сөзләри ифрат дәрәчәдә ишләтмәмиш, бу мәсәләдә бә'зи мүһафизәкар гезәлханларымыз кими һәддини ашмамышдыр. Әзиз гезәлханлар, Гур'анын «Һәддини ашанлары севмәз Аллаһ» әјәсинә әмәл етмәнизи тәмәнна едирәм. Мән һәддими ашмырам.

ШАҲИН ФАЗИЛ

«Еј оғул, шаир олсан, чалыш сәнин сөзүн сәһли-мүмтәне (заһирән жазылмасы асан көрүнән, лакин чох чәтин олан ше'р) олсун, гәлиз сөзләрдән гач, сәнә мә'лум лакин башгаларынын билмәдији вә шәрһә еһтијачы олан ибарәләр ишләтмә, чүнки ше'ри халг үчүн јазарлар, өзү үчүн јаз-мазлар».

«Габуснамә», Бақы, 1989, сәһ. 161

Гәзәли садә јазан шаирә «чан» сөјләмәли,
«Јад каләмлар жәтирир ше'рә зијан» сөјләмәли.

Түркүн өз сөзләри, фарсын, әрәбин өз сөзү вар,
Суја «су», торпаға «торпаг», гана «ган» сөјләмәли.

Нә кәрәкдир ки, дејәк «кити» әбәс дүнјәјә?
Чаһана «дәһр» нә лазым ки, «чаһан» сөјләмәли.

Халгымын әксәри билмир, а чаным, «пир» нәдир,
Гочаман инсана «пир» јох гочаман сөјләмәли.

Арабир «бәд» сөзүнү ше'рдә ишләтсәк дә,
Јамана «бәд» демәјиб, ејлә јаман сөјләмәли.

Дили вардырса бу халгын дилә гој «дил» дә десин,
Нә «лисан» сөјләмәк олмаз, нә «зәбан» сөјләмәли.

Нијә фарс шаири өз «чешм»инә «көз» сөјләмәјир?
Ағыза һансы ағыз илә «дәһан» сөјләмәли?

Әрәбин «зилли»и нечин «көлкә»јә дөнмүр бир јол?
Нә бәла «кизли»јә кәлмиш ки, «ниһан» сөјләмәли?

Нәјә лазым чәтин олсун гәзәлин мәфһуми?
Шаһина, сөзләрини халга асан сөјләмәли!

«Бир аһу көзлү сачыр әтри-зүлфи-әнбәрбу,
Мисали-дәшти-хүтән үзрә мүшкбар кәлир»
Әләкбәр Шаһид

Дәстимә¹ ејлә ки, ол түрреји-тәррар² кәлир,
Чешмимә³ шәш'әејү⁴ шә'леји-әнвар⁵ кәлир.

Еј мәләкху⁶, даһа мән әзми-фәраг ејләмәрәм,
Сәни кирјан көрәли көзләримә тар⁷ кәлир.

Чари олдугча сиришкин⁸ санырам, еј мәһру⁹,
Хиз¹⁰ едиб саһилини рујимә¹¹ әһһар¹² кәлир.

Хәндә¹³ ет сән ки, шәвәм¹⁴ мән дә сәнинтәк хәндан¹⁵,
Хәјјир¹⁶ ол, фикримә әндишеји-хәјјар¹⁷ кәлир.

һәббәза¹⁸, ашиги тәшбиһ едирәм мән нәхлә¹⁹,
Санырам әғјары көрдүкдә хәсү хар кәлир.²⁰

Еј гәзәлхан, нә зәбандыр²¹ бу бәјан олмагда?
Нә сүхәндир²² бу дүзүрсән, бу нә көфтар²³ кәлир?

Јамајырсан дилинә сән әрәби-фарсы һәдәр,
Ахы әбјати-мүрәггә²⁴ дилә дүшвар²⁵ кәлир.

Белә јазмаг гәзәли хејли асандыр, Шаһин,
Мән гәзәлханә бу чүр нәзм еләмәк ар кәлир.

- 1 Әлимә
- 2 Гыврым сач
- 3 Көз
- 4 Шүалар
- 5 Ишыглар
- 6 Мәләк хасијјәтли
- 7 Гаранлыг
- 8 Көз јашы
- 9 Ајсифәтли
- 10 Ашыб тулланыб
- 11 Устүмә
- 12 Чајлар
- 13 Тәбәссүм

- 14 Олум
- 15 Жүлүмсәр
- 16 Хејрхәһ
- 17 Хејрхәһлар фикри
- 18 Нә көзәли.
- 19 Хурма ағачы
- 20 Чөр-чеп
- 21 Дил
- 22 Сөз
- 23 Данышыг
- 24 Јамаглы бейтләр
- 25 Чәтин ағыр

Кәлмәди јар, олду чәмәнзар зар,
Етди мәни кәр нечә гәмхар хар.

Үстүмә һичран тәзәдән чумду ки,
Јохду абыр, јохду һәја, ар, ар.

Нејләмиш идим она, кен дүнјаны
Етди мәним башыма дилдар дар.

Кәр нечә гәддим әјилиб јәј кими,
Јағдырачагдыр баша илгар гар.

Тәкчә о јарым мәнә јар олмалы
Олмајачагдыр мәнә әғјар јар.

Чатлады неј, сынды каманым мәним,
Етди мәни дәрде кирифтар тар.

Тәј-тәј олур гүссәси ашигләрин,
Гәм јүкүмүз бир нечә халвар вар.

Ашиги күлләр гынајырлар јенә,
Ејләјәчәкдир мәни күлзар зар.

Севдијим, еј гөнчәләрим, күлләрим,
Ејләмәјин хәлгә буну чар, чар.

Шаһина, бүлбүлләримиз лал олуб,
Гарғалар етмәкдә јенә гар-гар.

«Кенә ситареји-бәхти-чаван ишыгланды,
Ачылды гөнчәвү күл, күлситан ишыгланды»

Мирзә Әли Мө'чүз

О пәричөһрә олуб мөһрибан ишыгланды,
Елә ки, гәлбдә јер тутду, чан ишыгланды.

Де, һаяндан белә кәлдин, сәмадан ендинми?
Кәлишинлә, кәзәлим, асиман ишыгланды.

неч күман ејләмәз идим оларам һејранын,
Елә ки, һүснүнү кәрдүм, күман ишыгланды.

Шаһ Хәтаји сөз ачыб јазды зәфәр дастаны,
Тәб'инин шәм'и илә һөкмран ишыгланды.

Адлары һәр јана јол тапды, тәкчә, зәнн етмә
Чәлиллә, Чавид илә Нахчыван ишыгланды.

Истәди имтаһан етсин мәни чаһил бир кәс,
Елә вердим чавабын имтаһан ишыгланды.

Тутду үз Ләнкәрана өјлә ки, «Мәчмәш-шүәра»,
О гәзәлханлар илә Ләнкәран ишыгланды. *

Шаһина, өјлә гәзәл вар ки, анламыр алим,
Гәзәлимдән мәним һәтта чобан ишыгланды.

* Бизим «Мәчмәш-шүәра» шаирләринин Ләнкәран шаирләри илә көрүшү-
нә ишарәдир.

Һачы Әләмдар Маһирә нәзирә

Дағ ашигдир, думан ашиг, дағ—үстүндә думан сахлар,
Әжәр сүст олса ешги дағ думаны накүман сахлар.

Бахыб Шаһдағә һәр дәф'ә тәсәввүр ејләрәм, санки
Асылмышдыр сәмаләрдән, бу дағы асиман сахлар.

Апармыш Сараны селләр, фәгәт илләр хәбәр јајмыш:
«Мәһәббәт нискилини һеј чанында Ханчобан сахлар».

Көзәллик көрмәјир, дилбәр, көзүм гејри көзәлләрдә,
Бу ашиг инчә тәсвири сәнинчин әрмәған сахлар.

Гәра телләр нә гыврымдыр, иландыр санки үст-үстдә,
О чанан өјлә чанан ки, илан үстдә илан сахлар.

Сәнин зүлфүнсә сүнбүлдүр вә ја күлдүр күл үстүндә,
Күлүн севдасыны даим чанында бағибан сахлар.

Севәнләр һеч заман гырмаз көнүл, вардырса инсафы,
Һәмишә мейрибан көсләр никары мейрибан сахлар.

Чанында варса, күл бахмаз тиканә бүлбүл ешгиндә,
Јалан сөздүр дејән варса «күлү бакир тикан сахлар».

Әжәр пүскүрсә вулкантәк рәзаләтләр, чаһан титрәр,
Әжәр дүзлүк зәфәр чалса, чаһаны шадиман сахлар.

Һәр инсан јахшыса, әлбәт, нәсиби јахшылыг олмуш,
Јаманлыг ејләјән шәхси јаманлыглар јаман сахлар.

Ишим јохдур нә чүр јазмыш гәзәл билдирки шаирләр,
Букүн шаир сөзүн јазмаз гәлиз, ше'рин рәван сахлар.

Ше'р сүфрәмдә сөзләрдән чешид чохдур, јаванлыг бол,
Дејилдирсә сөзүн зәнкин, сәни тәб'ин јаван сахлар.

Вәтән дәрди галыр јадда һәмишә, һәр вәтәндашын,
Әжәр јаддашы мөһкәмсә јадында һәр заман сахлар.

Хәбәрдар ејләсинләр гој фәрағы, кәлсә, өлдүррәм,
Бу ашиг һәр заман әлдә гылынч тутмуш, каман сахлар.

Әжәрчи чох зијан етмиш мәнә һичран гүрбәтдә,
Фәгәт ох гәддими чисмим чаванлыгдан нишан сахлар.

Сорушдугда чаванлыг сиррини, јарым бәјан етди:
— Мәһәббәт Шаһини гывраг едәр, севда чаван сахлар!

Бахыр өҗяр һәр җарә, деҗир «чананә көрсәнди»,
Җарымдан геҗри кәс амма мәнә биканә көрсәнди.

Гаранлыгдыр бүкүн дүнҗам, илаһи, нур геҗб олмуш,
Нә шамдан ичрә шам галды, нә бир пәрванә көрсәнди.

Аман, дам учмуш Ағдамда, Лачын җурдунда баҗгуш вар,
Дүнән абад олан мәскән бүкүн виранә көрсәнди.

Чәмән мәрмиҗлә шумланды, нә күл галды, нә вар бүлбүл,
Дүнән һеҗ шад олан күлшән бүкүн гәмханә көрсәнди.

Билинмәкдә бу күн гәдри, әлимдән вердиҗим җерләр
Дүнән даш иди, торпагды, бүкүн дүрданә көрсәнди.

Китаб севдасы көнлүмдән мәним бир ләһзә әксилмир,
Нә саги көздә чанланды, нә бир меҗханә көрсәнди.

Адым Шаһин, өзүм фазил, деди чанан ки, Мәчнундур!
Әкәр Шаһинсә, фазилсә, нечин диванә көрсәнди?

Вар е'тиразым, һәр күлә Леҗла демәсинләр,
Диванә олан ашигә рүсва демәсинләр.

Леҗла кими ашигми Зүлеҗха? Ола билмәз!
«Јусифләрә лаҗигди Зүлеҗха» демәсинләр.

Јад истилаһын зүмзүмәси руһимә јаддыр,
Јад диллә мәнә бир даһа лаҗла демәсинләр.

«Сәһба»јә әрәб шаири һеч «бадә» деҗәрми?
Хаһиш едирәм, бадәјә «сәһба» демәсинләр.

«Кафәр» сөзү, «ғыз» кәлмәси јохдурму дилимдә?
«Кафәр ғызы»на «дүхтәри-тәрса» демәсинләр.

«Һәр нафи-ғәзал, әмбәри-сара» * нә демәкдир?
Шаир нә деди? Хәлгә мүәмма демәсинләр.

«Мәскән дили-үшшагә сачын үгдүнү вердин» **,
Шаирләримиз гоҗ белә мисра демәсинләр.

Јаздырмышам имла нечә шакирдә гәзәлдән,
Устадды Шаһин, она имла демәсинләр.

* «Гәзәлләр», Бақы, 1986, сәһ 9.

** Рүстәм Самит. Гәзәлләр. Бақы, 1991, сәһ. 15.

Утанмаздыр әчәб бүлбүл, отурмушдур күл үстүндә,
Мәкәр бүлбүл олар хош күл отурса бүлбүл үстүндә?

Бу дүнјадә јаманлар чох, мүсибәтләр, фәғанлар чох,
Күл алтында јананлар чох, одам, јаннам күл үстүндә.

Фәған етмә, күлүм, кәлсә, мәнәббәтдән зүлүм кәлсә,
Бу јолда лап өлүм кәлсә, фәған етмә, өл, үстүндә.

Мәни — севкинлә сағ етдин, күнү—ағдан да ағ етдин,
Сачын сүнбүлсајағ етдин, нәзәрләр сүнбүл үстүндә.

Чәкиб чох мәннәт ишләрдән, үзүлдүм хәлвәт ишләрдән,
Јан олдум раһәт ишләрдән, чалышдым мүшкүл үстүндә.

Дајанмышдыр чобан дағда, чобандыр һөкмран дағда,
Бәјаз түлдүр думан дағда, мәним фикрим түл үстүндә.

Аман Фазил, Араз—гатил, о јан саһил, бу јан саһил,
Нә чүр Шаһинсән, еј гафил, донубсан саһил үстүндә.

«Әдәби дилимиз әрәб-фарс дилләринин ағыр тәсири алтында узун мүддәт халгын ичијлә кетмәди... Халгдан хејли габагда кетди, амма әсл дил ки вар, халгла кедирди, халгын отујла битиб, сујујла ахырды. Һәр ики дил илләр боју иш көрмәкдәјди. Бир шеј вар ки, халгдан габагда кедән дилин көрдүјү иш бир зијалыныңн көрдүјү ишдән башга бир шеј дејил, халгын ичијлә кедән дилин көрдүјү ишсә торпағын, сујуун, күнәшин көрдүјү ишә бәнзәјир, битирир, јетирир, кәтирирди!»

Мөвлуд Сүләјманлы
«Сөз» ж-лы, № 1, 1993, сәһ. 15

Гоча Гејсәм, јени Лејла мәнә лазымдырмы?
Јени севки, јени севда мәнә лазымдырмы?

Бир чүнун ешгә дүшүб етди мејл сәһрајә,
Мән — шәһәр сакини, сәһра мәнә лазымдырмы?

Чимирәм көз јашым илән, олурам пак, тәмиз,
Көз јашым вар исә дәрја мәнә лазымдырмы?

Чох гәзәлхан гәзәли көһнә үсул илә дејир!..
Тезә мәзмун, тезә мә'на мәнә лазымдырмы?

Ја илаһи, нијә дүнјамыза «кити» дедиләр?
Тә'нәләр олду «әтә'на» мәнә лазымдырмы?

Нә билим, парлаға — «бәрраг», нә билим алчаға «пәст»,
Нә билим һүндүрә «бала», мәнә лазымдырмы?

Гаша «әбру», баша «сәр» сөјләдиләр, вај-вај-вај,
«Ашикар» олду «һүвејда», мәнә лазымдырмы?

Анламаз һеч јүз адам сөјләсәләр «сәһба вер»,
Дедиләр бадәјә «сәһба» мәнә лазымдырмы?

«Бадәнин чәһәри-затында гәлизлик көрүрәм» *
Бу фикир олду мүәмма, мәнә лазымдырмы?

Дедиләр сән дә гәлиз јаз гәзәли, еј Шаһин,
Һеч дејән јох буну амма, мәнә лазымдырмы?

* «Гәзәлләр», 1986, сәһ. 156
2—1870

«Мәчмәүш-шүәра»нын кәнч үзвү Фәхрәд-
дин Салимә

Ја гәзәлхан, о мәгамын нә јаман чадә¹ дурар?
Нижә мејлин белә әбјати-мүәммадә² дурар?

Истилағати³-әрәб фарсы нә чох бус⁴ етдин?
Нечин әлфазымыз⁵, ејваһ, дүшүб падә⁶ дурар?

Бурада мәнәтәк әрәб-фарсы билән кәс аздыр,
Амма гәјәм һәмишә ләфзи-мүсәффадә⁷ дурар.

Охујаркән нә үчүн сиз тохујан кәлмәләри
Нәзәрим бадәдә јох, «сағәрү сәһба»дә⁸ дурар?

Сәни «јәлкән кими гәрг етмәли ифнајә заман»⁹,
Чүнки, ше'рин бир әбәс раһдә¹⁰ — ифнадә¹¹ дурар.

Булашыг ше'р бүжүн кәнлү буландырмагда,
Тәртәмиз кәлмәләрим әрши-мүөлпадә¹² дурар.

Гәзәли, рәһмәт ола Ваһидә, јазмыш садә,
Онун ардында, тәәссүф ки, чох аз садә дурар.

Кәл дејәк ше'ри тәмиз дилдә, тәмиз нијјәтлә,
Нијјәтим ән азы јүз мин белә мисрадә дурар.

Әријәрсән, елә буз һејкәлә бәнзәрсән ки,
Күнәшин јахдығы атәш долу сәһрадә дурар.

Шаһини тә'нә сели дејсә дә сиздән, сынмаз,
«Бәнзәрәм бир гочаман дағә ки, дәрјадә дурар».*

1. Ча—јер; 2. Әбјат—бејтләр; 3. Истилағат—истилаһлар; 4. Бус—бусә;
5. Әлфаз—сөзләр; 6. Па—ајаг; 7. Мүсәффа—саф; 8. Сағәрү сәһба—бадә,
9. Ифадә М. Ә. Сабириндир; 10. Раһ—јол; 11. Ифна—фәна; 12. Әрши-мү-
әлла—уча көј;

* Мисра М. Ә. Сабириндир.

Ешги данмаг мәнә ме'јардыр ондан сонра,
Бу чаһан мүлкү мәнә дардыр ондан сонра.

Даһа дилбәр кезә дәјмир дејә гејзим чохалыб,
О өзү гејзә сәбәбкардыр ондан сонра.

О вар икән мәнә һәр јанда баһар вар иди,
Һәр тәрәф сырсырадыр, гардыр ондан сонра.

Ширин иди мәнә зәггум да о чанан илә,
Инди шәрбәт дә зәһрмардыр ондан сонра.

Мәнә бир зәррә гәдәр дәрди јахын гојмазды,
Үрәјим дәрде жирифтардыр ондан сонра.

Ашиг олмаздан әзәл јарыма, мөһнәт варды,
Евдә мөһнәт јенә сәрдардыр ондан сонра.

Јахшы тәрк ејләмиш идим меји, әглим чашды,
Мәскәним меј долу амбардыр ондан сонра.

Елә зәнн ејләјирәм бир дә јарым олмајачаг,
Күлли-аләм мәнә әғјардыр ондан сонра.

Мән ки, ешг наминә һәр мәтләби тәсдигләрдим,
Адәтим, хисләтим инкардыр ондан сонра.

Варса да бир нечә јар-јолдашымыз, еј, Шаһин,
Санмасынлар мәнә јар јардыр ондан сонра.

Бир пара инсан инчидир мәни,
Бәлкә дә шејтан инчидир мәни.

Кизләмирәм һеч дә, олуб нөгсаным,
Инди • нөгсан инчидир мәни.

Дағда чобан үстүмә әл галдырыр,
Бағчада бағбан инчидир мәни.

Билдирирәм дәрими лоғманә һәм,
«Кет» дејә лоғман инчидир мәни.

Лалә дә, рејһан да дикиб баш јерә,
Лалә вә рејһан инчидир мәни.

Һәр шејә имкан едәрдим әзәл,
Индисә имкан инчидир мәни.

Көр нечә ил сахламышам чанымы,
Сахладығым чан инчидир мәни.

Хатирә дүшдүкчә јарын көз јашы,
Гәлбим олур ган, инчидир мәни.

Шаһина чананымы инчитмишәм,
Индисә дөвран инчидир мәни.

«Һәр пәришан зүлфү чөвһәр дилбәри ба лә'ли-ләб,
Гәм күдари рәһнүма бир бусә јарын көрмәсин...

Молла дајы валлаһ, доггуз илди ки, мүсәлман дәрси
дә охујурам, амма кенә бу шаирләрин дилини ганмы-
рам».

Чәлил Мәммәдгулузадә

Сөз мүлкү мәнимсә — бач јохдур,
Бач алмаға еһтијач јохдур.

Ачдым гапымы, кәлән-бујурсун,
Мүлкүмдә мәним хәрач јохдур.

Еј ше'ри гәлиз јазан гәзәлхан,
Ше'риндә нечин «турач» јохдур?

Ше'риндә сәнин «шәчәр» јазылды.
Ше'риндә сәнин «ағач» јохдур.

Өз сөzlәри вар, мәним дилимдә,
Јад кәлмәләри тарач јохдур.

Биз гачмалыјыг јабанчы сөздән,
Һеч ким демәсин «әлач јохдур».

Зәнкинди дилим, мәним дилимдә,
Јад истилаһа рөвач јохдур.

Шаһин, гәзәлин шаһы мән олдум,
Әфсус, башымда тач јохдур.

Рејһаны бағбан апарды—кетди,
Дәрманы Лоғман апарды—кетди.

Мави сәма, һарда о дан улдузум?
Улдузуму дан апарды—кетди.

Јетмәди чананыма сон хаһишим,
Хаһиши фәрман апарды—кетди.

Зәнн еләдим өндә көрүш вар һәлә,
Зәнними һичран апарды—кетди.

Һөкм еләдим һичрана, дилләнди ки,
Һөкмү Сүлејман апарды—кетди.

Әјри дүзү үстәләди чох заман,
Доғруну бөһтан апарды—кетди.

Гојмајыңыз, дадә јетин, ај һарај,
Чејраны гаплан апарды—кетди.

Ешги јашатмыш улу ашигләрин,
Һәр бири ад-саң апарды—кетди.

Сәһв еләдим гуршаға зүннар дедим,
Зүннары Сән'ан апарды—кетди.

Һејф ола Горгуд бабама, синәдә,
Бир нечә дастан апарды—кетди.

Һарда о Лејла, һаны Мәчнун бәјим?
Һурини гылман апарды—кетди.

Һарда Низамим, о Фүзулим һаны?
Чох кәси дөвран апарды—кетди.

Аз чоха үстүндү, аман, әзрајыл
Көр нә гәдәр чан апарды—кетди.

Чохлары мејданә кириб гојду баш,
Чох башы мејдан апарды—кетди.

Сәһв еләдим, һәр әмәл һәгдән кәлир,
Фикрими шејтан апарды—кетди.

Көз јашы јох, ганды көзүмдән идүшән,
Гојма, мәни ган апарды—кетди.

Јохду һејим чанда мәним, Шаһина,
Чанымы чанан апарды—кетди.

«Кәлмәсә үстүмә жарым мән өлөндөн сонра,
Тутмаз арам мөзарым мән өлөндөн сонра *.

Көз дикиб јурдума дүшмән, көрөсән раһәтлик,
Тапачагдырмы дијарым мән өлөндөн сонра?

Аллаһ-аллаһ, нә гәдәр вар гүбар гәлбимдә,
Әрзи тутмазмы гүбарым мән өлөндөн сонра?

Демишәм «Чәнки» чалын тары чәкиб көјнөкдән,
Динәчәкдирми о тарым мән өлөндөн сонра?

Јазмышам «Ешг ола ешгә», бу — шүарымды мәним,
Галачагдырмы шүарым мән өлөндөн сонра?

Чанымы ешг азары өјлә сарыб, билмәјирәм,
Битәчәкдирми азарым мән өлөндөн сонра?

Елә севдим јары, Шаһин, көрөсән гәбр ичрә,
Тутачагдырмы гәрарым мән өлөндөн сонра?

Сөјләјән јох даһа «әфғанә кәлибдир Шаһин»,
Чүнки, чананы көрүб, чанә кәлибдир Шаһин.

Гыјмајан чаныны чананәјә ашигләр вар,
Елә ашигләрә биканә кәлибдир Шаһин.

Етмәсинләр мәнә меј тәклифи, сәрмәст доғулуб,
Анадан дүнјаја мөстанә кәлибдир Шаһин.

Атарам даш башына, еј дәли, әл чәк мөндән,
Дәли јох, аләмә диванә кәлибдир Шаһин.

Көзәлим, чых јолума, гаршыла шөвг илә мәни,
Бусә ет, тек ганымы, ганә кәлибдир Шаһин.

Өләчәк олмаса вәслин тәки бир дәрманы,
Гапыны бағлама, дәрманә кәлибдир Шаһин.

Елә гуллуг мәнә әввәлки сајаг, бир көр ки,
Падшаһым, нечә шаһанә кәлибдир Шаһин.

Неч јаранмыр јени ашиг нағылы, дастаны,
Тәзә дастан, јени әфсанә кәлибдир Шаһин.

Бәлкә, чәннәтдә дә һәтта јаначагдыр чисми,
Бу чаһан мүлкүнә пәрванә кәлибдир Шаһин.

* Бејт Әлаға Ваһидиндир.

«Олмушам дәрде кирифтаг узагдан узаға,
Бир көзәл фикри илә зар узагдан узаға».

Чә'фәр Рәмзи

Ярыма мәсләһәтим вар узагдан узаға:
Етмәсин ашигини зар узагдан узаға.

Көндәриб күндә мәһәббәт долусу бир намә,
Гылмасын ешгини изһар узагдан узаға.

Билди ки, дүшсә јахын тәрк олачаг истимдән,
Башыма јағды мәним гар узагдан узаға.

Кимдә варса мәнә ирад јахындан динсин,
Етмәсин шаири инкар узагдан узаға.

Јахына көлсә, јахындан саларам баша ону,
Һүрмәсин үстүмә әғјар узагдан узаға.

Ярымы вәслә јетирдикчә сәваб ејләрдим,
Олмушам инди күнаһкар узагдан узаға.

Чарә ејләрди мүдам дәрдимә дилбәр, Шаһин,
Бахырам индисә начар узагдан узаға.

«Шаһлыг көмәрин тулламышам хејли замандыр,
Јарын сачытәк инди мүәттәр көмәрим вар».

Маил

Ардынча көзәл күн кими, еј күн, нәзәрим вар,
Мәндән хәбәрин јохса да, сәндән хәбәрим вар.

Һәркаһ удузсам чаны севда гумарында,
Зәнн ејләмәсинләр бу ојундан зәрәрим вар.

Јохсул демә јохдуса да бир сәрвәтим әлдә,
Мән зәршүнасам, еј пәри, ешг адлы зәрим вар.

Чошғун дејә далған, Хәзәрим, гүррәләнирсән,
Көксүмдә мәним бир нечә сәнтәк Хәзәрим вар.

Гәлбимдә бүкүн аһу дејил, шир јатыбдыр,
Гејзим көсәрим вар, тәпәрим вар, һүнәрим вар.

Чох һиссәси галмыш суда бир буз дағыјам мән,
Гафилләримиз вар һәлә билмир нәләрим вар.

Көрсәм дә чәфа гамчысы һичран кечәсиндән,
Алданмамышам зүлмәтә, күлкүн сәһәрим вар.

Шаддыр гоча бағбан ки, чичәкләнди мурады,
Шадәм ки, а Шаһин, гәзәлимтәк бәһәрим вар.

«Тутса һәр ким рәһи-мејханәни башдансовду,
Верәчәк саги дә пејманәни башдансовду»

Мејлә јох, ше'рлә јолдашлары дәмсаз етдим,
Јола салдым нечә биканәни башдансовду.

Данә-данә әдәб әкдим нечә надан башда,
Һәлә мән әкмәмишәм данәни башдансовду.

Мүчрү олмуш нечә зәнкин сөзә виранә көнүл,
Кәзмә, еј дост, бу виранәни башдансовду.

Әтри зүлфүндәди чананәмизин, анламырам,
Нә тәһәр јығмаг олар нанәни башдансовду.

Јанырам шам кими... пәрванәјә рәһмим вардыр...
Јандыр, еј шам, јенә пәрванәни башдансовду.

Елә кәс вар ки, «башымдан,—дејирәм,—рәдд олсун»,
Вармы бир кәс севә чананәни башдансовду?

Деди чанан мәнә: — Шаһин, азачыг ағлы олан,
Динләмәз сән кими диванәни башдансовду.

* Бејт Намиг Шәфаиндир.

Шәхсин олмасса әдәб вары, дүшәр гијмәтдән —
Ким ки, инкар едә, инкары дүшәр гијмәтдән.

Е'тираз ејләсә һәр ким буна, бир чаһилдир,
Јохса һәркаһ ағачын бары, дүшәр гијмәтдән.

Пак әмәл, пакизә иш саһиби олмасса әкәр,
Инсанын пакизә рәфтары дүшәр гијмәтдән.

Күл јанаг, күл додағын рәнки әкәр рәнждәнсә,
Көзәлин күл кими рүхсары дүшәр гијмәтдән.

Улу Аллаһ өзү тәнзимчисидир дүнјанын,
Мәкәр һеч, јахшыса, ме'мары дүшәр гијмәтдән?

Әчнәби сөzlәри бол-бол јамаса мисрајә,
Мәчлисин маһир Әләмдары дүшәр гијмәтдән *.

Саф јаратсын јараданлар гезәли Шаһинтәк,
Саф әкәр олмаса мирвари, дүшәр гијмәтдән.

* «Мәчмәүш-шүәра»нын үзвү Әләмдар Маһир

Дүнҗамызын, Аллаһ, даһа виранәси бәсдир,
Рәһм ејлә ки, мејханәси, топханәси бәсдир.

Дүшмән мәни чох күлләјә туш ејләди, амма,
Сөз күлләсинин чисмимә бир данәси бәсдир.

Әғҗарларын ләғвини исрар еләсәм дә,
Анчаг демәрәм бир кәрә «чананәси бәсдир».

«Исбати-вүчуд етмәјә чәһд ејләсә ашиг,
Ешгин одуна јанмаға пәрванәси бәсдир» *.

Шадлыг сарајы чохса да, гәмханә јох олмур,
Дүнја евинин гәм долу гәмханәси бәсдир.

Әрз ејләдиләр «севкијә биканә олан вар»,
Лагејд олан севкијә биканәси бәсдир.

Хәлг етмәсин Аллаһ даһа диванә чаһанда,
Мәчнун кими, Шаһин кими диванәси бәсдир.

* Бејт һәким Гәнинидир

Ел билибдир нечә вахтдыр мәнә сирдаш сәни,
Гој өмүрлүк елә билсин мәнә, ејкаш, сәни.

Еј гәзәлхан, јетишибдир јашынын сон фәсли,
Јар габағында хәчил ејләмәсин јаш сәни.

Дүшүбән гүрбәтә илләрлә, бәла жөрдүн сән,
Бу бәла кирдабы мәһв ејләмәјә каш сәни.

Нә силаһдан тута билдин, нә савашдан гачдын,
Талејин ејләмәсин бир даһа чашбаш сәни.

Дәрдинин мигдары јол дашы гәдәр олмуш бол,
Ел жөрүб чох кәдәрә, чох гәмә јолдаш сәни.

Пәрим, һуримисән сән? Гәләмим ачиздир,
Нечә јазсын гәләмим бәс, а гәләмпаш сәни?

Көксүн үстүндә јатыб даш кими бир чүт јумру,
Нечә инчитмәјир, еј күл, жөрәсән даш сәни?

Еј гәзәлхан, пәзәлин әкс еләјир чох сирри,
Едәчәкдир о дилин әввәл-ахыр фаш сәни.

Башынын ағлығы чох дилбәри чашдырмышдыр,
Һәлә иннән белә пәрт ејләјәчәк баш сәни.

Салачаг хатиринә һеј сәни «Мәчмәш-шүәра»,
Бир бачы * ахтарачагдыр, нечә гардаш сәни.

Көз јашынла боғачагсан өзүнү, еј Шаһин,
О гәдәр ағламысан гәрг едәчәк јаш сәни.

* Елнарә Бузовналы.

«Чаһанда јох елә ашиг ки, камјаб олсун,
Кими бу ешг тәмәннасы камиран еләди?»
Рүстәм Самит

О чәфаләр ки, дуруб гәсдимә чанан еләди,
Күманым јох ки, бир инсанә бир инсан еләди.

Һисс едән вармы, ки, дүшдүм нечә һалдан-һала мән?
Шад етмишди әзәл, инди пәришан еләди.

Нә вериб бусә мәнә, дәрдинә дәрман тапды,
Нә едиб бусә мәни, дәрдимә дәрман еләди.

Нә мәним, вардыса, бир тахсырым ашкарланды,
Нә дә көксүндә боғуб һирсини пүнһан еләди.

Елә гејз етди ки, дәрһал дилим-ағзым гуруду,
Елә бир гејзи нә кафәр, нә мүсәлман еләди.

Һаггы тапданмајан ашигләри сејр етдикчә,
Аси көнлүм нечә һагсызлыға үсјан еләди.

Бир заман, гәмләр әлиндән үзүлән гәлби үзүб,
Көрәчәкләр ки, бу Шаһин чаны гурбан еләди.

Вәсл илә һичраны гарышдырмајаг,
Һәзз илә әфғаны гарышдырмајаг.

Гәбри тапылмаз даһа Мәчнун бәјин,
Бәрри-бијабаны гарышдырмајаг.

Дәрманы олмазса әкәр дәрдимин,
Дәрд илә дәрманы гарышдырмајаг.

Өз јери вардыр Кәрәмин, Фәрһадын,
Гејс илә Сән'аны гарышдырмајаг.

Бир гоча бир дилбәрә мејл ејләсә,
Мејл илә имканы гарышдырмајаг.

Версәм әкәр чанымы чананыма,
Һөкмдә чананы гарышдырмајаг.

Ашигә һагг, әғјара шејтан дедим,
Һагг илә шејтаны гарышдырмајаг.

Фазил олун, «ләзки», «талыш», «тат» дејиб,
Азәрибајчаны гарышдырмајаг!

Фараг биздән узаг олсун! Әкәр дүшсәм узаг сәндән,
Әманәт вердијим ешги әманәт сахламаг сәндән.

Мүдам Шаһин сынанмышдыр, сынаглардан хошам, чанан,
Әмәл мәнән, һөкм сәндән, дөзүм мәнән, сынаг сәндән.

Зәһәр версән шәкәр веррәм, булаг умсан Хәзәр веррәм,
Мәһәббәтдән хәбәр веррәм, хәбәр мәнән, гулаг сәндән.

Өпүш көзләр бухаг санки, ачан күлдүр додаг санки.
Сығал истәр јанаг санки, сығал мәнән, јанаг сәндән.

Севинч һәр ләһзә вар олсун. һәрарәт бәргәрар олсун,
Сојуг дәмләр кәнар олсун, алов мәнән, очаг сәндән.

Вәтәнсиз—көздә нәм көрдүм, Вәтәнсиз—дәрд, әләм
көрдүм,
Ләләкләрдән гәләм көрдүм, гәләм мәнән, вараг сәндән.

Сәнин киприкләрин бир-бир кечиб гәлбимдән онсуз да,
Чәза сәндәнсә мән һазыр, чисм мәнән, бычаг сәндән.

Бу Шаһин, еј көзәл, һәр дәм гәзәл јазмагла мәшғулдур,
Тәки сән ше'рә мејл ејлә, гәзәл мәнән, мараг сәндән.

Мәчнун, гәти јох тахсыры, Лејланы бағышла,
Јар олмады севда сәнә, севданы бағышла.

Ешг ејләди үрјан Зүлејханы, а Јусиф,
Рәһм ејлә Зүлејхәјә, Зүлејханы бағышла.

Еј танры, күнәһкар каш елә буғда јејәјди,
Һәвва нә күнаһ етди ки? һәвваны бағышла.

Дәрја јенә, еј севкилим, һәдјан данышыбдыр,
Куја охујур сән тәки. Дәрјаны бағышла.

Ришхәнд еләјибдир сәнә хурма, ајыб олсун,
Куја ки, ширин сән кими. Хурманы бағышла.

Кәзмиш синән үстүндә нә чүр'әтлә гарышга?
Вар тахсыры, әфв ејлә, гарышпаны бағышла.

Ашиг, лап әкәр улдуза мејл етсә дә, јар, вер,
Дәр Зәһрәни көјдән вә Сүрәјјаны бағышла.

Фәрһадлары, Мәчнунлары күлдүрмәди ешги,
Кәл сәрт дағы, бомбоз дүзү, сәһраны бағышла.

Етдин чох үмид јарыны рә'јадә көрәрсән,
Шад етмәди рә'ја сәни, рә'јаны бағышла.

Шаһин, гоча дүнја каһ ачы, каһ да шириндир,
Зүлм ејләсә дә лап сәнә, дүнјаны бағышла.

Дил (јорулмур сөз демөкдөн, тазедир, төрдир сөзү,
Күндө «чанан», күндө «дилдар», күндө «дилбәр»дир сөзү.

Билмирәм, Аллаһ билир, заһидми һагдыр мәнми һаг —
Гуджалым вардыр нә бојда, амма Көвсәрдир сөзү.

Мән ки, һал әһлиндәнәм, мат галмышам гал әһлинә,
«Мәрми»дир, «топ»дур, «түфәнк»дир, «күллә-хәнчәр»дир
сөзү.

Ким ки, гүрбәт көрмәдән һичранә «әһсән» сөйләсә,
Ујмајын, алданмајын, дүзкүн дејил, шәрдир сөзү.

Јахшы сөздүр, севкилим, «зәркәр биләр зәр гәдрини»,
Зәркәрәм мән, сән зәримсән, зәркәрин «зәр»дир сөзү.

Чанлы күл сандым сәни, күлтәк зәриф сөзләр дедим,
«Нәстәрән»дир, ашигин һәр дәм «сәнубәр»дир сөзү.

Ал гызылкүлдүр јанаглар, шошмушам, дәфтәр верин,
Дашды илһам, шаирин күл көрсә «дәфтәр»дир сөзү.

Мән көрүб һүснүн бу күн «Аллаһу-әкбәр» сөйләдим,
Шаһинин иннән белә «Аллаһу-әкбәр»дир сөзү.

Еј никарым, дәрдә дәрман истәрәм сәндән бу күн,
Чансызам, чан вер мәнә, чан истәрәм сәндән бу күн.

Имканым јохдур ки, исбат ејләјим пак ешгими,
Имканын вардырса, имкан истәрәм сәндән бу күн.

Шәккәр әмдим бал додагдан, амма гане олмадым,
Тәк шәкәр јох, шәккәристан истәрәм сәндән бу күн.

Сәндә вардыр күл јанаглар, күл додаглар, күл бухаг,
Күл нәдир, чанан, күлүстан истәрәм сәндән бу күн.

Мүстәгиллик мејли вар, еј һәмвәтән, гејрәтли ол,
Еј вәтәндаш, бил ки, түғјан истәрәм сәндән бу күн.

Бирчә фәрманын сәнин чох дүшмәни гәһр ејләмиш,
Шаһ Хәтајим, өјлә фәрман истәрәм сәндән бу күн.

Чох көрүб Шаһин рәзаләт хәлг ичиндә, еј вәтән,
Мән Мәһәммәдтәк мүсәлман истәрәм сәндән бу күн!

Бу фэрагдан чаны јан ејләмәк истәр Шаһин,
Өзүнү елдә өјан ејләмәк истәр Шаһин.

Јенә Гудјал чајынын сејринә далмаг, далмаг,
Јенә Шаһдағда мәкан ејләмәк истәр Шаһин.

Биһеја гоншу әлиндән Гарабағ ган ағлар,
Бу аһыл синндә ган ејләмәк истәр Шаһин.

Архајынлыг гузуну гурда верәр, гурдлар вар,
Өзүнү һеј никеран ејләмәк истәр Шаһин.

Бир гезәлхан јенидәнгурмаја бәнд юлмушдур,
Фикри саф дилдә бәјан ејләмәк истәр Шаһин.

«Бәлаји-фиргәти-јар илә хәстә үшшагин...» *
Белә сәтри гадаған ејләмәк истәр Шаһин.

Жирмишик ал-верә, ал гәлбими, јар, вер бүсә,
Белә алвердә зијан ејләмәк истәр Шаһин.

Ашиги күлләрә гәрг ејләмәјә һазырдыр,
Әғјары күлләбаран ејләмәк истәр Шаһин.

Чаван ејләр, кезәлим, ашиги севда һәр дәм,
Өзүнү, кәл ки, чаван ејләмәк истәр Шаһин.

Сөјләдим һәр нә гәдәр «Ла илаһә илләллаһ»,
Зәһмәтим верди сәмәр, «Ла илаһә илләллаһ!»

Фәидәм — олду зәрәр, «Ла илаһә илләллаһ!»
Гафил олачаг, елә ки, шәкк еләдим Аллаһә.

Мәнә мүшкилди бәјәм сөјләјим ки, «Вар Танры?»
Дилә мүшкилди мәкәр «Ла илаһә илләллаһ?»

Еләдим һөггә дуа, сөјләдиләр «Јар кәлди»,
Бу хәбәр јахшы хәбәр, «Ла илаһә илләллаһ!»

Гоч кими үз-үзә дурмушду фәған илә фәрәһ,
Фәрәһим чалды зәфәр, «Ла илаһә илләллаһ!»

Ајрылыг олду пәришан, кәрүм олсун, јарәб,
Күнү ондан да бетәр, «Ла илаһә илләллаһ!»

Садигәм мән, мәнә үз верди севинч, еј әғјар,
Сәнә үз верди кәдәр, «Ла илаһә илләллаһ!»

Дилимин вирди олубдур бу кезәл кәлмә, дилим,
Деди һәр шамү сәһәр: «Ла илаһә илләллаһ!»

Гола гуввәт, кезә нур, әглә сәфа бәхш етмиш,
Јетириб гәлбә тәпәр «Ла илаһә илләллаһ!»

Нәзәрим кәјләрә санчылды мүдам. Аллаһым,
Шаһинә ејлә нәзәр, «Ла илаһә илләллаһ!»

* Бах: Гезәлләр, Бақы, 1986, сәһ. 149.

Еј Јер күрәси, фәхр елә, һәвва сәни көрдү,
Чох Јусифи рам етди, Зүлејха сәни көрдү.

Әһсән сәнә, улдуз саны ашиг јарадыбсан,
Вамиг сәни сејр ејләди, Әзра сәни көрдү.

Әфсус, һәр ашиг вүсала, вәслә јетишмир,
Мәчнун сәнә «фани» деди, Лејла сәни көрдү.

Еј чәрхи-фәләк, Ханчобанын белини гырдын,
Рәһм ејләмәдин Сараја, Сара сәни көрдү.

Көрдүн чох ели, еј бу гәзәл саһиби, әһсән,
Чөл-көл сәни, бағ-дағ сәни, сәһра сәни көрдү.

Еј севдичијим, ајнаны диванә едәрсән,
Бәнд олду сәнә ејлә ки, ајна сәни көрдү.

Үрјанлашараг шөвг илә дәрјадә чимирсән,
Кеј палтарыны әјнинә, дәрја сәни көрдү.

Башдан-ајаға сән ки, Азәрбајчаны көздин,
Шаһин, елә зәнн ејлә ки, дүнја сәни көрдү.

Дилбәрләрин ашигләрә мүшк-әнбәри бәлли,
Әғјарлараса зәрби таныш, гәнбәри бәлли.

Һәр вурғун олан кимсәнә Мәчнун ола билмир,
Ешг ордусунун бир нечә Искәндәри бәлли.

Рөвшән кимиләр тәқдир, онун Фәрһады аздыр,
Һәм забити мә'лум бизә, һәм әскәри бәлли.

Басгынла, тәчавүзлә кәлән халга бу халгын,
Һәм топпузу, һәм сүнжүсү, һәм сәнкәри бәлли.

Ғал әһлине тарих боју чомәрдлији мә'лум,
Һал әһлине «Раст»ы, «Сежаһ»ы, «Шүштәр»и бәлли.

Дост кәлсә әкәр дост үзүнә сүфрәм ачыгдыр,
Дүшмәнләрә јурддашларымын хәнчәри бәлли.

Вар Мирзә Чәлил, Мәммәд Әмин... Азәри түркүн,
Сабир кими бир Мирзә Әли Әкбәри бәлли.

Чох гәһрәманы вәсф еләдим мән гәзәлимдә,
Сирдашларыма бир нечә «Ешг дәфтәри» бәлли.

Ешг аләми Шаһин кими ашиг јетирибсә,
Ше'рин дә Низамим кими пејғәмбәри бәлли.

Севки-мәһәббәтди шәрәф-шан мәнә,
Бәхш еләҗиб ешг фәгәт чан мәнә.

Сөйләмәсинләр мәнә «Олдун гоча»,
Гоҗ демәсинләр белә бөһтан мәнә.

Гүввәми, әлбәттә, сүбут еҗләрәм,
Олса мүҗәссәр әкәр имкан мәнә.

Истәҗирәм нәшр ола «Мин бир гәзәл»,
Руһ верир севкили чанан мәнә.

Вурғунуҗам, вурғуну парлаг көзүн,
Бахмаҗа гоҗ «чешми-дирәхшан» * мәнә.

Өпмәдәҗәм күндә пәришан сачы,
Дәҗмәҗә гоҗ «зүлфи-пәришан» ** мәнә.

Сөҗләҗирәм мән «дирилик чешмәси»,
Ладды чаным, «чешмеҗи-һеҗван» *** мәнә.

Саф җазырам мән гәзәли, Шаһина,
Бәнзәмәдә һансы гәзәлхан мәнә?

* Парлаг көз.

** Пәришан сач.

*** Дирилик чешмәси.

Еләдим җарә нәзәр, машаллаһ,
Нәзәрим верди сәмәр, машаллаһ.

Гурғушунтәк әриҗиб бирләшдик,
Јох олуб гүссә-кәдәр, машаллаһ.

Аллаһ-аллаһ, бу нә голдур, бу нә бел?
Бу нә голбағ, нә кәмәр? Машаллаһ.

Зәркәрәм, еҗ зәри җер күрәсинин,
Бу нә зәркәр, бу нә зәр? Машаллаһ.

Мән тәмиз дилдә гәзәлләр җаздым,
Зәһмәтим верди бөһәр, машаллаһ.

Җазмадым ше'ри «Фәрат!.. Дәчлә!..» деҗә,
Бәһ, нә Гудҗал, нә Хәзәр!.. Машаллаһ.

Фарсын өз җахшы гәзәлханлары вар,
Әрәбин шаири әр, машаллаһ.

Онларын ше'ринә түрк сөзләри җад,
Охуҗанлар да деҗәр: Машаллаһ.

Ниҗә биз әчнәби сөздән җапышыб,
Сөҗләҗәк җашә «һәчәр»? Машаллаһ...

Нә хәҗал етди гәзәлханларымыз,
Ки, ағач олду «шәчәр»? Машаллаһ...

«Интисар» олду нә һагг илә, нечин,
Җабилҗәт вә зәфәр? Машаллаһ...

Җазырам саф, кәләчәк күн ки, һамы,
Мәнә рәһмәт диләҗәр, машаллаһ,

Бу нә Шаһин, бу нә Фазил, нә гәзәл?
Нә тәмиз дил, нә һүнәр? Машаллаһ!

Ешгдә вар ики султан — бири сәнсэн, бири мән,
Едән ашигләри һејран — бири сәнсэн, бири мән.

Кечә-күндүз чалышыб севкини тәблиғ ејләр,
Ики зәһмәтсевәр инсан — бири сәнсэн, бири мән.

Бири Әзра, бири Вамиг, бири Лејла, бири Гејс,
Едәрик лап чаны гурбан — бири сәнсэн, бири мән.

Лоғман олмагды бизим нијјәтимиз ешг ичрә,
Ики ашиг, ики Лоғман — бири сәнсэн, бири мән.

Биз ки, Гиддәтләнирик һарда вәфасыз көрсәк,
Етмәјән һиддәти пүнһан — бири сәнсэн, бири мән.

Едәрәк һәмлә писә, һифз едирик доғрулуғу,
Һәми хәнчәр, һәми галхан, — бири сәнсэн, бири мән.

Ики сәрһәд, ики саһил, ики тәлә, бир халг.
Икидир Азәрибајчан — бири сәнсэн, бири мән.

Нә көзәл сөз деди Сабир: «Иш апар, баш... кетсин»,
Охујан дүшмәнә мејдан — бири сәнсэн, бири мән.

Көзәлим, Шаһинә үсјанчы дејәнләр һагдыр,
Едән әғјарлара үсјан — бири сәнсэн, бири мән.

Достум Вагиф Будуглуја

Бир дә тә'рифләмәјин көһнә Сәмәргәнди мәнә,
Чох шәһәрдән даһа үстүндү Будуг кәнди мәнә.

Мән чаванлыгда јад елләрдә әзијјәт чәкдим,
Кәсдиләр бир нечә јердән бәрәни, бәнди мәнә.

О гәдәр һејфини чәкдим вәтәнин гүрбәтдә,
Һәлә Кабулда икән Шаһдағы көрсәнди мәнә.

О гәрибликдә дејәрдим һәмишә: Јад јурдун,
Јурдумун истиотундан ачыдыр гәнди мәнә.

Елимин гошмасы вар, вар гәзәли, машаллаһ,
Бәхш едир дүнја гәдәр һәзз гыфылбәнди мәнә.

Көрпәлик вахты едәрләр чочуға пејвәнди,
Санки, ше'р илә едибләр нечә пејвәнди мәнә.

Вермәдим мән јаха һеч вә'дә Әрәбзәнкиләрә,
Өјрәдибләр узун илләр нә гәдәр фәнди мәнә.

Атамын кәнди о Гәчрәш, анамын кәнди Будуг,
Версәләр истәмәрәм Кәнчәни, Дәрбәнди мәнә.

Кәзмишәм чох јери дәрвиш сајағы, еј Шаһин,
Ән нәғәјәтдә Будуг торпағы мәскәнди мәнә.

Ашиг олуб, идилбери вэсф етмишэм,
Неј демишэм «Кэл бэри», вэсф етмишэм.

Ағ бэдэнин бэнзэри вар мэрмере,
Уста олуб, мэрмэри вэсф етмишэм.

Парөлөјөн кэллэсини әғјарын,
Чанан атан гэнбэри вэсф етмишэм.

Мэн бағы јох, бағбаны мэдһ ејлөдим,
Мэн зэри јох, зэркэри вэсф етмишэм.

Жил сују Жил-жил чајымын түтјөдир,
Шаһдағымы, Тэртэри вэсф етмишэм.

Әр кими Шаһ Исмајылын әзмини,
Нэр кими Искәндэри вэсф етмишэм.

Шаири пејғәмбэрэ нисбэт гылыб,
Бир нечә пејғәмбэри вэсф етмишэм.

Шаһина, Сабир мәнә устад олуб,
Мирзә Әли Әкбэри вэсф етмишэм.

Бајрағын дәстәји сынмышса чалаг мүмкүнмү?
Ја да, бајраг чүрүмүшдүрсә јамаг мүмкүнмү?

Бүкүн һаггында бу күн јахшы сораглар јохдур,
Аллаһым, бэс кэләчәк тагда сораг мүмкүнмү?

Ел вәтән дәрди чәкир, әғјар исә јар дәрди,
Әғјарын кэллэсинә зорба чомаг мүмкүнмү?

Нечә вахтдыр ки, бизим халг ики пај олмушдур,
һәлә бундан да мәшәггәтли фәраг мүмкүнмү?

Гоншу халгын гошуну јахшы јарагланмышдыр,
Јолласаг Нахчывана биз дә јараг мүмкүнмү?

Һәрб одундан гаралыбдыр јер үзү иллөрлә,
Галајаг јердә күнәш бојда очаг? Мүмкүнмү?

Охујуб тарихи билдим ки, бизимдир, нијә бэс,
Бу гәдәр зилләтә дүшсүн Гарабағ? Мүмкүнмү?

Имканым јох ки, кирим да'ваја ач гурдларла,
Бу шәраитдә, а Шаһин, јашамаг мүмкүнмү?

Еј јар, күлә бәнзәрсән, күл күл кими олмазмы?
Кәлсән мәнә сән дәрдим јүнкүл кими олмазмы?

Бәһ, буғда нә чүр дән-дән сүнбүлләшә билмишдир?-.
Зүлфүн о сајаг һәрсән сүнбүл кими олмазмы?

Һәржаһ еләсән инкар саф арзуму, һәр ләкзәм,
Әфған кими олмазмы, нискил кими олмазмы?

Вүс'әт вериб илһамә, һазырки тәмиз дилдә,
Јазмазса, гәзәлханлар гафил кими олмазмы?

Кур чај кимидир илһам гәлбимдә мәним, еј дост,
Чошмазса әкәр тәб'им саһил кими олмазмы?

Гудјал сујунун әтри килдән мәжәр әскикми?
Шаһдағда думан, бәһ-бәһ, ағ түл кими олмазмы?

Бир дилбәрин ешгијлә гошдум нә гәдәр нәғмә,
Бүлбүл кимијәм, шаһин бүлбүл кими олмазмы?

Бүлбүл деди: «Һәр бир күлә өз бүлбүлү үстүн»,
Күл сөјләди: «Һәр бүлбүлә, әлбәт, күлү үстүн».

Әјјашлара мејханә, мүәллимләрә мәктәб,
Ашигләрә, мә'лумду ки, ешг мәнзили үстүн.

Фәрһадә јатагданса сүтунсуз дағы јахшы,
Мәчнунә гәср јох, Әрәбистан чөлү үстүн.

Һәр бағбана бағ, һәр баға бағбан јарашыгдыр,
Һәр бир јара јар, севкилијә севкили үстүн.

Гүрбәтдә мүдам өмр еләјән шәхсә, гызылдан,
Һәтта вәтәнин торпағы үстүн, кили үстүн.

Олдумса да чох јердә, дедим: «Јохду Губамдан»,
Әфғанлара өз Гәндәһары, Кабили үстүн.

Чанан деди: — Шаһин, данышырсан нечә дилдә,
Амма, сәнә, билдим ки, мәһәббәт дили үстүн.

Бир сәдагәтлi кәзәл вар, өзүнсән јалныз,
Мәнә ән севкили дилдар өзүнсән јалныз.

Гурмушуг биз икимиз үлви мәнәббәт гәсри,
Кимди ме'мар она? Ме'мар өзүнсән јалныз.

Да'ваны, мән'рәкәни, зүлмү, шәри дүнјадә,
Еләјән мән кими инкар өзүнсән јалныз.

«Мәнә дәвләт, мәнә вар јох» демәрәм һеч вә'дә,
Мәнә дәвләт, мәнә вар вар, өзүнсән јалныз.

Әсл Ашиг вә Әсл Јар мүнәјјәнләшди:
Әсл Ашиг — мән, Әсл Јар өзүнсән јалныз.

Сәни «чанан јенә кәздән салыб әғјарә бахыр» *,
Бакира, кимди күнаһкар? Өзүнсән јалныз.

Мәнә «Шаһин» демәјиб чохлары «Мәчнун» сәјләр,
Мәчнунун Лејлиси, еј јар, өзүнсән јалныз!

* Мисра Әлаға Бакириндир.

Да'вада мәрданәјә әһсән дүшүр,
Јанмада пәрванәјә әһсән дүшүр.

Севкилидир, севкиси дағ бојдадыр,
Севкили чананәјә әһсән дүшүр.

Әтри һопубдур сачына нанәнин,
Рајиһәли нанәјә әһсән дүшүр.

Бәлли едән дүнјаја ашигләри,
Дастана, әфсанәјә әһсән дүшүр.

Меј долу мејханә кәзүмдән дүшүб,
Сәз долу мејханәјә * әһсән дүшүр.

Еј бу гәзәл саһиби, рәһмин нә чох?
Кәл демә биканәјә әһсән дүшүр.

Әғјары һеј тәнгид елә, етмә зәнн,
Гәлб еви виранәјә әһсән дүшүр.

Шаһина, зәнчир дәлинин гисмәти,
Сән кими диванәјә әһсән дүшүр.

** Әсасән Бакы кәндләриндә әруз вәзни илә бәдаһәтән дејилән ше'р.
ки, буна «мејхана» дејилир.

Бу гезэл 1982-чи илин октябр аяынын 11-дә
Кабулда жазылмышдыр. О вахт анам Күлчәннәт
вә гардашым Магбет Сәид, сағ иди...

Бир тәрәфдән о чичәкләр вә чәмән мәнсиздир,
Бир тәрәфдән дә михәк, лалә, сүсән мәнсиздир.

Мәним ағ сачлы, арыг чүссәли Күлчәннәт анам,
«Аҗрылыг бәсди» дејән, «Галма» дејән мәнсиздир.

«Нә гәдәр сајмаг олар күнләри?» һәсрәтлә јазан,
Мәни һөрмәтлә, мәһәббәтлә севән мәнсиздир.

Јол чәкир гызларымын көзләри мә'јус-мә'јус,
Мәни һәр ләһзә, һәр ан јад еләјән мәнсиздир.

О гүрүр саһиби Магбет, о гезәлхан гардаш —
Көһнә бир пенчәји илләрлә кејән мәнсиздир.

Улу Шаһдағ, сулу Гудјал, нечә Гәчрәш булағы,
Гоча Гошпар дағы мәнсиз, Көјәзән мәнсиздир.

Дејәрәк «Әлвида» Кабул чајына, һиндукуша,
Шаһина, дән керижә, дән ки, вәтән мәнсиздир.

Диндин ки, — Кәлим бир даһа, — чанан, даһа кәлмә,
Оллам о сачындан да пәришан, даһа кәлмә.

Сән бирчә кобуд сөз ки, дедин, кечди чанымдан,
Инкар еләјир кәлмәјини чан, даһа кәлмә.

Дөнсән дә кәлиб сән башыма фајдасы јохдур,
Олсан да әкәр лап мәнә гурбан, даһа кәлмә.

Хаһиш вар иди мәнә әзәлләр сәнә јалныз,
Гәлб инди верибдир белә фәрман: Даһа кәлмә!

Мәрчан додағын бир дә мәним јадимә дүшмәз,
Гыпгырмызы һәр күл мәнә мәрчан, даһа кәлмә.

Анд ичмә даһа аллаһа, пејғәмбәрә бир дә,
Лап кәндир атыб көјләрә дырман, даһа кәлмә.

Ешгин мәни иннән белә одландыра билмәз,
Јансан да мәним ешгимә һеј јан, даһа кәлмә.

Илләр боју, мә'лум ки, үзүм күлмәјәчәкдир,
Гој зар еләсин Шаһини һичран, даһа кәлмә!

Јанырам шам тәки, еј севкили чанан сәнсиз,
Бу тәһәр јансам әкәр мән, сәнәчәк чан сәнсиз.

Көрмәјиб һүсүнү күнләрлә күлүстан солду,
Гурујуб бағ-бағатым олду бијабан сәнсиз.

«Үмидин Лоғмана галмыш» дедиләр, јох хејри,
Кәлсә дә нејләјәчәкдир мәнә Лоғман сәнсиз?

Олмушам мән елә бәдбин, елә илһамсыз ки,
Едә билмир һалымы кимсә хураман сәнсиз.

Севкилим, көрмәјәчәкләр даһа күлшәндә мәни,
Сейрана олмајачағ бир тикә имкан сәнсиз.

Едәчәк аләми тәрк етдијим әһдим гырылыб,
Сыначағ бағладығым дүнјаја пејман сәнсиз.

Мәни сәнсиз көрүбән ағлады кафәр һалыма,
Едәчәк гәшш мәни жөрдүкдә мүсәлман сәнсиз.

Бир заман Азәрибајчан галачағ Шаһинсиз,
Нечә галмышса, а Мәчнун, Әрәбистан сәнсиз.

Кәлмирсә дә һеч сајә нағсаны бу дүнјанын,
Зијнәтди бу дүнјајә чананы бу дүнјанын.

Көјләр јерә һејрәтдә: «Јер-көј нә кәсафәтдә?
Саф олмалы, әлбәттә, һәр јаны бу дүнјанын».

Чох јердә тәлатүм вар, аллаһ сону хејр олсун,
Тез-тез габарыр, галхыр үмманы бу дүнјанын.

Јарәб, көрәсән чејран вардырмы о дүнјадә?
Олдугча азалмышдыр чејраны бу дүнјанын.

Дәрманлары вар мин-мин, Лоғманлары вар мин-мин...
Ешг олмалыдыр лакин дәрманы бу дүнјанын.

Еј даш-гаша алудә, дүшмүрмү елүм јадә?
Галмырмы бу дүнјадә мөрчаны бу дүнјанын?

Инсанә јар олмагчын, бир лаләзар олмагчын,
Вардырмы вар олмагчын имканы бу дүнјанын?

Чох вә'д јалан олмуш, дүнја никәран юлмуш,
Шаһин, нә јаман олмуш инсаны бу дүнјанын.

Нәдир халиг, нәдир мэхлуг, нәдир дөвран мөһәббәтсиз?
Нәдир ашиг, нәдир мә'шуг, нәдир чанан мөһәббәтсиз?

Мөһәббәтдир шәфа бәхш ејләјән һәр дөрдә өлбәттә,
Сағалмаз хәстәси, олса әкәр Лоғман мөһәббәтсиз.

Одур мөфкурә инсанда, одур амал, одур гајә,
Мүгәддәс дујғулардан халидир инсан мөһәббәтсиз.

Мөһәббәт јохса адәмдә, о адәм хачәдир, хачә,
Өләр шөһрәт, итәр гејрәт, сусар вичдан мөһәббәтсиз.

Мөһәббәтдән кәнар олмаг әдаләтдән јан олмагдыр,
Дүшәр говға, битәр севда, гопар үсјан мөһәббәтсиз.

Мөһәббәтсиз гочаллам мән, мөһәббәт дујмасам өлләм,
Нә илһам хәлг олар чанда, нә гајнар ган мөһәббәтсиз.

Мөһәббәтсиз нә вәһдәт вар, нә бирләшмәк мүјәссәрдир,
Бир олмаз һеч заман. Шаһин, Азәрбајчан мөһәббәтсиз.

Јар олду сәадәт бизә, еј јар, гочалдыг,
Никбинлијә, әлбәттә, әсас вар, гочалдыг.

Каш бөјлә гочалмаг һамынын гисмәти олсун,
Тәрк ејләмәјиб һуш бизи, һушјар гочалдыг.

Хош күнләри күндүз-кечә һеј јад едирик биз,
Етдин мәни, етдим сәни хуммар, гочалдыг.

Ешг атәши бә'зән бизи гәрг ејләјир өјлә,
Һәтта едирик биз јашы инкар гочалдыг.

Бизләрдәки дүзкүнлүјә, чанан, һамы шаһид,
Һеч ким дејә билмәз ки, жүнаһкар гочалдыг.

Сән зүлфүнә һәрчәнд һәна јахмысан, амма,
Јағмыш о гара сачларыма гар, гочалдыг.

Гүрбәт дағы чох чәкди чаванлыгда бу Шаһин,
Шаһдағ, Бабадағ, еј гоча Гошгар, гочалдыг.

Гардашым Нәриманын вәфаты мүнәсибәтилә

Бу нә һајдыр, нә һарајдыр јенә һәр јанда белә?
Гарабағ «һагг» дејиб ағлар, Әрәбистан да белә.

Вар едиб инсаны јохдан, јох едирсән вардан,
Бу нә кет-кәлди, ај аллаһ, гоча дөвранда белә?

Гәлбимиз мә'шәлә бәнзәр, јашамағ јанғысы вар,
Бу нә атәш, нә аловдур, бу нә од чанда белә?

Әкәр инсан әсл инсанса чалышмагдыр иши,
Вурнухур санки дәјирмачы дәјирманда белә.

Вар төвәллүддә зәрурәт вә өлүм керчәкдир,
Еләмәз јох белә керчәклији имкан да белә.

Јаша гејрәтлә, әчәл кабусу һәркаһ кәлсә,
Бир әлач ејләјә билмәз сәнә Лоғман да белә.

Һәр јанан сөнмәлидир, сөнмәлисән, еј Шаһин,
Әријиб шам төһәри сөңдү Нәриман да белә.

Ајрылар биздән о Гичран, — дедиләр, керчәкми?
Бирләшәр Азәрибајчан, — дедиләр, керчәкми?

Мәни дөвран елә бәдбин еләјиб, шәкк етдим,
Белә галмаз ки, бу дөвран, — дедиләр, керчәкми?

Һаны бағбан баға бахсын ки, ағачлар јанды,
Кәләчәкдир јени бағбан, — дедиләр, керчәкми?

Муғанын көзләри ајдын, а Сәмәд, дүзләрдә,
Көрүнүбдүр јенә чејран, — дедиләр, керчәкми?

Мә'лумат истәјирәм мән, а биләнләр, сиздән:
Мәчнуна «ешгдә султан» дедиләр, керчәкми?

Чәкдириб һеј мәнә гәм белими әјдин, чанан,
«Белини дәрдүмә дәрман дедиләр, керчәкми?» *

Белә сөһбәт кәзәчәкдир мән өләндән сонра:
— Шаһини чанана гурбан дедиләр, керчәкми?

* Мисра Гази Бүрһанәддининдир.

Ашиг олан шөхсө пөнаһ ејләјин,
Жүлсө күлүн, ағласа аһ ејләјин.

Ешг савабдырса савабланмалы,
Ешг жүнаһдырса жүнаһ ејләјин.

Күндүзү чанан илә ахшам едиб,
Ахшамы јар илә сабаһ ејләјин.

Бә'зи гөзөлханлара етдим килеј,
Ким деди күлтөк «ај»ы «маһ» ејләјин?

Зүлфү јарын зил гара рәнжиндөсө,
Ким деди зил зүлфү «сијаһ» ејләјин.

Ше'рә гәлиз сөзләри долдурмајын.
Фикри тәмиз диллә изаһ ејләјин.

Әғјары күндүз-көчө бәднам едиб,
Гејрәти әлләрдә силаһ ејләјин.

Гејс идими етди сөда гејбдән:
— Шаһини ашиглөрө шаһ ејләјин!

Мәнә гүрбәт нә верибдир ки, зәрәрдән башга?
Көрмүрәм һеч нәји мәфтилли чәпәрдән башга.

Кечирәм сәрһәди: Архамда вәтән, өндө фәраг,
Чулғајыбдыр мәни нискил дә гәһәрдән башга.

Етдиләр, аһ, јенә тәклиф мәнә гүрбәт сәфәрин,
Башга тәклиф бәјәм юлмазмы сәфәрдән башга?

Јенә дәрвиш кимијәм, бәлкә дә сәркәрдан јох,
Јердә мөндән савајы, көјдә гөмөрдән башга.

Јада дүшмәкдә Хәзәр, назлы Хәзәр, мави Хәзәр,
Чагажугчај да дүшүр мави Хәзәрдән башга.

Кәләчөкдир нә заман хош хәбәрин, еј чанан,
Хош хәбәр көзләмирәм мән бу хәбәрдән башга.

Әлә дүшсөјди әлин бусәјә гәрг ејләрдим,
Шаһинин, еһ, нәји вар инди көдәрдән башга?

«Яр Јаһја демиш: — Вәғти-күлү-күлшәндир
Сүбһәм әзм едәлим күлшәнә бир сән, бир мән»

Јаһја Әфәнди (XVIII әср османлы шаири)

Көзәлим, нәғмә дејәк бағлара бир сән, бир мән,
Улу Шаһдағ кими шаһ дағлара бир сән, бир мән.

Ова јох, овчуја сөз мәрмиси јағдырмагчын,
Үз тутаг әзм илә овлағлара бир сән, бир мән.

Әфғаныстанда, күлүм, бәһ, нечә һәрмәт көрдүк,
Едирик гибтә һәмин чағлара бир сән, бир мән.

Кабула, Гәндәһара, Бәлхә саламлар бол-бол!
Дөнәрик бир дә о ојмағлара бир сән, бир мән.

Бә'зиләр әфғаны тәгдим еләмиш «дүшмән»тәк,
Едирик нифрәт о алчағлара бир сән, бир мән.

— Рәһмәт олсун, — дејирик күндә шәһид кимсәләрә,
— Иззәт олсун, — дејирик, — сағлара, — бир сән, бир мән.

Деди јар Шаһинә: — Әфған дијары бизсиздир,
Еләјәк сәчдә о торпағлара бир сән, бир мән!

Һәр ган гоһујан тахты девирмәк даһа јахшы,
Гәддарларын дәрсини вермәк даһа јахшы.

Бағ сејрини тәнһа еләмәк пис дејил, амма,
Бағбан, бағына јар илә жирмәк даһа јахшы.

Јох фајдасы тәнгид еләдик әғјары тез-тез,
Әғјары сүпүркәјлә сүпүрмәк даһа јахшы.

Көрдүкчә пәришан, олурам мән дә пәришан,
Әлбәттә, јарын зүлфүнү һәрмәк даһа јахшы.

Һәрчәнд чәфа чәкмәјимиз адичә һалдыр,
Амма ки, сәфа јар илә сүрмәк даһа јахшы.

Мәрчан додаг үстүндә нә тәр бусә јетишмиш!..
Бәһ-бәһ, јетишән мејвәни дәрмәк даһа јахшы.

«1001 гәзәл»им кизлиди чаршаблы көзәлтәк,
Шаһин, көзәлин һүснүнү көрмәк даһа јахшы.

Гулаг ас инди, а чанан: Бири вармыш, бири јох...
Данышым бир нечә дастан: Бири вармыш, бири јох...

Күнләрин бир күнү ејләрдди чобанлыг бир Шејх...
Һаны Шејх? Һарда о Сән'ан? Бири вармыш, бири јох...

Бир вәзир вар иди шаир, ады Вагиф... «Өзүнү
Гајадан атды Хураман» *, бири вармыш, бир јох...

Һаны Лејла? Өзү јохкән. сөзү дилләрдә кәзир,
Һаны Мәчнун кими оғлан? Бири вармыш, бири јох...

Бири ашиг, бир мә'шуг, бири ағлар, бири зар...
Бири һури, бири гылман... Бири вармыш, бири јох...

Бири Вамиг, бири Өзра, бири Рамин, бири Вис,
Һәр бири ешгдә султан... Бири вармыш, бири јох...

Бири Фәрһад, биринин исми Ширин... Еј танры,
Нә чәфа ејләди дөвран? Бири вармыш, бири јох...

Бири Адәм, бири һәвва... нечә бугда... чәннәт.
Вердиләр, вәслә јетиб чан... Бири вармыш, бири јох...

Вахт олар, Шаһин еләр, ше'рсевәнләр сорушур:
— Һаны Шаһин — о гәзәлхан? Бири вармыш, бири јох...

* Ифадә Сәмәд Вурғунундур.

«Елә зәнн етмә, күлүм, тәк сәни атдым кетдим,
Бу һәјат кирдабына даш кими батдым кетдим» *

Мејә алудә олуб ше'ри сатанлар вармыш,
Ше'ри меј наминә, зәнн ејләмә, сатдым кетдим.

Нечә сөз сәррафы вермиш сөзүмүн гијмәтини,
Ајачан, улдузачан санки бој атдым кетдим.

Мәни бәдбәхт еләјән севкини вәсф ејләјибән,
Чохунун бәхтини аләмдә ојатдым кетдим.

Мәни Гејс һеј чағырыр чәннәтә јумчаг көзүмү,
Бу дејил мүржү, чаным, даш кими јатдым, кетдим.

Көрүрәм һәр јаны гыпгырмызы ган рәнкиндә,
Аләми ал ганыма санки бојатдым, кетдим.

Шаһина, бирләшә билсәјди Азәрбајчанымыз,
Сөјләјәрдим «Нә бөјүк арзума чатдым кетдим».

* Бејт Әмиргүлу Вүс'әтиндир.

Һалым гүрбәтдә күн-күндән пәришан олду кетдикчә,
Фәраглардан чаным јарә, јарам ган олду кетдикчә.

Вәтәндән кен дүшән кәсләр «вәтән» сөјләр, «вәтән» сәсләр,
Һәјәтым санмасынлар гој фираван олду кетдикчә.

Вар икән шадлығым мәнән кәнар иди пешиманлыг,
Дәмадәм шад олан кәнлүм пешиман олду кетдикчә.

Нә мүддәтдир ишим санки мәним овсанә дүшмүшдүр,
Дурулмур чимдијим дәрја, бурулған олду кетдикчә.

Шуур ајдын, фикир сәрраст, бејин сағлам, ағыл тамдыр,
Чанымса, бил ки, еј чанан, јарымчан олду кетдикчә.

Кәл еј јар, новбаһар дөнмүш бәһарә, кәздијин бағлар
Күлүстан, бүлбүлүстан, сүнбүлүстан олду кетдикчә.

Бир ашиг чөлдә диванә, бир ашиг дағда зар иди,
Бир ашиг шаһин олмушду, гәзәлхан олду кетдикчә.

«Бивәфа јарә көнүл версә вәфадыр, әбәс» *,
Ким десә яғјар олан кәсдә вәфа вар, әбәс.

«Өлкәмин вәһдәти олсун» демишәм, баш тутмур,
Нечә дүзкүн тәләби ејләмишәм чар әбәс.

Демишәм «халгымы истисмар едәнләр вардыр»,
Нә гәдәр мәс'әләдә олмушам һүшјар әбәс.

Һеј демәкдән «олаг әлбир» өзүм әлдән дүшдүм,
Нечә һагсыз јорулуб ејләмәди ар, әбәс.

Бағдә кәзмәсә јар јар илә бағбан мә'јус.
Күл әбәс, бүлбүл әбәс, еј пәри, күлзар әбәс.

Анлајыб дәрдим илһамә тәкан вермәмисән,
Нә чәфа ејләмисән шаирә, еј јар!.. Әбәс!

Шаһини тәрк едиб, илһамыны өлдүрмүшсән,
Олмусан кәр нә тәһәр гәтлә сәбәбкар, әбәс.

* Мисра Аббасгулу аға Гүдсининдир.

Сөйләдиләр «Көрмүрүк, сәндә һаны, јарә јох»,
Мән даһа дилләнемәдим, һөвсәлә исрарә јох.

Ешг кириб гәлбимә, јарәләјиб бүсбүтүн,
Мән фағыра јарә чох, мән фағыра чарә јох.

«Бағры бүтүнләр мәнә тә'нә едирләр мүдам,
Һалымы шәрһ етмәјә бир чикәри парә јох» *.

Гејс чөл аварәси, мән дә шәһәр, нејләјим?
Мән кими аварә чох, мән кими бичарә јох.

Јар мәним фикрими чәлб еләјиб бүсбүтүн,
Һәр марағым јарәдир, сәрвәтә јох, варә јох.

Һејф ола ки, «јар» сөзү гафијәдир «әғјара»,
Е'тираз әғјарәдир, еһтирам әғјарә јох.

Јар деди: — Чох ашигә шәкк еләјән варса да,
Шаһинә шәкк етмәјин, шәкк о вәфадарә јох.

* Бејт Мәһәммәд Фүзулининдир.

Бир нечә мүддәт мәни дәрди сыхыб әфганын,
Индисә раһәт күнү јохдур Азербайчанын.

Үздәнираг гоншунун лә'нәт ола затинә,
Билмәјиб алданмышыг һижләсинә шејтанын.

Еј јарадан бизләри, һөвсәлә битмиш даһа,
Гәддары гәһр етмәјә јохму сәнин имканын?

Гој ки, гызышдырмасын дүшмәни тәмкинлијим,
Вармы бәјәм билмәјән далғасы вар үмманын?

Вај, нә гәдәр зүлмүнү кәрмәк олар тәклијин?
Аһ, нә гәдәр фикрини чәкмәк олар чананын?

Әјди мәним гәддим ил он үч илин мөһнәти,
Көр нечә ил дүшмүшәм пәнчәсинә һичранын!..

Јоллама дәрман мәнә, еј пәри, јох фајдасы,
Шаһини елдүрмүсән, хејри нәдир дәрманын?

Туркиједән Азербайчана тәшриф кәтирмиш
«Турк тарих гуруму» чәмијјәтинин үзвлә-
ринә.

Хош кәлмисиниз Азәрибайчанә, әфәндим,
Чан вермисиниз сиз бу севән чанә, әфәндим.

Күлмүрдү көзүм, аһ, нечә мүддәтди фәрагдан,
Олдум нә севинчәк, нечә мәстанә, әфәндим.

Һәзз јохду вә күсмүшдү көзәл гыз кими илһам,
Илһам тәзәдән башлады чевланә, әфәндим.

Сизләр бизә, бизләр сизә гардаш, күләрәм мән,
Ағларса һәсәддән бизә биканә, әфәндим.

Чох меһмана јерсиз јерә гурбан иләдик чан,
Чан гурбан ола сиз кими меһманә, әфәндим.

Әлбирлијимиз чар ола иннән белә, еј дост,
Үнсijјәтимиз дөнмәли дастанә, әфәндим.

Намәрдә јер олмаз демишик мәрдин евиндә,
Мәрданә кәлибсән бура, мәрданә, әфәндим.

Шаһин, дедиләр «Туркијә күлзар, күлүстан»,
Бир күн кедәрәм мән о күлүстанә, әфәндим!

Севмәк нә демәк? Севки мүәмма кими бир шеј,
«Севмәк јары керчәк, јары рә'ја кими бир шеј» *.

Һәрдән бу сөзүн мә'насы бир дастана сығмыр,
Һәрдән дә гыса, адичә мисра кими бир шеј.

Һәрдән уча кејләр кими ајдын вә сәмави,
Һәрдәнсә јаныг, гулгуру сәһра кими бир шеј.

Шаһин гушутәк пәрваза кәлмәкдәди һәрдән,
Һәрдән јаралы, гүссәли дурна кими бир шеј.

Хурма о ширинликдәсә хурма кими хоштам,
Һалва о ширинликдәсә һалва кими бир шеј.

Хүлјалы бејинләрдәки севда кими көјчәк,
Севдалы бејинләрдәки хүлја кими бир шеј.

Јохлашса әкәр севки бу дүнја мәнә јохдур,
Дүнја кимидир Шаһинә, дүнја кими бир шеј.

* Мисра Рәфиг Зәка Хәнданындыр.

Һајанда олсам, еј чанан, адын дилдә, вәтән дилдә,
О бағ дилдә, о дағ дилдә, булағ дилдә, чәмән дилдә.

Зәрәр јохдур узағ дүшсәк дә һәрдәнбир күлүстандан,
Һәвәс чанда, хәјал башда, гәрәнфил, јасәмән дилдә.

О андан ки, мәнһәббәт сакин олмушдур севән чанда,
Олуб һәкк санки јән көјчәк, көзәл сөзләр севән дилдә.

Бизә мирас Адәмдән мәнһәббәт адлы дил галмыш,
Данышдым мән дә јарымла узун мүддәт һәмән дилдә.

«Мәнһәббәт јох» дејән дилдә һәгигәтдән әсәр јохдур,
Чаһан бојда һәгигәт вар «мәнһәббәт вар» дејән дилдә.

О ајдынлыг ки вар мәндә узағ саир гәзәлхандан,
О парлаглыг ки вар, еј јар, көзүндә, јохду гәндилдә.

А Шаһин, Мө'чүзүн тә'лими вачиб һәр гәзәлханә:
«Үмидин кәсмә, Мө'чүз, јаз анан тә'лим едән дилдә».

Бир күн * үзүлән чанлары, ал ганлары көрдүм,
Әскәрләрин өлдүрдүјү инсанлары көрдүм.

Көрдүм нечә баш чәбр илә дүшмүшдү чијиндән,
Гочлар кими дүшмүш јерә гурбанлары көрдүм.

Чох-чох шәһидин күл додағы сүд гохујурду,
Чананлары көрмәз нә гәдәр чанлары көрдүм.

Танклардакы инсанлара нифрәтлә бахаркән,
Инсанлары јох, бәлкә дә шәјтанлары көрдүм.

Чох јердә ағачлар да үзүлмүшдү көкүндән,
Һәтта јаралы евләри, ејванлары көрдүм.

Гәрг олмуш иди гапгара бајраглара јоллар.
Јоллардакы лә'нәтләри, әфғанлары көрдүм.

Шаһин, о гызыл ганлары халгым күлә бүкдү,
Гыпгырмызы күлләр долу мејданлары көрдүм.

* 20 јанвар, 1990-чы илә, «Ганлы шәнбә күнү»нә ишарәдир.

Демәмишдим она мән кәл, гочалыг тез кәлди,
Олараг һәззимә әнкәл гочалыг тез кәлди.

Мәни синнимми гочалтмыш белә, ја дөвранмы?
Еләјим мән нә сајаг һәлл? Гочалыг тез кәлди.

Долдурардым шәраб илән нечә кәл бујнузуну,
Ичирәм индисә хәнкәл, гочалыг тез кәлди.

Һаны әввәлки тәравәт, һаны әввәлки бахыш?
Кәздириб сурәтимә әл гочалыг тез кәлди.

Бүкүлүб бел, ағарыб баш, азалыб көздән нур,
Демәз идим белә әввәл «гочалыг тез кәлди».

Нечә пәрванә мәним атәшимә һәсрәтди,
Мәни хар етди мүкәммәл, гочалыг тез кәлди.

Ким ешитмишди мәним әфғанымы? Инди исә,
Фәғаным, көјләрә јүксәл, гочалыг тез кәлди.

Зил гаранлыгда сечәрдим гушу гушдан, Шаһин,
Кәнчлијиммиш мәнә мәш'әл, гочалыг тез кәлди.

Көнлүм нечә мүддәтди јарымдан никәрандыр,
«Көз јашимә бах, көр нечә ардынча ревандыр» *.

Јарәб, нечин өлкәмдә мәним итмиш әдаләт?
Сөјләрдиләр әввәлсә «нә хош, јахшы замандыр».

Минләрлә шүар вар ки, кәтирмиш бизи тәнкә,
Башдан-баша алдатмады, бөһтанды, јаландыр.

Мә'јуслуға јер варса да, лакин севинәк биз,
Кәлмиш јенидәнгурма, заман тазә замандыр.

«70» нә бөјүк илди әсрләр габағында?
Ислаһ едәчәк сәһви, чаһан көһнә чаһандыр.

Чанан, мәним иннән белә никбинлијим артар.
Мә'лум ки, о тәблиғ олунан «јахшы» јамандыр.

Ше'римлә үмидсизлијә вуррам һәлә зәрбә,
Гәлбимдә инам вар һәлә, ше'римдән әјандыр.

Ағ сачлы гәзәлхан һәлә чох сөз јазачагдыр,
Шәкк ејләмәјин сөзләримә аз да, амандыр.

«Шаһин гочадыр» сөјләсәләр инчијәрәм мән.
Гој сөјләјәләр фәхр илә «Шаһин гочамандыр!»

* Мисра Сејид Рза Сәррафындыр.

Кимин дүнјадә бир чананы јохдур,
Демәк, ешг ејләмәк имканы јохдур.

Кимин күл бусәјә јохдурса мејли,
Јазыгдыр, хәстәдир, дәрманы јохдур.

Аман бүлбүл, күлүстан галды күлсүз,
О јер виранә ки, бағбаны јохдур.

Адам нөгсансыз олмаз, инсанам мән,
Ким инсандырса, јох, нөгсаны јохдур.

Нә чох вар гәһрәманлар, јох Короғлу,
Нә чох вар шејхләр, Сән'аны јохдур.

Батыбдырмы тамам «Чејранбатан»да?
Бу торпағын нечин чејраны јохдур?

Нәдәндир горхуруг биз «шаһ» сөзүндән?
Нәдән «Шаһ Исмајыл» мејданы јохдур?

Өлүб Мәчнун, галыб башсыз—севәнләр,
Һејф ашигләрин султаны јохдур.

Хәјанәт вар, рәзаләт вар чанында,
О начинс әғјарын вицданы јохдур.

А Шаһин, артыр әғјар күнбәкүн, бәс,
Нечин чананларын үсјаны јохдур?

«Дедиләр кимди бу афәт бизи налан еләјән?
Јохса Лејлады бу Мәчнун кими әфған еләјән?» *.

Арајыр ашигини дәрдинә дәрман етсин,
Һаны аләмдә мәним дәрдимә дәрман еләјән?

Јенә гүрбәт... јенә сәрһәддә дирәкләр... һичран.
Талејимдирми ширин вәслими һичран еләјән?

Һеј ахыр башда фикирләр Аму-Дәрја төһәри,
Һардадыр инди көрән гүссәми үмман еләјән?

Нечә јол күндә о «гурбанын олум» сөјләрди,
Мән дејилдимми онун һәр сөзүнә «чан» еләјән?

Еј көнүл, ешгә дуа ејлә, пәришан олма,
Ешг олубдур бизи илләрлә хураман еләјән?

Олмушам көр нечә һејран, нә кәрамәтдир ешг?!
Мәни һејрәтдә гојубдур мәни һејран еләјән.

Көрәсән, башга севәнләр нијә олмур шаир?
Ешгдир Шаһини, әлбәттә, гәзәлхан еләјән.

* Бејт Мирзә Әләкбәр Сабириндир.

«Ермәни гулдурлар јенә Азербайчанын бир сыра сәрһәдјаны јашајыш мәскәнләринә басгын етмишләр...

«...Бир милис сержанты өлдүрүлмүш, ики нәфәр ағыр јараланмышдыр...»

«...Совет ордусу гошунларынын 41 һәрби гуллуғчусу Киров кетүрүлмүшдүр...»

Гәзетләрдән

«Ол әһдшекән дилбәри-вичдан пәришан,
Чаным јахыјор ешгинә, чанан пәришан»

Мәһәммәд һади

Биһудә ахыр ган јерә, ала ган пәришан,
Һејрәтдә галан инсана инсан пәришан.

Еј солғун Ајым, батма, пәришан Јери сејр ет,
Парлаг Күнәшим, сән дә алыш, јан пәришан.

Инсан дағыдыр дүнјаны наданлыг үзүндән,
Дүнјаны көрөндән белә дөвран пәришан.

Көз јашлары төкмәкдә «дидәржин» дејиләнләр,
Дәрјачә пәришан буна, үмман пәришан.

Бир көр нечә мүддәтди гезәб далғасы јатмыр,
Әнчәм едә билмир дејә имкан пәришан.

Ишғалчыларын ишғалы битмир, һаны Бабәк?
Шаһ Исмајылым јох дејә мејдан пәришан.

Күлләр башыны галдыра билмир көјә јердән,
Күлзар пәришан вә күлүстан пәришан.

Дағлар, дәрәләр дад еләјир күллә әлиндән,
Овтәк јараланмыш нечә орман пәришан.

Јалныз Гарабағ торпағы пәжмүрдә дејилдир,
Јурдумда мәним һәр тәрәф, һәр јан пәришан.

Етдикчә бөјүк һөвсәлә тәмкинлијимиздән,
Вердик нә гәдәр биз јелә гурбан пәришан.

Сүлһ барәдә һәрчәнд нечә фәрман верилибдир,
Фәрманы сајан јох дејә фәрман пәришан.

Бир зәррә мәним дәрдимә дәрман ола билмир,
Олмурса әкәр тә'сири дәрман пәришан.

Етмәкдә әвәз гүссәни гәм, һичраны һичран,
Ләззәтли вүсал бир јана, һичран пәришан.

Илһам верә билмир бу һәзин гәлбә көзәлләр,
Чананәјә мејл ејләмәјән чан пәришан.

Һәтта нечә вахтдыр ки, мәһәббәт јада дүшмүр,
Көзләр көзә бахмагда пәришан-пәришан.

Ејваһ, јаман гоншу јамандан да јаманмыш,
Шаһин, бу саат Азәрибайчан пәришан!

«Зүлм ејләмәдән хошланыјорсанмы, еј афәт,
Јох сән кими гәддар диларалар ичиндә»

Мәһәммәд һади

Севдим елә бир дилбәри Лејлаләр ичиндә,
Кечмәкдә күнүм севки вә севдаләр ичиндә.

Вар өјлә адам билмәз өмүрдән нәди мә'на,
Өмр ејләмәдә башгасы мә'наләр ичиндә.

Гурмаг вә јаратмагса хәјаллар, бәрәкаллаһ,
Дәһшәтлиси һәм вар нечә хүлјаләр ичиндә.

Дүнјадә әдаләт һаны, Мәчнун кими ашиг,
Лајигми ки, фәрјад едә сәһраләр ичиндә?

Дилбәр Гарабағ торпағымын чохму күнаһи?
Кечмәкдә нечин күнләри говғаләр ичиндә?

Дәрјадә су дашмагдаса, јох бунда тәәччүб,
Көз јашлары вар боллуча, дәрјаләр ичиндә.

Вар шадлығы, вар күссәси, вар һаггы, наһаггы,
Вардырмы көрән бөјләси дүнјаләр ичиндә?

Чохдан бәри бир чох суалы һәлл едә билмир,
Шаһин јенә галмагда мүәммаләр ичиндә.

Нечә өлкә мән долашдым, нә гәдәр дијар көрдүм,
Өзүмү вәтәндә јалныз белә бәхтијар көрдүм.

Демирәм ки, чәннәт олмуш вәтәним, күнүм ағаппаг,
Демирәм ки, һәр бәладан ели мән кәнар көрдүм.

Чоху өмрүмүн кедибдир, јарым әсри тазә өтдүм,
Белә аз заман ичиндә нә гәдәр шүар көрдүм.

Јашајыб бөјүк бир өлкә нечә вахт чаһандан ајры,
Ајыран бизи чаһандан нә гәдәр һасар көрдүм.

Нә гәдәр тиканлы мәфтил, нә гәдәр демир дирәк вар,
Аму-Дәрјадан кечәркән буну ашикар көрдүм.

Нә гәдәр јалан рәгем вар, нә гәдәр јабанчы мәгсәд,
Нә гәдәр сөнүб диләкләр, итиб е'тибар көрдүм.

Демирәм ки, тәкчә зилләт бизә јар олуб һәмишә,
Чох һејф ки, тутмајан баш нә гәдәр гәрар көрдүм.

А јарым, үрәк дејир ки, дејишәк бу ихтилаты,
А јарым, үрәкдә јалныз сәни бәргәрар көрдүм.

Нә гәдәр көзәл вә көјчәк никара көзүм саташды,
О никарләр ичиндә сәни баш никар көрдүм.

Өзәмәтли Шаһдағымтәк синәм ичрә дағ варды,
Елә ки, вүсалә јетдим дағы мән һамар көрдүм.

Бу гәзәл дејил, а Шаһин, буна нәғмә мән дејәрдим,
Бу аваз ки, вар дилиндә сәни бәстәкар көрдүм.

Нечә мүддәтди јетиб вәслә, дүшүб һичранә,
Тәр-тәмиз дилдә гәзәл јаздым Азәрбајжанә.

Бәһ, нә көјчәкди әруз вәзни, нә аләмди гәзәл,
Ону әзбәрләсин ашиг, охусун чананә.

Етмишәм ашиги тә'риф, Әсл Ашигдирсә.
Јазмышам мән ону ше'римдә икид, мәрданә.

Амма, әјләнчә билән севкини әјјарләрә,
Арабир һәчв јазыб башламышам үсјанә.

Мејә, мејханәјә мејл ејләмәдим һеч вә'дә,
Салмадым шөвгүмү өмрүм боју мән гәлјанә.

Етмәдим дүнјада бир хилгәтә пислик һәтта,
Шам да јандырмајырам мән ки, јјанар пәрванә.

Нечә һәјкәл көтүрүлмүш даһа мејданлардан,
Шаһ Хәтајим нә заман фәхр олачаг мејданә?

«Һәр ким Аллаһинә баш әјмәди һәјван галачаг»,
Шаһина, Шәријарым бөјлә демиш инсанә.

Көзәлим, јох фәрағын чәнки јенә,
Ачылыбдыр үзүнүн рәнки јенә.

Јенә күлшәндә, чәмәнләрдә жәзәк,
Кәл јығаг јемлији, туршәнки јенә.

Ојнамаг кенлүмә дүшмүш, һаны тар?
Кәтирин орталыға чәнки јенә.

Үз-үзә, кез-көзәјик, еј чанан,
Чалыныр инди вүсал зәнки јенә.

Сәнә көрсәнди ки, Шаһ Исмајылам,
Мәнә көрсәнди Әрәбзәнки јенә.

Һавалансын көјә «Раст тәснифи»,
Күкрәсин далға кими «Чәнки» јенә.

Деди чанан: — Мәни сәрмәст етди,
Шаһина, ше'ринин аһәнки јенә.

Ашиг, јенә сән һөкмүнү имканә верибсән,
«Чани-дил илән чануви чананә верибсән» *.

Танрым, мәни һәрдән нијә тәкликдә гојубсан?
Вәслин јерини сән нијә һичранә верибсән?

Мән билмирәм Ашигләрә һејкәл нијә јохдур?
Еј Гејс, чаны сән нечә мәрданә верибсән!

Сөз јох ки, јарым, бәхш еләјибсән мәнә гүввәт,
Һәрдән дә эзаб сән бу һезин чанә верибсән.

Мәрчан додағын кәнлүмү чалмаз даһа бир дә,
Билсәм ки, әкәр кәнлүнү мәрчанә верибсән.

Мән зүлфүнү јығмагдајам һәрдән јерә дүшчәк,
Сүнбүл бечәрибсән, мәнә чох инанә верибсән.

Өмрүндә алағ кермәјәчәксән, јаша, еј күл,
Үстүнлүјү Шаһин тәки бағбанә верибсән.

* Мисра Әбүлһасән Рачининдир.

Әбүлхалиг Јусифин «Бир тәрәфдә»,
рәдифли гәзәлине нәзирә.

Чанандан ајры дөздүм һичранә бир тәрәфдә,
Мән бир тәрәфдә гәмли, чананә бир тәрәфдә.

Көрмәкдәјәм кәдәр мән, чәкмәкдәјәм нәләр мән...
Кәлмәкдәјәм гәһәрдән түгјанә бир тәрәфдә.

Јадәм фәрағә, јадәм, һәввады јар, мән Адәм,
Дүшмәкдәјәм дәмадәм әфғанә бир тәрәфдә.

Ашигләрин вар анды: Јар пејманы, јар анды!
Бир дә көрдүн јаранды әфсанә бир тәрәфдә.

Шаһин, јыхыл, јан ајры: Сән гызларындан ајры—
Үлвијјә бир тәрәфдә, Шаһанә бир тәрәфдә.

Һәсрәт галыб вүсалә гәрг олмушам мәләлә,
Дөзмәкдәјәм бу һалә мәрданә бир тәрәфдә.

Гүрбәтдә јардан ајры диванәдир бу Шаһин,
Јар бир тәрәфдә ағлар, диванә бир тәрәфдә.

Күнләрин бир күнү дүнја верәчәк бадә мәни
Вә керән олмајачаг бир дә бу дүнјадә мәни.

Фазилоғлу, нә билим, Фәрзәли, Шаһин Фазил...
Охујубдур охујанлар нечә имзадә мәни.

Бүлбүләм, гој демәсинләр адыма әндәлибәм. *,
Овчујам, бағламасынлар даһа сәјјадә ** мәни.

Дашчапан башчапан олду... Едирәм мән хаһиш,
Даһа бәнзәтмәјәләр бир дә о Фәрһадә мәни.

Мәни, рича едирәм, Мәчнуна охшатмајалар,
Натәван көрмәјәчәкләр гуру сәһрадә мәни.

Чох дәјибдир көмәјим чох кәсә, Нофәл кимијәм,
Чағырын һеј Әсл Ашигләрә имдадә мәни.

Һәлә мән бир нәфәри күл гәдәр инчитмәмишәм,
Јарадыбдыр јарадан кәс нә гәдәр садә мәни.

Мәнә әчдадләрим ифтихар олмуш даим,
Кәстәрин сиз дә нүмунә нечә евладә мәни.

Јад дијарларда кечән күнләрә һејфисләнирәм,
Белә тәгдим еләјин сиз гоһума јадә мәни.

Бир дә мән гүрбәтә кетсәм вәтәнимдән, Шаһин,
Верәләр гој башымы кәсмәјә чәлладә мәни.

* Әндәлиб — бүлбүл (әрәбчә)

** Сәјјад — овчу (әрәбчә)

Тәзәдән кәлдин, а дилбәр, дедим: — Аллаһә шүкүр,
Нәзәрим олду күлүмсәр, дедим: — Аллаһә шүкүр.

Дедим:—Илһам пәриси јохду, тәбим күсмүшдү,
Деди:—Долсун нечә дәфтәр,—дедим:—Аллаһә шүкүр.

Тәзәдән севки сәмасында ајым нурланды,
Тәзәдән парлады үлкәр, дедим:—Аллаһә шүкүр.

Тозу јығдын ев-ешикдән, сәнәма, зәр сәпдин,
Деди:—Сәнсән зәрә зәркәр,—дедим:—Аллаһә шүкүр.

Дедим:—Еј јар, хумарсан, нә едибдир сәни мәст?
Деди:—Һәззимди сәрасәр,—дедим: Аллаһә шүкүр.

Дедим:—Арзунду әзәл көвһәрин олсун бол-бол,
Деди:—Ешгин мәнә көвһәр,—дедим:—Аллаһә шүкүр.

Дедим:—Һичран јенидән кәлсә нәдир тәдбирин?
Деди:—Бөјрүмдәди хәнчәр,—дедим:—Аллаһә шүкүр.

Шаһина, ајрылығым чох шүкүр олсун, битди,
Еләјиб һеј буну юзбәр, дедим:—Аллаһә шүкүр!

Ашиг Эсл Ашигсэ күнаһ ејлөјө билмөз,
Етмөзсө күнаһ, бәлли ки, аһ ејлөјө билмөз.

Нофөл кими нофөллији һәр шәхс бачармаз.
Ҷомәрдлији олмазса пәнаһ ејлөјө билмөз.

Ашигбашытәк мән нечә әғјары едиб зар,
Бир һөкм еләдим һеч ону шаһ ејлөјө билмөз.

Чананәдә вардырса ағыл әғјара бахмаз,
Шејтан мөләји зорла никаһ ејлөјө билмөз.

Вахтында едәк чарәни, Лоғман да лап олса,
Етмөзсө бу күн чарә сабаһ ејлөјө билмөз.

Јох шүбһә ки, чаһилләрә мәғлуб олачагдыр,
Јумругларыны ким ки, силаһ ејлөјө билмөз.

«Тәрк ејләди бир буғда үчүн учмағы Адәм» *,
Бир буғдаја Шаһинсә тамаһ ејлөјө билмөз.

* Мисра Гази Бурһанәддининдир.

Наибә бачыма!

Нә мүддәтдир галыб тәнһа фәған етдим ки, чанан јох,
«Бу ешгин дәрдинә һәркиз ләбиндән өзкә дәрман јох» *.

Јарын зүлфүндән артыг, шәкк јох, һалым пәришандыр,
Күман етмәкдәјәм мәнтәк бу сәәтдә пәришан јјох.

Чох илләр тә'риф етдик биз јаландан дөврү, дөвраны,
Кәлир бајрам ки, гурбандыр ады, һејһат, гурбан јох.

Ахыр ган дәмбәдәм, јарәб, чыхыр чан һагг-наһаг чандан,
Нә түғјан ејләјир инсан, илаһи, јохса инсан јох?

Илаһи, баисин гој бағры ган олсун, бу јерләрдә,
Батыб чејран, олуб «Чејранбатан», бир данә чејран јох.

Суал верди Фүзули ујғуда шаирләр һаггында,
Дедим: «Әфв ејлә, еј шаир, гәзәл чохдур, гәзәлхан јох».

А Шаһин, билмирәм гәлбим нә чүр таб ејләјир дәрдә?
Атам јохдур, анам јохдур вә Мағбет јох, Нәриман ** јох.

* Мисра Гази Бурһанәддининдир.

** Мағбет (Сәид) вә Нәриман һәјатдан вахтсыз көчән гардашларымдыр.

Жермәк јенидән дилбәри олсун мәнә гисмәт,
Әрз етмәк она «кәл бәри» олсун мәнә гисмәт.

Зәр гәдрини зәркәрми биләр тәкчә? Јарым—зәр,
Һејран еләмәк зәркәри олсун мәнә гисмәт.

Дәрвиш кими һәј кәзмишәм әфган дијарында,
Олмаг тәзәдән сәрсәри олсун мәнә гисмәт.

Јер күррәсинин јох тәзә пејғәмбәри, Адәм,
Жермәк тәзә пејғәмбәри олсун мәнә гисмәт.

Ејкаш, дејирәм јаныма әғјарбашы кәлсин,
Вурмаг башына пәмбәри олсун мәнә гисмәт.

Һәвва илә Адәм јенидән олду тәрәннүм *,
Мәдһ ејләмәк Искәндәри олсун мәнә гисмәт.

Чох дәфтәрә јүзләрлә гәзәл јаздым, а Шаһин,
Вермәк чапа һәр дәфтәри олсун мәнә гисмәт.

Дејирәм мән јенидән: Истәмирәм, истәмирәм
Јар јохдурса, чәмән истәмирәм, истәмирәм.

Јар олмазса, нә лазым мәнә сејранкаһлар?
Јасәмән, лалә, сүсән истәмирәм, истәмирәм.

Јар олмазса, о Тәртәр чајы ахсын мәнсиз,
Сәни һәм, еј Көјәзән, истәмирәм, истәмирәм.

Јар олмазса, олар гүрбәтә гачмаг мејлим,
Буна шаһидди Вәтән, истәмирәм, истәмирәм.

Мәнә ешг олмаса вар, дүрр ола, дүрдәнә ола,
Лап ола дүрри-Јәмән, истәмирәм, истәмирәм.

Гарабағ торпағы ағлар, мәнә шәнликми кәрәк?
Гој үрәк олмаја шән, истәмирәм истәмирәм.

Раһәт олмазса Вәтән, истәмирәм динчлијими,
Сөз һәмән сөздү һәмән: Истәмирәм, истәмирәм.

Олса гејрәт чанымызда оларыг азадә,
Мүт'иләшмәк тәзәдән истәмирәм, истәмирәм.

Һејкәл олмаг белә елкәмдә јаманмыш, Шаһин,
Һејкәл олмаг даһа мән истәмирәм, истәмирәм!

* Бу мисра јеничә ишләјиб тамамладығым «Адәм вә Һәвва»ја аиддир.

Демишәм «көрмәмишәм мән пәри сәндән гејри»,
Демисән «көрмәмишәм сәрсәри сәндән гејри».

Доғрудур, мејлими гүрбәтләре чох салдым мән,
Амма, һеч ким демәди «кәл бәри» сәндән гејри.

Етдијин тә'нә вә ејһам мәнә хошдур, һеч кәс
Санчмасын гој чаныма хәнчәри сәндән гејри.

«Саталым чаны сәнә. өзкәләре сатмајалым» *,
Көзәлим, истәмирәм мүштәри сәндән гејри.

«Гүлһуваллаһ» сөзү вар дилдә вә «Бисмиллаһ» вар...
Амма, јохдур дилимин өзбәри сәндән гејри.

Назәнинләр елә зәрдир бизә, чох зәр парлар,
Көрмәдим мән белә парлаг зәри сәндән гејри.

Деди чанан: — Чана јағтәк јажылыр һәр бејтин,
Көрмүрәм, Шаһина, сөз зәркәри сәндән гејри.

«Олдур гәзәл ки, фејзи онун ам олуб мүдам,
Арајиши-мәчалиси-әһли-гәбул ола.

Вирди-зәбани-әһли-сәфавү сүрүр олуб,
Мәзмуни зөвгбәхш, сәриүл-һүсул ола.

Ондан нә суд ким, ола мүбһәм ибарәти,
Һәр јердә истимаин едәнләр мәлул ола»

Мәһәммәд Фүзули

Ешгдә гәм-гүссәни Фәрһадләр көрмүшдүләр,
Чох шикајет динләмиш, фәрјадләр көрмүшдүләр.

Јахшы ки дөвран дәјишмиш, шаһ јох, чәллад јох,
Чох кәсилмиш башлары чәлладләр көрмүшдүләр.

Бир заманлар ардымызча бөјлә сөјләрләр бизим:
«Јетмиш ил мәһбус олан «азадләр» көрмүшдүләр».

«Нәзми-назик түрк ләфзилә икән дүшвар олу» *,
Көрдүјүм мүшкилләри әчдадләр көрмүшдүләр.

«Мәндә товфиг олса, бу дүшвары асан ејләрәм» **,
Мејлини әчдаддән өвладләр көрмүшдүләр.

Чох тәәссүфләр ки, амма өзләри јазмыш гәлиз,
Чох јабанчы кәлмәдән имдадләр көрмүшдүләр.

Шаһина, шаир Фүзули сөјләјиб ки, садә јаз,
Мән көрән керчәклији уstadләр көрмүшдүләр.

* Мисра Гази Бүрһанәддининдир.

* Мисра М. Фүзулининдир.

** Мисра М. Фүзулининдир.

«Күлшәни-аләмдә бир күл вармы бихар олмасын?
Һансы бүлбүлдүр чәфаји-хардән зар олмасын?» *.

Җербәҗердән галдырыр баш мүстәгиллик мәтләби,
Җој чичәкләнсин бу мәтләб, солмасын, хар олмасын.

Хејли һәссас бир замандыр, тәр текүлсүн торпаға,
Башчылар ган текмәјә бир дәм һәвәскаҗ олмасын.

Җој бу јолда бир дә сүржүн, бир дә гандал горхусу,
Җој бу јолда бир дә зилләт, ган-гада вар олмасын.

Ешгдән кам алмајан инсанлара һејфим кәлир,
Камә јетсин һәр севән кәс, зар, начар олмасын.

Җој вүсал олсун мурады, гој вәсл јетсин јара.
Ја илаһи, ашигә һичран кәлиб јар олмасын.

Сөјләмишләр ешгә нур **, һәм сөјләрәм мән «доғрудур»,
Шаһина, тәсдигди бу, тәсдигә инкар олмасын.

Исбат еләдим ешгими чананә јанында,
«Ешгин дүрә бәнзәр,—деди, —дүрданә јанында».

Әлбәттә ки, дүрр ешгими дүрданәјә веррәм,
Сән көрмәјәчәксән мәни биканә јанында.

Вар мәндә ајыглыг ки, ајыг кәсләрә бәндәм,
Мәстанәлијим олмады мәстанә јанында.

«Пәрванә һара, сән һара?» гој сөјләмәсинләр,
Өјрәнмәлијәм јанмағы пәрванә јанында.

Мүшк алмаг үчүн аһуну елдүрмәмисән сән,
Гәрг олмусан өтрә, а күлүм, нанә јанында.

Көрмәкдә көрәнләр мәни мәрданәләр илә,
Мән кәлмәдәјәм гүввәјә мәрданә јанында.

Ешг ичрә, а Мәчнун, јеңә шаһанә галыбсан,
Биз бир кәләјик сән тәки шаһанә јанында.

Алимлији өјрәнмәли алимдән, а Шаһин,
Ашиглији өјрәнмәли диванә јанында.

* Бејт Мәһәммәд һадининдир.

** Мәһәммәд Фүзулинин:

«Гәд әнарәл-ешгә-лил-үшшаги минһачәл-һуда»
јә'ни «Ешг ашигләр үчүн һидајәт јолуну ишыгландырды» мисрасына иша-
рәдир.

Сорма кәл, чанан, хәјал етмәк нә адәтдир мәнә?
Ше'р гошмаг һүснүнә һәр күн сәадәтдир мәнә.

Мән хәчаләт галмадым бир кимсәјә өмрүм боју,
Етмәмәк тә'риф сәни, һарым мәләмәтдир мәнә.

Сәндән өтрү олмамаг раһәт—мәним раһәтлијим,
Истираһәт етмәмәк һәм—истираһәтдир мәнә.

«Хар олур сәнсиз жүли-һәмрајә бахсам чешмимә,
Сәрв гәддин көрмәсәм ол күн гијамәтдир мәнә» *.

Әғјар илән достлуға бир шәхси лајиг билмәрәм,
Олмамаг лајиг о ганмазә ләјагәтдир мәнә.

Хидмәт етмәк һәр заман һәр ләһзә гуллуғ ејләмәк
һәр шәрафәт әһлинә, биллаһ, шәрафәтдир мәнә.

Мин фикир вар, мин хәјал Шаһиндә, сәнсә һүшјар ол,
Еј гәләм, һазсан гәлиз сөзләр хәчаләтдир мәнә.

* Бејт Гасымбәј Закириндир.

Чәлб етди гәзәлханы әлван чәмән әлбәттә,
Һејран еләди чаны рејһан, сүсән әлбәттә.

Мәндим о гәзәлхан ки, бүлбүлләрә вурғундум,
Вар иди кәнаримдә назикбәдән әлбәттә.

Күлләр совушуб бир-бир, бүлбүлләр учуб кетмиш,
Битсин битән әлбәттә, кәлсин кедән әлбәттә.

Аһ, инди һәммин чағлар улдузтәк узағларда,
Әфғанә кәлир—чанан, фәрјадә—мән әлбәттә.

Биз һичрә киринч олдуг, лакин буна шадәм ки,
Вардыр севилән кәсләр, вардыр севән әлбәттә.

Көрмәк вәтәни—мәтләб, гучмаг вәтәни—мәгсәд,
Мәтләб һәмән әлбәттә, мәгсәд һәмән әлбәттә.

Дән, дән кери гүрбәтдән, Шаһин, вәтәнин көзләр,
Олмазса вәтәнпәрвәр, олмаз вәтән әлбәттә.

«Еј пәрвәрдеји-хани-не'мәти фејзи-шаһи Кәрбә-
ла Фүзулији-мүбтәлә! Нола кәр бир тәрзи мү-
чәддәдә мүхтәрә олсан вә һиммәт тутуб бир мөг-
тәли-түрки инша гылсан ки, фүсәһаји-түркизәбан
истимаиндән тәмәтгө' булалар вә идраки-мәзму-
нунда әрәбдән вә әчәлдән мүстәғни олалар...
Әкәрчи ибарәти-түркидә бәјани-вәгајә' дүшвар-
дыр, зира ки, әксәри-әлфазы рәжик ибараты на-
һәмвардыр, үммид ки, һиммәти-өвлија итмамы-
на мүсаидәт вә әнчамына мүавинәт гыла».

М. Фүзули

Мән тәһәр вармы пәризадсевән? Көрсәнмир!
Севкијә ејләјәк имдад, севән көрсәнмир.

Һеј гучурсан мәни јаздыгча ширин сөзләрим,
Шириним, ким деди Фәрһадсевән көрсәнмир?

Еј Фүзули, дејирәм һеј сәнә «Рәһмәт, рәһмәт!»,
Еләдин түрк дилини јад, севән көрсәнмир.

Јенә етмәкдә әвәз сөзләрим ијад сөзләр,
Сөз еви олмајыр абад, севән көрсәнмир.

Еј гәзәлханларымыз, хәлги гәзәлханлығымыз,
Нә гәдәр галмалы бәрбад, севән көрсәнмир.

О Фүзули демәјибдирми кәлин садә јазаг?
Едирәм мән дәхи һеј дад, севән көрсәнмир.

Ән бәјүк шаиримин руһини инчитмисиниз,
Шаһина, сән кими Устадсевән көрсәнмир!

«Кетмишәм бән өз-өзүмдән, апарун јарә бәни,
Үзи кетмәз бу көзүмдән, апарун јарә бәни»

Гази Бүрһанәддин

Узаг олдум о јарымдан, јетирин јарә мәни,
Безарам интизарымдан, јетирин јарә мәни.

Нечә күндүр гарадыр күн ки, күнәш сурәтлим,
Кәнар олмуш кәнарымдан, јетирин јарә мәни.

Буна јох шүбһә ки, мәнсиз солачаг лаләзарым,
Кечирәм лаләзарымдан, јетирин јарә мәни.

Чинар әкмишди чинарбој көзәлим бағ ичрә,
Хәбәрим јох чинарымдан, јетирин јарә мәни.

Зөвг алардыг симә дәјдикчә тарын мизрабы,
«Секаһ»ымдан, «Гатар»ымдан, јетирин јарә мәни.

Азарым варды дөнүм башына пәрванә кими,
Һалидир јар азарымдан, јетирин јарә мәни.

Фәрағын зиддинә сон дәф'ә көнүл верди гәрар,
Дөнмәрәм мән гәрарымдан, јетирин јарә мәни.

Хәбәрим јох Ширинимдән ки, ширинлик версин,
Хәбәрим јох Хумарымдан, јетирин јарә мәни.

Мәни мәһв ејләјәчәкдир бу гүбар, еј Шаһин,
Өлүрәм лап гүбарымдан, јетирин јарә мәни.

Элэкбәр Шаһидә нәзирә

Еләјирсән, көзәлим, сән мәнә наз күндә бир аз,
Назы күндән-күнә артыр, јарамаз күндә бир аз.

Рәғм елә, инсафын олсун, тары чәк көјнәкдән,
Јенә јетсин гулаға милли аваз күндә бир аз.

Мәнә тәб бәхш еләјирсән, сазы чох дилләндир,
Еләсин һалымы дәмсаз о саз күндә бир аз.

Беш дәфә гылмалыјам күнә намаз ешгинлә,
Батил олмазмы јарын гылса намаз күндә бир аз?

Ишди-шајәд, мән әкәр гүрбәтә кетсәм бир дә,
Гарабағ барәдә һөкмән мәнә јаз күндә бир аз.

Үрәјим сајғача бәнзәр ки, сајыб чох дәрди,
Һәлә тәкмилләшәчәкдир бу чиһаз күндә бир аз.

Јаначағ, ағламасан јахшы, бијабан, Шаһин,
Төкүлүр санки бијабанә Араз күндә бир аз.

«Дүшмүшәм ешгүвә, чанан, өлүрәм дәрдиндән,
Ејлә бу дәрдимә дәрман, өлүрәм дәрдиндән»

Мәһәммәдәли Шәфәи

Мәнә чан вермисән, еј чан, өлүрәм дәрдиндән,
Белә, еј Азәрибајчан, өлүрәм дәрдиндән.

Гарабағсан, Гарадағсан, Күр-Аразсан көјчәк,
Сән Муғансан, һәлә Ширван, өлүрәм дәрдиндән.

Сәнә Шаһдағ фәхр олмуш вә фәхарәтди сәнә,
Нахчыван бөлкәси, Арран, өлүрәм дәрдиндән.

Мәни каһ гүрбәтә салдын, мәни каһ һичранә,
Еј Әрәсту мәнә, Лоғман, өлүрәм дәрдиндән.

Мәни зүлфүн сајағы бир дә пәришан етмә,
Елә онсуз да, а чанан, өлүрәм дәрдиндән.

Белә мән бәндәјә һөкм ејлә ки, һаким сәнсән,
Һәлә шаһсан, һәлә султан, өлүрәм дәрдиндән.

Еләсин ешг сәнин гәлбини мәш'әл сајағы,
Белә мәнтәк алышыб јан, өлүрәм дәрдиндән.

Мәни гәмкин көрүбән сөјләди јар: — Еј Шаһин,
Дәрдини ејләмә пүнһан, өлүрәм дәрдиндән.

Зүлф ичрә олан рајигәјә нанә мүнәсиб,
Жүл чанана, чананса жүлүстанә мүнәсиб.

Мәчнунлара, еј танры, әлач ејлә дәмәдәм,
Ашигләрә вер дәрдини дәрманә мүнәсиб.

Јарәб, башына дүшмәнимин өз дашы дүшсүн,
Ет јардымыны Азәрибајчанә мүнәсиб.

Мәрданәни туш ејләмә намәрдләрә, јарәб,
Мәрданә олан кимсәјә мәрданә мүнәсиб.

Мунисләрә мунис кәрәк, һәмдәмләрә һәмдәм,
Әғјар олана олмалы бижанә мүнәсиб.

Ешг ејләсә дилдарә олар хар гоча ашиг,
Һәр бәндә кәрәк иш кәрә имканә мүнәсиб.

Пәрванәјә, әлбәттә ки, пәрванә кәрәкдир,
Јох шүбһә ки, дүрданәјә дүрданә мүнәсиб.

Өз јарына зивәр дә верән, зәр дә верән вар,
Шаһинсә билир гәлбини чананә мүнәсиб.

Бир јар ола, бир чәмән, бир дә мән, бир дә мән,
Лалә ола, јасәмән, бир дә мән, бир дә мән.

Һеј јары дилләндирим меһрибан-меһрибан,
Нәркиз ола, нәстәрән, бир дә мән, бир дә мән.

Мусигидән зөвг алыб мәст олаг, мәст олаг,
Бир тар ола, тарзән, бир дә мән, бир дә мән.

Ег, нә чәмән, јасәмән, нәстәрән, тарзән?
Инди зар олмуш вәтән, бир дә мән, бир дә мән.

Чыхса әлимдән һәдәр торпағым, торпағым,
Хәнчәр ола, бир кәфән, бир дә мән, бир дә мән.

Кимсә чәфа етмәсин кимсәјә, кимсәјә,
Гој севилә һәр севән, бир дә мән, бир дә мән.

Дүнјада Мәчнун олан, Шаһина, Шаһина,
Гејс өзүдүр, бир дә мән, бир дә мән, бир дә мән.

«Төгөккүл бадбанын гыл күшидә фүлки-ихласә,
Әсәр бәһри-әмәлдә бир мұвафиг рузикар әлбәт»

Лаәдри (мүәллифи намә'лум ше'р)

Илаһи, интизарәм мән, ағырдыр интизар әлбәт,
Кедәр бир күн фәраг һөкмән, кәләр бир күн никар әлбәт.

Әзијәтдән дејил хали бүкүн мән кечдијим јоллар,
Олар, еј севкилим, сән кәлдијин јоллар һамар әлбәт.

Мүсибәтләр, фәлакәтләр, гәбаһәтләр вар олдугча,
Јохумдур һәззим, әлбәттә, варымдыр аһүзар әлбәт.

Еј инсан, үз чевир бәднам әмәлләрдән, көрүр танры,
Нә мүддәтдир бахыр кәјдән јерә пәрвәрдикар әлбәт.

Бизимчүн һәр нә жизлинсә, онунчүн жизли иш јохдур,
Бизимчүн һәр нә мүбһәмсә, онунчүн ашикар әлбәт.

Јаз, еј шаир, дәмәдәм, шаир олмаг бир фәхарәтдир,
Өләр шаир, галар ше'ри мин илләр јадикар әлбәт.

О бир надир зәка хәлг олмуш иди, јохду тимсалы,
Олубмуш Шәһријарын Шәһријары Шәһријар әлбәт.

Дејилдир мәгсәдим көчмәк чаһанымдан јатаг ичрә,
Шәһид олсам жириб чәнкә, едәрләр ифтихар әлбәт.

Мәбада һәјкәлим, Шаһин, дикәлсин гәбрим үстүндә,
Ағырлыгдан сынар көксүм, кәләр зарә мөзар әлбәт.

Јанды бағ, башлады күл, гөнчә, будағ фәчиәси,
Һәлә чох дағ чәкәчәкдир мәнә бағ фәчиәси.

Будағын јанмағы бир јанә, јаныр көкләр дә,
Оду рам етмәди, башланды булаг фәчиәси.

Гоншунун пислији, јарәб, нә бөјүк фәчиәдир,
Синәмә чох чәкәчәкдир һәлә дағ—фәчиәси.

Очағымдан, ел-обамдан јенә атәш галхыр,
Јенә баш верди бу торпагда очағ фәчиәси.

Көзләрим чананы көрмүрсә корам, башлајачағ—
Гуцағым чанана һәсрәтсә—гуцағ фәчиәси.

О чырагтәк алышан јар мәни сөндүрмүшдүр,
Керәсән чох чәкәчәкдирми чырағ фәчиәси?

Сөзү һифз ејләмәмәкдирсә дилин нөгсаны,
Сирри фаш ејләмәк олмазмы додағ фәчиәси?

Галмајыб јағ даһа гәлбимдә мәним, еј Шаһин,
Нә заман гуртарачагдыр Гарабағ фәчиәси?

«Раһәт диләсэн ешг бинасына пәнаһ ет,
Асудә олур сәјеји-дивари-мәһәббәт»

Надирә ханым (XIX эср өзбәк шаири)

Дүнја евинин ән улу ме'мары мәһәббәт,
Шаһин тәки хошбәхт еләјиб јары мәһәббәт.

Кәнчлик чағы мән севкини инкар еләјәрдим,
Инкар еләди мәндәки инкары мәһәббәт.

Сордум: «Нә гәдәр ашиги мәс'уд еләјибсән?»
«Улдуз саны чохдур, — деди, — мигдары» мәһәббәт.

Сәрмәст еләјибдир Гәнини *, Самити ** севки,
Маһир елијибдир о Әләмдары *** мәһәббәт.

Һәр ләһзә мәһәббәт дејәчәк һалыны сорсан,
Мәчнунларын, бәлли ки, ме'јары мәһәббәт.

Ким јад еләсә, мәнзилимә дәјсә ајағы,
Дәрһал көрәчәк мән фағырын вары—мәһәббәт.

Көксүмдә мәним, Шаһина, вар сандығы вардыр,
Мәрчан мәнә јагут мәнә, мирвари—мәһәббәт.

* «Мәчмәүш-шүәранын үзвү һәким Гәни.
** «Мәчмәүш-шүәра»нын сәдри Рүстәм Самит.
*** «Мәчмәүш-шүәра»нын үзвү Әләмдар Маһир.

«Сән чилвәләнирсән, көзәлим. раһәт ичиндә,
Мән говрулурам дәрду бәла, мөһнәт ичиндә *.

Чох кәс көрүрәм ешгү мәһәббәт нәди билмир,
Јарым, бахырам өјләсинә һејрәт ичиндә.

Ашигләр үчүн мән охујуб мә'рузә һәрдән,
Чох рәмзи бәјан ејләјирәм сөһбәт ичиндә.

Мәчнун илә, Фәрһад илә, Сән'ан илә тајәм,
Шәхсијјәтә дөннәм нечә шәхсијјәт ичиндә.

Һәр дәм бу гәзәл саһиби ше'р әһлини көрчәк,
Дил сафлығы ахтармада ше'ријјәт ичиндә.

Ејкаш, гәзәлханларымыз садә јазајды!.
Говрулмадајам һеј белә бир нијјәт ичиндә.

Јаздымса да һәр ше'рими чан јанғысы илә,
Лајигли јерим олмады чәм'ијјәт ичиндә.

Дүнја мәнә, һејфа, һәлә гижмәт верә билмир,
Јохдур һәлә дүз гижмәтимиз гижмәт ичиндә.

Олдумса да Шаһин учушум олмады, лакин,
Руһим учачагдыр, билирәм чәннәт ичиндә.

* Бејт Әнвәр Нәзәрлининдир.

Нә көзәл јерди бу Иран, кедирәм,
Еләјиб гәлбими виран кедирәм.

Бу нә мөһнәтди кәлибдир бөјлә?
Бу нә һаләтди пәришан, кедирәм.

Имкан олсајды галардым хејли,
Галмајыб галмаға имкан, кедирәм.

Әлвида, еј улу Теһран шәһәри,
Көзләјир севкили чанан, кедирәм.

Мәни һејран еләмәк мүшкүлдүр,
Етмисән гәлбими һејран, кедирәм.

Бура — чәннәт бучағындан кушә,
Көрүбән һури вә гылман кедирәм.

«Дирилиқдир,—деди,—бирлик» аталар,
Бирлик олсун, а мүсәлман, кедирәм.

Тәбризим, инди вүсалдыр јалныз,
Сәнә мәлһәм, мәнә дәрман, кедирәм.

Зәнчаным, сән мәнә чан сөјләмисән,
Дејәрәк мән сәнә «чан, чан», кедирәм.

Шаһина, гој ки, Иран инчимәсин,
Чағырыр Азәрибајчан, кедирәм.

Гуртармаса да чанымы һичранын әлиндән,
Биллаһ, өпәрдим јенә чананын әлиндән.

Инсанды бәла мәнбәји, дөвранда нә тәгсир?
Дад ејләмәдим бир кәрә дөвранын әлиндән.

Вердикчә бәла адәмә, адәм килеј ејләр,
«Лә'нәт сәнә шејтан», дејә шејтанын әлиндән.

«Тонгал палајыб синәси үстүндә бу дәһрин,
Дүнја даһа дојмуш чана инсанын әлиндән» *,

Ешг әһлине тә'зим еләдим, торпаға сәчдә,
«Әһсән» дејә өпдүм гоча бағбанын әлиндән.

Башдан-баша дүнјадә һачан сүлһ олачагдыр?
Аләм безикибдир даһа түғјанын әлиндән.

Ферһад күлүнж верди мәнә, Гејс дә зәнчир,
Алдым чомағы, Шаһина, Сән'анын әлиндән.

* Бејт Ләнкеран «Фөвчүл-фүсәһа» әдәби мәчлисиһин үзвү Мир Салам Мүасириндир.

Демирәм мән даһа «һејһат, чаван олсајдым...»,
Дејирәм «һеј севинәрдим гочаман олсајдым».

Мәнә чох гәмзә оху дәјди синәмдән кечди,
Шух бахыш охларына бир дә нишан олсајдым.

Нечә бичарә, көмәксиз чаванын гәлбиндә,
Бир үмид шө'ләси, јахуд да жүман олсајдым.

Мән јаманлыгдан узаг бәндәсијәм аллаһын,
Јаман инсанлара аләмдә јаман олсајдым.

«Әфғаныстан» дејилән өлкәдә гәдрим варды,
Нечә мүддәт дә о јерләрдә әјан олсајдым.

Дүшмәз идим пәти бир ләһзә чобанлыгдан кен,
Шејх Сән'ан сајағы мән дә чобан олсајдым.

Зәнн едәрдим диријәм, Шаһин, өләндән сонра
Шаһдағын зирвәси үстүндә думан олсајдым.

Дурмајын, диван тутун, диванә етмишдир һүчум,
Санки бир диванә бир чананә етмишдир һүчум.

Көз гызыб, вичдан сусуб, иштаһ чошубдур, дәрдә бах,
Бир мүгәддәс мәскәнә биканә етмишдир һүчум.

Нәфси бир гулдур кәданын дәмбәдәм түғјан едир,
Јагута, мирваријә, мәрчанә етмишдир һүчум.

Бир мүхәннәс, бир тамаһкар, бир ријакар, бир рәзил...
Етмәсин һеч кәс жүман мәрданә етмишдир һүчум.

Јанмағындан шүбһә јохдур һеч заман, јанмаз нечә?
Санки, бир атәшкаһа пәрванә етмишдир һүчум.

Чох дејилмиш, чох јазылмыш, көрмәмишдик шејтаны,
Санки бир шејтан букүн чејранә етмишдир һүчум.

Шаһина, пүнһан дејилдир сөзләрин, чар ејлә ки,
Ермәнистан Азәрибајчанә етмишдир һүчум.

Назлы жарын үлфәти јаддан чыхыб,
Хош вүсалын ләззәти јаддан чыхыб.

Еһ, нечә вахтдыр ки, узаглардајам,
Достларымын ишрәти јаддан чыхыб.

Һафизәни сүст еләјирмиш фәрағ,
Һәтта жарын сөһбәти јаддан чыхыб.

Нејләмәли, биз ки, унутганларыг...
Вәһшиләрин зилләти јаддан чыхыб.

Ермәни илләрлә дуруб гәсдимә,
Амма, онун хисләти јаддан чыхыб.

Өјлә икидләр јашајыб дүнјада,
Дағдан ағыр гүдрәти јаддан чыхыб.

Бош јерә тәлтиф олунан чохса да,
Чохларынын зәһмәти јаддан чыхыб.

Көр нә гәдәр садә гезәл јазмышам!..
Фәрзәлинин хидмәти јаддан чыхыб.

Галдырыб баш јенә чанымда о чанан шөвгү,
Галмајыб мәнә нә күлшән, нә күлүстан шөвгү.

«Мүстәгиллик!» — дејә мејданә гәдәм басдыг һеј,
Сон заманлар бүрүјүб чох кәси мејдан шөвгү.

Кими дағ шөвгүнә дүшмүш, кими бағ шөвгүндә,
Кимисә Мәчнуна дөндәрди бијабан шөвгү.

Елә кәс вар ки, јар уғрунда чанындан кечмәз,
Мәндәсә олмаға вар гоч кими гурбан шөвгү.

Мәни тәнһа бурахыб сән нә гачыбсан бөјлә?
Санки, идманчыны сармыш јенә идман шөвгү.

Сәни тапмағ, сәни жөрмәк, сәни гучмағ диләрәм,
Нә тәһәр фаш еләјим мән нечә пүнһан шөвгү?

Сән ки, јохсан, демәли Шаһинә дәрман јохдур,
Јолухубдур јенә мән хәстәјә дәрман шөвгү.

Ашигин көз јашларындан күлләр олмуш нәм кими,
Амма, гафилләр күман ејләр буну шәбнәм кими.

Мусиги чохдурса да аләмдә, һеч бир мусиги
Раһәт етмәз көнлүмү «Шүштәр» кими, «Дилгәм» кими.

Сөјләјирләр «киллидир, палчыглыдыр Гудјал сују»,
Гудјалым, ичдим сујундан һәр заман Зәмзәм кими.

Бир вәтән вар, бир Араз вар, бир дә мөфтилдән чәпәр...
Еј вәтәндаш, етмә зәнн һәр мөфтили мөһкәм кими.

Налә чәкдим гүрбәт елләрдән мәләмәтләр көрүб,
Көрмәдим бир налә олсун чәкдијим наләм кими.

Јердә мин-мин фитнә вар, шәр вар, рија вар, һижлә вар,
Олмурам чох вә'дә мән никбин кими, хүррәм кими.

Шаһина, көдән јерә говмушдур Аллаһ Адәми,
Аллаһым говсун мәни јердән көјә Адәм кими.

Кечмиш гардаш мүсәлман республикалары
Азәрбајчан-Ермәнистан мұнагишәсинә олдуғча
лагејд јанашырлар...

Ај кишиләр, мән дә ачыгланмышам,
Бишкекә, Дашкәндә ачыгланмышам.

Зәррә гәдәр ејләмәјирләр көмәк,
Мән бу төһәр фәндә ачыгланмышам.

Зәбт едәрәк торпағымы, башлајыб,
Ермәни ришхәндә, ачыгланмышам.

Чох кәси бәнддән еләмишдим хилас,
Инди дүшүб бәндә, ачыгланмышам.

Чананымын белини гучмуш дејә,
Һәтта көмәрбәндә ачыгланмышам.

Пүстә додаглар илә бәһс ејләјир,
Мән шәкәрә, гәндә ачыгланмышам.

Жаһ бу күлә, жаһ о күлә ешг едир —
Бүлбүлә күлшәндә ачыгланмышам.

Сөјләмәјин Шаһин ачыг билмәјир,
Ај кишиләр, мән дә ачыгланмышам.

Мэн нискилли Шаһин бу кечә дә јухуда
көрдүм ки, јенә дә Әфғаныстандајам. Рө'јаја
далан кими өзүмү тез-тез о көзәл дијарда
көрүрәм...

Ја илаһи, гәм сели дөјмәкдә һәр јандан мәни,
Лоғманым — чананәдир, јан етмә чанандан мәни.

Хан Шушам кетмишдир әлдән, бәс Лачын, бәс Кәлбәчәр?
Ејләјән јох доғру-дүзкүн һали мејдандан мәни.

Гоншулардан фәрли јардым јетмәјир, пәрт олмушам,
Јардым ејлә, сән гору, һифз ет мүсәлмандан мәни.

Имдад уммаг гејриден дүзкүн дејилмиш, гүввә вер,
Әл дәмирдән юлса һәм, јан етмә галхандан мәни.

Инди мән гүрбәтдәјәм, һекм ејләсән дөннәм кери,
Күлсә һәржаһ дүшмәним һифз етмә әфғандан мәни.

«Әјјүһәннас, үшрүбү хәмрән ләкүм минһүл-илач» *,
Дәрманым мејдирсә, мәһрум ејлә дәрмандан мәни.

Шаһинәм мән, горхмурам, лап әждаһа кәлсин бәри,
Ја илаһи, горхурам, һифз ејлә һичрандан мәни.

* «Еј инсанлар, шәраб ичин ки, сизин дәрдинизин дәрманы одур».
Сејид Әзим Ширвани.

Демирәм мән «күнаһ етсәм саваб адландыр»,
Буну ашигләрә мәнән хитаб адландыр.

Бир китаб ше'р охујуб бә'зән, олурсан мә'јус,
Бу көзәл ше'ри, күлүм, сән китаб адландыр.

Гәрг олуб ешг одуна јахшыча бишмиш гәлбим,
Ашигин гәлбини. әлбәт, кабаб адландыр.

Сән сорушдун ки, «Севирсәнми?», дедим «Шәкк вармы?»,
Бу, суал олдуса да, сән чаваб адландыр.

«Бәди бәд, әјрини әјри, дүзү һәмвар» * јазаг,
Һәр хараб һадисәни кәл хараб адландыр.

Изтираб һәззә демә, изтираба һәзз демә,
Һәззи һәзз, изтирабы изтираб адландыр.

Јенидәнгурма кәтирдин пәзәлә, еј Шаһин,
Истәсән лап буну сән ингилаб адландыр.

* Ифадә Мирзә Әләкбәр Сабириндир.

Еләмәк ешгимизи чар әлимдән кәлмир,
Еләмәк тәсдиги инкар әлимдән кәлмир.

Әһдә, пейманә вәфа ејләмәмәк мүмкүнмү?
Нечә јол етмишәм изһар: әлимдән кәлмир.

Мән јарымдан савајы бир кәсә јалвармамышам,
Мәнә ким сөјләсә «јалвар», әлимдән кәлмир.

Зар олан ашигә Нофәлтәк әләч ејләмәсәм,
Оларам онда өзүм зар, әлимдән кәлмир.

Мәнә бәдхәһ оланын олмамышам бәдхәһи,
Буна, әлбәттә, сәбәб вар: әлимдән кәлмир.

Мәрд-мәрданә адам мәрдимазарлыг билмәз,
Ола гој дүнја хәбәрдар әлимдән кәлмир.

Шаһина, мән кечә-күндүз, сәһәр-ахшам севдим,
Севмәмәк, јахшы билир јар, әлимдән кәлмир.

Тәзәдән үстүмә гәм чуммаса һичран бојда,
Бағларам мән јара күлдәстә күлүстан бојда.

Безмишәм ап-ачы мејдән, даһа шәрбәт диләрәм,
Мәнә бир бадә кәрәкдир ола финчан бојда.

Ајрылыг — кәстәрибән сурәтини түлкү тәки.
Нечә јол чумду мәним үстүмә гаплан бојда.

Һичранын, һөкм елә, еј танры, бүкүлсүн бели,
Төкмүшәм көз јашы лејсан кими, үмман бојда.

Горујаг дүшмәнимиздән Гарабағ торпағымы,
Мәнә бир саһә верин өлчүсү орман бојда.

Бизә бир сәрһәд узунлугда гылынч лазымдыр,
Көтүрәк әлләрә тунч галханы мејдан бојда.

Јағы дүшмәнләри јумругламаг үчүн, Шаһин,
Јумруг олмаг диләрәм Азәрибајчан бојда.

Доғду күнәш, кеј Хәзәр үстүндәдир,
Јол кедәчәкдир, сәфәр үстүндәдир.

Еј кезәлим, өјлә ширинсән мәнә,
Диггәтим һәр күн шәкәр үстүндәдир.

Бағламасан бојнуна кезмунчуғу,
Көз дәјәчәкдир—нәзәр үстүндәдир.

Бир Гарабағ вар ки, гәм алтындадыр,
Бир Гарабағ вар хәтәр—үстүндәдир.

Гоншуларымдан бири бәдхәһ имиш,
Гарғышым ахшам-сәһәр үстүндәдир.

Бәдхәһә охдур гәзәлин һәр сөзү,
Лә'нәт охум сәрбәсәр үстүндәдир.

Инди гәзәл вахтымыдыр, Шаһина?
Һајды, икидләр јәһәр үстүндәдир.

Нә олубдур јенә, дилдар пәришан кимидир,
О пәришан кимидирсә, бу көнүл ган кимидир.

Хәстәләндикдә, сағалдан мәни шәккәр дили вар,
Нә сәһр, мө'чүзә вар онда ки, Лоғман кимидир.

Вар күлүстан ки, јарым јохса, мәкандыр күлсүз,
Вар дүзәнлик ки, тәсәввүрдә дағыстан кимидир.

«Көнлүмүн севкили мәһбуби» * Азәрбајчандыр.
Бу јерин порсуғу да Шаһинә чејран кимидир.

Гүрбәтин вәслинә чох јетди бу ашиг, һејһат,
Кезәлим, өјлә вүсал вар, мәнә һичран кимидир.

Вар мәһәл гојмадығым зәррә дә фәрман, амма
Кезәлин хаһиши ешг әһлинә фәрман кимидир.

Мәнәм ешг мүлкүнә султан! — Деди чанан ешидиб:
— Шаһиним етди чүлус тахта, Сүлејман кимидир.

Јахшы инсанә һәҗанәм, деҗиләм наразы,
Јамана мән дә јаманәм, деҗиләм наразы.

Нараһат вахт доғубдур мәни Күлчәннәт аһам,
Раһәтим јох, никәранәм, деҗиләм наразы.

Тутмурам ај сајағы, күн, тәки бир јердә гәрар,
Нечә мәскәндә әҗанәм, деҗиләм наразы.

Мәгсәдим—тазә гәзәл бәхш еләмәкдир хәлгә,
Саф гәзәлләрди нишанәм, деҗиләм наразы.

Мәтинәм мән, мәнә мәфкурә һәмин гајә һәмин
Вә һәманәм ки һәманәм, деҗиләм наразы.

Елә тә'зим еләдим чанана белим сынды,
Бели бунданмы каманәм, деҗиләм наразы.

Разыдыр амма, а Шаһин, һәлә дә чананым,
Гоча олсам да чаванәм, деҗиләм наразы.

Досту гојуб дүшмәни тә'рифләмә,
Виран олан мәскәни тә'рифләмә.

Торпағы күндүз-кечә күлләнсә дә,
Бүлбүлү јох күлшәни тә'рифләмә.

Көјдә булуд лајларыны вәсф едиб,
Дағлары өртән чәни тә'рифләмә.

Јохса күләк, дәрјада үзмәз гајыг,
Бош-бошуна јелкәни тә'рифләмә.

Доғма јерин тә'рифи кәһлүмчәдир,
Гүрбәт олан өлкәни тә'рифләмә.

Јаш даһа наз-гәмзә пәсәнд етмәјир,
Бир дә назы, гәмзәни тә'рифләмә.

Шаһининин илһамы чохдан күсүб,
Кәһл даһа, чанан, мәни тә'рифләмә.

Нә кәрәкдир ки одунларла очағым јансын,
Мәни ағушә чәкиб гуч ки, гучағым јансын.

Сән кедәндән бәри јанмыр чырағым, еј чанан,
Бир дә сән кәл ки, мәним бир дә чырағым јансын.

Бағибанәм, кезәлим, кәл ки, ачылсын күлләр,
Бағибан гојмајачагдыр даһа бағым јансын.

Дүшмән һәрчәнд алагтәк бүрүјүб торпағымы,
Ја илаһи, елә һәкм ет ки, алағым јансын.

Сују Гудјал чајынын Шаһдағымын көз јашымы?
Аз галыбдыр гезәбиндән Бабадағым јансын.

Хәнчәрим јағыларын көксүнә саплансын гој,
Ал күнәшдән алараг шә'лә бычағым јансын.

Вәтәним ермәнидән јахшы тәмизләнмәлидир,
Гојмарам бир дә, а Шаһин, Гарабағым јансын.

Кетмиш јенә чананә, әлач ет мәнә, јарәб,
Олдум дәли-диванә, әлач ет мәнә, јарәб.

Тез-тез нечә кафир бизә ејләрдә пахыллыг,
Көз дәјди мүсәлманә, әлач ет мәнә, јарәб.

Күлләр гынајырлар мәни, көрдүм нечә ашиг
Јолланды күлүстанә, әлач ет мәнә, јарәб.

Гүрбәтдә мәним дәрдимә јар олмады кимсә,
Чатдыр чаны дәрманә, әлач ет мәнә, јарәб.

Дәрд хиртдәјә чыхмыш јенә, дәрман исә јохдур,
Чатдыр чаны дәрманә, әлач ет мәнә, јарәб.

«Мән ашиги-диванә, ушаглар әли дашлы,
Чыхдым јенә мејданә...»* әлач ет мәнә, јарәб.

Ешг ордусунун Мәчнуну өлсүним? Бу Шаһин
Дүшсүнмү бијабанә? Әлач ет мәнә, јарәб.

«Аһим көјө ашикар галхар
Ондан фөлөјө шәрар галхар *

Күлсән, а бәшәр, күләр тәбиәт,
Аһ елсән, аһүзар галхар.

Чыхдын дејө гүррәләнмә, еј Күн,
Әлбәт, јухудан никар галхар.

Мәнтәк о саат хумар оларсан,
Кәрсән ки, никар хумар галхар.

Аләмдәки һәр севинчи көрчәк,
Гәлбимдәки ифтихар галхар.

Һәрчәнд ки, никбинәм мән, амма,
Бир күн синәдән гүбар галхар,

Алтында јерин јатар бу Шаһин,
Үстүндәсә бир мөзар галхар.

Дәмбәдәм Мәчнун сајаг етмәкдәјәм фәрјад, һеј...
Јохмудур имдад едән фәрјадимә, имдад, һеј!..

Гәбрә кирмиш чох вәтәнпәрвәр Вәтәндән кен дүшүб,
Чых гәбирдән, ал күлүнкүн, кәл бура, Фәрһад, һеј...

Јанды бағрым, еј Чаваншир, еј Хәтаји, еј Нәби,
Еј Короғлум—еј бүтүн чомәрдләрә уstad, һеј...

Вар мәсәл, «Аслан да јалгыз олмасын», тәкләнмишәм.
«Ики кафәр бир мүсәлман өлдүрүр, бидад, һеј». *

Инди сәндәндир һимәјәм, инди сәндәндир мәдәд,
Еј көрүнмәз көзләрә Аллаһ, ет бир дад, һеј...

Гачгынаммы? Көчкүнәмми? Јох, дидәркинләшмишәм.
Олду бәрбад евләрим, мәскәнләрим бәрбад һеј...

Шаһинин пак торпағындан гәсбкар өл чәкмәсә,
Чәһд елә иҗрасы үчүн гәтлимин, чәллад, һеј!..

* Бејт Аббасгулу аға Бакыхановундур.

* Мисра Саиб Тәбризининдир. (XVI әср).

«Кәрчи едиб чохларын гәмзәдәвү-зар ешг» *,
Мәнсә хошам, Шаһини етди кирифтәр ешг.

Кеф јухары, һәзз бөјүк, бәхт көзәл, тәб рөван...
Көр нечә хошбәхтлијә олду сәбәбкар ешг.

Нәфсә олуб алудә чәннәти тәрк ејләјән
Адәми күндән-күнә ејләди һүшјар ешг.

Вар үмидим зијнәти ешг олачаг аләмин,
Ејләјәчәк дүнјада да'ваны инкар ешг.

Вәсф еләјир даима севкини ханәндәләр,
Саз мәһәббәт дејир, чәнк—вәфа, тар—ешг.

Әнди пәсәнд етмәјән һәр нәфәрә јар демә,
Јар—мәһәббәт, вәфа, јар—сәфа, јар—ешг.

Шаһини шаир кими вар едәчәкдир гәзәл,
Шаһини ашиг кими ејләјәчәк вар ешг.

Дилбәр јаныма кизли кәлиб, хәлвәти кетди,
Аһ, вәслин әлимдән нә гәдәр фүрсәти кетди.

Танрым, көрәсән мән дә кәдәрсизләшәрәмми?
Көрәрәмми көнүлдән јарымын һәсрәти кетди?

Бир халг олубдур нечә вахтдыр ики һиссә,
Ган ағла, Короғлу, вәтәнин вәһдәти кетди.

Дағлыг Гарабағ торпағыма дағ басыландан,
Дағлардакы, бағлардакы гүдсијјәти кетди.

Јад сөзләрә ујмагдајыг, иллаһ гәзәлдә,
Мөвзун дилимин күл кими ше'ријјәти кетди.

«Тәмкинлијимиз вар» дејирик, бир дә көрәрсән,
Тәмкинлијә бел бағлајанын дәвләти кетди.

Шаһин, вәтәни ким ки, кәнар әлләрә верди,
Сансын ки, әлиндән о кәсин гејрәти кетди.

Жизлэнди Күнэш... Өjlә ки ахшам jетишди,
Чананын элиндән мәнә бир чам jетишди.

Чохданды ше'р инчиси јағмырды гәләмдән,
Тәб'им тәзәдән жәлди вә илһам jетишди.

«Сән халгыны харичдә дә тәмсил еләжибсән,
Шадлан», — деjә әмр олду, сәрәнчам jетишди.

«Дилбәр Гарабағ торпағы тәһлүкә өнүндә,
Сәнсә меj ичирсән», — деjә еjһам jетишди.

«Көзлә, кәләчәк күн»,—дедиләр... Жәлмәси мәчһул,
Сәбр өjlә, көнүл, бәлкә бир әнчам jетишди.

Әлбәт ки гаранлыг кечәнин күндүзү вардыр,
Бир күн жерәрик јанды ишыг, шам jетишди.

Лоғманлары, Сократлары дүнјанын олубдур,
Хәjјамә әвәз аз јени Хәjјам jетишди.

Һәрчәнд «мәванәм» деjәрәк гүррәләнирсән,
Шаһин, гочалыг адлы о әjјам jетишди.

Әjјашлара мәчлисдә шәраб олмасы вачиб,
Ашигләрсә күл вә күлаб олмасы вачиб.

Вар сәндә вәфа, еj көзәлим, мәндә сәдагәт,
Әлбәттә, јарын јар илә баб олмасы вачиб,

Сөвг етсә дә өз гәлбини зөвг алмаға инсан,
Гәлб ичрә әзијјәтләрә таб олмасы вачиб.

Гоj санмасын әғјар ки, мүдам кејф едәчәкдир,
Позғунлуг едән кәсдә әзаб олмасы вачиб.

Ешг өjlә савабдыр ки, күнаһ еjlәмәк олмаз,
Анчаг ки, саваб үстдә саваб олмасы вачиб.

Ешг әләми һиссин дејил, әглин тәләбијлә,
Олмазса әкәр јахшы, хараб олмасы вачиб.

Јаздым нә гәдәр ше'рими дәфтәрләрә. Шаһин,
Дәфтәрләримин инди китаб олмасы вачиб.

Мәрданә олан чанана мәрданә дејән вар,
Хошдур бу ки, керчәклији чананә дејән вар.

Јанлыш, бајағы фикрини тәлгин еләмәкчин,
Дүзкүн сөзә, дүз сөһбәтә әфсанә дејән вар.

Јох шүбһә ки, лајиг өзүдүр лә'нәтә, амма,
«Лә'нәт ола, јарәб, дәли шејтанә» дејән вар.

Ришхәнд еләјиб бәһмәзинә гоншунун, ејваһ,
Туршәнкинә һәтта өзүнүн нанә дејән вар.

Бә'зән, нә дејим, күллүјә күлханә дејән јох,
Гангал битирән бир јерә күлханә дејән вар.

Һәј-күјчү гәзәлхан керәсән лал нечә олмур?
Һәрдән һәлә әғјарә дә пәрванә дејән вар.

Шаһин, мәни јандырмададыр бөјлә гәләт ки,
Мәчнун кими бир агилә диванә дејән вар.

Сирдаш олана сөз јарашыг, сирр јарашыгдыр,
Ашиг илә мә'шуг ола дилбир јарашыгдыр.

Јар бағда кәзишдикчә едир күлләри һејран,
Јар бир јарашыгдыр баға, күл бир јарашыгдыр.

Јар сурәтинин тәсвири вардырса әсәрдә
Валлаһ, елә сурәт, елә тәсвир јарашыгдыр.

Каш дөјмәјә күллән ширә, асланә, еј овчу,
Аслан јарашыгдыр мешәјә, шир јарашыгдыр.

Дүнјајә әзәлдән бәшәр евлады бәзәксә,
Мирзә Әли Әкбәр кими шаир јарашыгдыр.

Шаһ Исмајыла охшаса падшаһымыз, әһсән!
Милләтлә әкәр шаһ ола әлбир јарашыгдыр.

Шаһин, мәни зәнчирләсә чанан оларам шад,
Диванә олан ашигә зәнчир јарашыгдыр.

Ахды ганым, ган учуздур — баһа?
Чыхды чаным, чан учуздур — баһа?

Сән јара күл сатмадын, еј бағибан,
Сөјлө, күлүстан учуздур — баһа?

Инсана инсан нијә рәһм етмәјир?
Билмәдим инсан учуздур — баһа?

Инди нәјим вар јара гурбанлыға?
Чан ола гурбан, учуздур — баһа?

Он үч ил әфғанә дүшән ашигәм,
Етдијим әфған учуздур — баһа?

Көр нә гәдәр мејдана һејкәл бәзәк!..
Ашигә мејдан учуздур — баһа?

Өлкәми, Шаһин, икипәј етдиләр,
Азәрибајчан учуздур — баһа?

Олса шадлыг гәлбә һаким, орда гәм мүмкүн дејил,
Орда гәм олмасса мүмкүн, дәрд һәм мүмкүн дејил.

Мән ки, јарә «чан» дедим, «чанан» дедим, иннән белә
«Зәр» десәм, «зивәр» десәм, «мерчан» десәм, мүмкүн
дејил.

Аһ налә атәшиндән од дүшүбдүр чисмимә,
Јанмаса, одланмаса һәржаһ Кәрәм, мүмкүн дејил.

Истәрәм хатырлајым һәр күн сәни, јарым, фәгәт,
Сачларынтәк хатирим олмасса чәм, мүмкүн дејил.

«Төвбә ет кәнчликдә сән, һәр бир күнаһдан хали ол,
Диш дә дүшсә, јар лабиндән епмәсәм, мүмкүн дејил», *

Синним һәр дүшдүкчә јадә нәмләнир киприкләрим,
Гәлб әкәр көврәлмәсә, көзләрдә нәм мүмкүн дејил.

Топ-түфәнкдән, Шаһина, кар ашмады, дүнјамызы,
Саз низамә салмаса, Горгүд дәдәм, мүмкүн дејил!

* Бејт Саиб Тәбризининдир.

«Мәчлиси-ишрәтдә даим сазу тар олсун кәрәк,
Аризи-күлнарә бәнзәр бир никар олсун кәрәк»

Мирзә Әли Мө'чүз

Аләм ичрә бир заманлар нәғмә јар олсун кәрәк,
Нәғмәсиндән бүлбүлүн күл нәғмәкар олсун кәрәк.

Тәртәмиз етмәкди гәсдим һәр алағдан күлшәни,
Бағибанәм, бағибанда игтидар олсун кәрәк.

«Мүстәгиллик — бәхтијарлыгдыр», дедик, биз билмәдик,
Бәхтијар олмагдан өтрү ихтијар олсун кәрәк.

Чајнағында интизарын өјлә хиффәт чәкмишәм,
Мәндә һәтта гәбр ичиндә интизар олсун кәрәк.

Аһузәрә гәрг едибдир Ермәнистан бизләри,
Ермәнистан торпағында аһузәр олсун кәрәк.

Хан Шуша, көјчәк Лачын бир ләһзә јаддан чыхмајыр,
Мәғлуб олсаг, бизләрә һәр ләһзә ар олсун кәрәк.

Һамимиз, јардымчымыз јох, санки биз тәкләнмишик,
Һамимиз, јардымчымыз пәрвәрдикар олсун кәрәк.

Јағы дүшмәндән хилас олмаг олар бир шәрт илә:
Өлкәдә Шаһ Исмајылтәк шәһријар олсун кәрәк.

Олса лазым, мән шәһид олмағә һазыр бәндәјәм,
Мәрдә, еј Шаһин, шәһидлик ифтихар олсун кәрәк!

Олурам мән һәмишә истәдијим јар илә хош,
Бүлбүл әлбәттә олур олса чәмәнзар илә хош.

Ме'мар олду, бәзәди чан евими дилдарым,
Үрәјим олмалыдыр тәкчә о ме'мар илә хош,

Һәм әсир етди мәни ешгинә, һәм етди хилас,
Һәр әсир олмалыдыр, бәли, хиласкар илә хош.

Буна јох шүбһә ки, чанан пәритәк мө'сумса,
Ола билмәз ола билсин пәри әғјар илә хош.

Кими күлханәдә шәндир, кими мејханәдә шад,
Кими ифрат илә хошдур, кими ифтар илә хош.

Мәнә меј теркини тәлгин еләјән бәхтимдир,
Олур-олсун меј ичәнләр о зәһрмар илә хош.

Һәрәнин мән кими гој танры мурадын версин,
Дәрзијә ијнә кәрәк, чәкмәчи мисмар илә хош.

Гәлби вер, Шаһина, өмрүн боју бир дилдарә,
Мүмкүн олмаз ола бир јар ики дилдар илә хош.

Чәкирәм назыны етдикчә никарым назы,
Бағлыдыр гәлб о назә, дежиләм наразы.

Мәни мәст ејләди, еј танры, муғамат јенә,
Охусунлар, аылым динләјәрәк «Шаһназ»ы.

Мусиги бир јана галсын, бу нә сөзләрдә белә?
Мәни биһуш еләјибдир гәзәлин е'казы.

Нәди бу, неј сәсидирми, сүзүлән меј сәсими?
Һансы аваз верәр бәјлә ширин авазы?

Учурам ше'р сәмасында гәзәл јарымла,
Гојмушам мән керидә чох лачыны, шаһбазы.

Дилә јад истилаһы неј бичирәм, доғрајырам,
Алмышам әлләримә мән јенидән дәрјазы.

Дедиләр Шаһин учур өндә гәзәлханлығда,
Ады Шаһин оланын олмалыдыр пәрвазы.

Мәни үзмүшдү хәјалын, көзәлим, бәһ-бәһ-бәһ,
Нә гәдәр хошду вүсалын, көзәлим, бәһ-бәһ-бәһ.

Сән өзүн һәм мәни көрдүкдә хураман олдун,
Сәни төрк етди мәлалын, көзәлим, бәһ-бәһ-бәһ.

Хәбәр алдығда «ширин» сәнми, дедим «балсан, бал»,
Јенә вардырмы суалын, көзәлим, бәһ-бәһ-бәһ.

Меј чамындан хәбәрин вармы ки, мәст олмушдур?
Чамы мәст етди чамалын, көзәлим, бәһ-бәһ-бәһ.

Ал, һалал ешгими гәлбим сәнә гурбан ејләр,
Һалал олмазмы һалалын, көзәлим, бәһ-бәһ-бәһ.

Мәни һал әһли едибсән вә һалын хошдур, хош,
Нечә көјчәкди бу һалын, көзәлим, бәһ-бәһ-бәһ.

Дәмбәдәм вәслини истәр гоча Шаһин Фазил
Олачағдырса мачалын, көзәлим, бәһ-бәһ-бәһ.

Бизи никбинлије дәрд, гүссә, әләмдир кәтирән,
Риггәтә гәлбимизи көздәки нәмдир кәтирән.

Әслинин гәлбини, әләм кәлә, етмәз тә'сир,
Вәчдә, әлбәттә, ону тәкчә Кәрәмдир кәтирән.

Јох олар чазибәси олмаса атәш чанда,
Шөвгә пәрванәләри, бәлли ки, шәмдир кәтирән.

Шаһ бабам Исмајыла тахты гылынч вермишсә,
Ону шан-шөһрәтә, сөз јох ки, гәләмдир кәтирән.

Бир нәнәм варды мәним, зүлфү ағаппаг гартәк,
Һеј дејәрдим «мәни һеј тәб'ә нәнәмдир кәтирән»

«Синәдән һеј кими һәр ләһзә гопар фәрјадым,
Бунча фәрјадә мәни мөһнәти-гәмдир кәтирән» *.

Елә кәс вар ки, олур һәр јетәнин мәддаһы,
Шаһини илһама, әлбәттә, сәнәмдир кәтирән,

Бүлбүл етмиш өзүнү шөвг илә күлзарә фәда,
Нечә ки, ашиг едибдир өзүнү јарә фәда.

«Чану-дил гејдини чәкмәкдән өзүм гуртардым,
Чаны чананәјә етдим, дили дилдарә фәда» *.

«Јашасын ешг!» әзәлдән мәнә олмуш ме'јар.
Каш ки, һәр шүар олсун белә ме'јарә фәда.

Дујмајан севкини дујмаз ки, о һәллач Мәнсур **
Еләјибдир нә сәбәбдән башыны дарә фәда.

Ачы көз јашларымыз дамчымы, фәвварәмидир?
Санки етмиш өзүнү бир нечә фәвварә фәда.

Еј вәтән, мән даһа гүрбәтдә мөкан ејләмәрәм,
Истәрәм олмағымы Шаһдаға, Гошгарә фәда.

Дедиләр «Шаһинә истәр ки, фәда олсун јар»,
Мәкәр олмазмы бу Шаһин о фәдакарә фәда?

* Бејт Ибраһим Таһириндир.

* Бејт Мөһәммәд Фүзулиндиндир.

** Һәллач Мәнсур (858 — 922) — суфизмин көркәмли нүмајәндәләриндән бири олмушдур. «Әнәл-Һәгг» («Мән аллаһам») ифадәсини илк дәфә о ишләтмиш, аллаһлыг иддиасында олмуш, һәбс едиләрәк дара чәкилмишдир.

Ким деди диванелик јахшы эламет дежил?
Ким белә фикр ейләсә, әгли сәламәт дежил.

Ән улу диванәмиз Мәчнун олубдур бизим,
Мәчнунна лағ ейләмәк устада һәрмәт дежил.

Еј көзәлим, севкинин зүлмү дә көнлүмчәдир,
Зүлмүнә дөзмәк јарын һәззди, әзијјәт дежил.

Хејли чохалмышса да инди «сијасәтчиләр»,
Ешгә сијасәт демә, ешгә сијасәт дежил.

«Гүрбәтә лә'нәт!» дејиб, мән вәтәнә дөнмүшәм,
Харичә етмәк сәфәр һеч дә сәадәт дежил.

Ширни кәрәкдир бу күн, ләғв еләјиб бадәни,
Шәрбәти финчанә сүз, јохса кифајәт дежил.

Шаһинә диванә де, ај сәнә гурбан олум,
Ким деди диванелик јахшы эламет дежил?

«Әғјары ки көрдүм еләјир јарә мәнәббәт
Минбә'д көрәк мән едим әғјарә мәнәббәт» * ,

Лајигми ки Сејид едә әғјарә јахынлыг?
Сығмаз о тәһәр елчүјә, ме'јарә мәнәббәт.

Әғјары адам ейләмәк олмаз о үсулла,
Чајизми о чүр тәдбирә, играрә мәнәббәт?

«Ешг» адлы о пак мәфһуму һәр кәс баша дүшмәз,
Јар олса гәра гәлбә — олар гарә мәнәббәт.

Хәлг олдуғу дәмдән бәри һеј әзм еләјибдир,
Шәһвани тәшәббүсләри инкарә мәнәббәт.

Һәр көрдүјү чананәјә гонмаг диләјәрсә,
Етсин дејирәм гој чанымы парә мәнәббәт.

Ешгиндә киринч олса бу Шаһин кими һәр ким,
Әлбәттә, әлач севки олар, чарә—мәнәббәт.

* Бејт Сејид Әзим Ширваниндир.

Дүшмәним көр нечә мүддәтди бағымдан жапышыб,
Чәмәнимдән, дүзәнимдән, булағымдан жапышыб.

Топхана орманынын шөвгү башындан чыхмыр,
Палыдымдан, вәләсимдән, говағымдан жапышыб.

Өзүнүн нур сача билмир дејә солгун чырағы,
Гарабағ мүлкү тәкин чилчырағымдан жапышыб.

Ағлын олсун, кәл одумдан, очағымдан әл чәк,
Әлини јандырачагсан очағымдан жапышыб.

Натәмиз вүр-вүчудундан ели пак етмәкчин
Говарам мән сәни бир күн јарағымдан јапышыб.

Сәнә јалвармајырам, әмр едирәм, кетсә белә,
Мәнә сән јалварачагсан ајағымдан јапышыб.

Шаһинәм, олса лүзум, гаплана дөннәм бир күн,
Мәни кәл силкәләмә сән будағымдан јапышыб.

«Беш күн өмрүн нечә әфсанәси вар,
Ешги вар, бадәси, пејманәси вар» * ,

Бағчанын күлләри вар јүзләрлә,
Күлләрин сән тәки шаһанәси вар.

Тапмадым бағда кәзиб мән нанә,
Зүлфүнүн, бәһ ,нә гәдәр нанәси вар.

Меји тәчрид еләјәк аләмдән,
Меји вардыр дејә мејханәси вар.

Мәни мәст етди гызылкүл гохусу,
Күлүнүн, еј пәри, мәстанәси вар.

Мәнә бәнзәр щамы јох дүнјанын,
Сәнә бәнзәр нечә пәрванәси вар?

Чаһанын Мәчнуну вар Шаһинтәк,
Кәтирин зәнчири, диванәси вар.

«Истэсэн көнлүм кими зүлфүн пәришан олмасын
Ол гәдр чөвр ет мәнә аһ етмәк имкан олмасын»

Мирзә Әлэкбәр Сабир

Ја илаһи, өјлә ет јурдумда әфған олмасын,
Гој мәним Азәр дијарым әфғаныстан олмасын.

«Дәрд вар —дәрман да вардыр» сөјләјибләр чох заман,
Ја илаһи, горхурам мән дәрдә дәрман олмасын.

Ја илаһи, дүшмәним вардыр мәним шејтансифәт,
Ја илаһи, шејтана һеч јанда мејдан олмасын.

Ја илаһи, безмишик пис нијјәтиндән бәс гәдәр,
Гој һәгигәт бәлли олсун, гојма бөһтан олмасын.

Ја илаһи, ач хәмирдән јоғрулубдур күндәси,
Гој әдунун хисләти аләмдә пүнһан олмасын.

Ја илаһи, доғрулуг, дүзлүк јар олсун дүнјада,
Әјри мәсләк, әјри гајә, әјри вичдан олмасын.

Ја илаһи, «Ла илаһә...» сөјләјир Шаһин мүдам,
«Ла илаһә...» сөјләјән кәсләр пәришан олмасын.

Гој дувағсыз көрүнә ај јенә,
Сачыны көрдәнинә јај јенә.

Пај верәрдин мәнә һеј лүтфүндән.
Гисмәт олсун мәнә бир пај јенә.

Деди чанан мәнә: — Пај вахтымыдыр?
Чулғајыб јан-јөрәни вај јенә.

Јетмиш ил олду бәла әјјамы,
һава ган ағлајыр, ејвај, јенә.

Чох шүкүрләр ки, ингилаб битди,
Чағырылмаз ки, гурултај јенә?

Мән дедим: — Гыш битәчәкдир һөкмән,
Кәләчәкдир, кезәлим, јај јенә.

Зај олуб чох күнүмүз гүрбәтдә,
Олмасын күнләримиз зај јенә.

Әл үзәк биз дәли бәдбинликдән,
Кезәл әјјамлары кәл сај јенә.

Дедиләр: — Шаһин өчөб никбиндир,
Вармыдыр Шаһинә һәмтај јенә?

«Булбүли-тәб'им кенә өзкә нәва башлајыб» *,
Чүнки, севинчим кедиб, инди чәфа башлајыб.

Нолду ки, бирдән-бирә кетди мәним дилбәрим?
Дөнмәси үчүн кери күндә дуа башлајыб.

Чыр јахамы, еј әлим, вур көзүмә-башыма,
Инди чәза вахтыдыр, инди чәза башлајыб.

Јох һәвәсим ше'рә дә, гыз кими илһам күсүб,
Вај, фәлакәт келиб, вај бәла башлајыб.

Мән нечә нәзм ејләјим мусигили бејтләри?
Бир дә гәзәл јазмарам, инди һеча башлајыб.

Бәһ!.. Белә мән зар икән кәлди кәзәл дилбәрим,
Галмады бәдбинлијим, чанда шәфа башлајыб.

Јохду дәва, еј тәбиб, дәрдимә чохдан бәри,
Бусә илә, ешг илә инди дәва башлајыб.

Шаһина, вурмуш јенә ешг һавасы башыма,
Әгл башымдан чыхыб, башда һәва башлајыб.

Јенә кендән бахырам севкили чанан тәрәфә,
Мәни ким јоллады, јарәб, јенә һичран тәрәфә?

Јара бахдыгча дејәрдим «О, мөләкдир шәксиз,
Санки, кәјдән дүшүрүбләр ону инсан тәрәфә».

О мөләк галды тәәччүб ки, фәләк һиддәтлә
Мәни бир топ сајағы туллады шејтан тәрәфә.

Инди јурдумда һезин јар, мән исә гүрбәтдә,
Бахырам һәсрәт илә Азәрибајчан тәрәфә.

Дејирәм каш ки, һәгигәтдә олајдым шаһин,
Јетирәјдим өзүмү инди о чејран тәрәфә.

Вар иди ибни-Салам адлы бир әғјар, бир Гејс,
Әғјара бахды фәләк, бахмады гылман тәрәфә.

Из гојубдурму өзүндән о Бејүк Диванә?
Бахырам зәнд илә һәр јердә бијабан тәрәфә.

Мәчнунун гәбрини бир кәс арамыр, еј Шаһин,
Кедәрәм мән, нәсиб олса, Әрәбистан тәрәфә.

* Мисра Әбулгасым Нәбатининдир.

Бир чај вар ики Азәрибајчан арасында,
Бир бағ бөлүнүбдүр ики бағбан арасында.

Бағбанмы дедим, бағмы дедим, сәһв еләдим мән,
Бир аһу галыбдыр ики гаплан арасында.

Бәсдир нә гәдәр дөзмәк олар мөһнәтә, залым,
Одланды чаным аһ илә әфған арасында.

Баис ким олубдур бу ишә? Кимдәди нөгсан?
Гејб олду әдаләт нечә нөгсан арасында.

Тарих боју зүлм етмәлими инсана инсан?
Јарәб, нә бәладыр белә инсан арасында?

Вар өјлә адамлар ки, күлүм, онлара әсла,
Јох фәрг гарышгајла Сүлејман арасында.

«Зүлфи-сирәһиндән кәсилирми дили-шејда?
Бир рабитәдир чан илә чанан арасында» *:

Дағ Фәрһада дүшмүш, дәли Мәчнунә бијабан,
Галдым мән исә дағла бијабан арасында.

Даим чағырыр Шаһини һичран да, вүсал да,
Кечмәкдә өмүр вәсл илә һичран арасында.

Вәтән уғрунда вәтәнпәрвәр чох,
Гәһрәман чохду, икид чох, нәр чох.

Амма, әлбир дејилик, бир дејилик,
Бу сәбәбдән бу вәтән көјнәр чох.

«Әчнәби сејрә балонларла чыхыр...» *,
Чох јаныб Мирзә Әли Әкбәр, чох.

Кәзирәм күлшәни, бүлбүлләр аз,
Лалә чох, нәстәрән, сәнүбәр чох.

Әсл Ашиг көзә аз дөјмәкдә,
Һури чохдур, пәри чох, дилбәр чох.

Нечә ки, Ајла Күнәш ваһиддир,
Амма, көјләр долудур, үлкәр чох.

Чох тәәссүф ки, гәзәлхан аздыр,
Шүкүр олсун ки, гәләм-дәфтәр чох.

Зәр азалмагдады, мис артмагда,
Зәркәр аз-аз тапылыр, мискәр чох.

Шаһина, әғјара ејһам вурма,
Башына вурмаг үчүн гәмбәр чох.

* Бејт Шејхүл-ислам Јәһја Әфәндиһидир (XVII әср османлы шаири).

* Мирзә Әләкбәр Сабир

«Дилдә ешги—ләби—чанан бир олур,
Тәндә, еј руһи-рәван, чан бир олур»

Әһмәд Фасеһ Дәдә
(XVIII әср османлы шаири)

Әсл Ашигләрә чанан бир олур,
Севишәнләр икидир, чан бир олур.

Олса һәржаһ әдаләт бәрпа,
Бир заман Азәрибајчан бир олур.

Бирлик уғрунда кәрәк чәнкә жирәк,
Севкилим, бизләрә мејдан бир олур.

Әминәм мән, елә бир күн кәләчәк,
Дејәчәкләр ки, мүсәлман бир олур.

Бир вәтәндир мәнә чанан, бир сән,
Ики чананәјә гурбан бир олур.

Саф мәһәббәт сөзүнүн хәстәсијик,
Биз тәкин хәстәјә дәрман бир олур.

Деди чанан ки, гәзәлхан чохдур,
Шаһина, јахшы гәзәлхан бир олур.

«Карвани-дилү-чан олду рәван сән кедәли,
Нә гәриб олмушам, еј муниси-чан, сән кедәли»

Әһмәд паша Вәлијуддиноғлу

Јахшы һалым, кәзәлим, олду јаман сән кедәли,
Башладым ејләмәјә күндә фәған сән кедәли.

Билирәм, дүнја кәзәлләрлә әзәлдән долудур,
Мәнә бомбош кәрүнүр амма чаһан сән кедәли.

Инанан јохду мәним зәррә дә Мәчнунлуғума,
Хәлгә диванәлијим олду әјан сән кедәли.

Варды ај, варды күнәш, вар иди улдуз сејри,
Бүрүјүб индисә һәр јаны думан сән кедәли.

Чаным илһамә кәләрди һәвәсиндән, чанан,
Нә һәвәс галды, нә тәб галды, нә чан сән кедәли.

Сөјләјәрдик ки, «чәтин бир даһа һичран кәрүнә»,
Кәзәлим, һичранымыз кәлди асан сән кедәли.

Мәндә һәр вахт сәнин кәрдүјүн һаләт јохдур,
Нә үмид һаләти галмыш, нә күман сән кедәли.

Һара кетсин кәрәсән инди бу Шаһин Фазил?
Тапмајыр санки мөкан ичрә мөкан сән кедәли.

Ешг одундан чан јаныр, пәрванә олмаг пис дејил,
Ичмәдән меј, јар илән мәстанә олмаг пис дејил.

Еј гезәлхан, бәсди јаздын һәзздән, чәнж вахтыдыр,
Гәһрәманлыг кәстәриб, әфсанә олмаг пис дејил.

Инди чүр'әт вахтыдыр, иш вахты, гејрәт вахтыдыр,
Чүмлә гејрәтсизләрә биканә олмаг пис дејил.

Дава дағлыг бир дијарда, * башчылар мәркәздәдир,
һәрбә шәхсән өзм едиб, мәрданә олмаг пис дејил.

Өрнәк олсун гој бизим рәһбәрләрә Шаһ Исмајыл,
Шаһ бабам, еј шаһ бабам, шаһанә олмаг пис дејил.

Чанда мөһкәм јер тутуб ел севкиси, чан мүлкүнү,
Севки абад етмәсә, виранә олмаг пис дејил.

Ешгә верчәк көнлүнү мәшһур олубдур бир әрәб **,
Шаһина, Мәчнун кими диванә олмаг пис дејил.

* Гарабага ишарәдир.

** Мәчнун.

Јатаглар јох, отаглар јох, бүкүн мејдан мөкан олсун,
Оғулар пәһливан олсун, оғулар гәһрәман олсун.

Жирибдир дүшмөним чәнкә, јетишмишдир сынаг дөврү,
Кәрәк һәр бир вәтәндашә бу күнләр имтаһан олсун.

Шушам матәм либасында, бүкүн Ханкәнди мөһнәтдә,
Һаны Бабәкләрим кәлсин, пәнаһым Чавидан олсун.

Дөјүш вахты чәкиб хәнчәр кириб мејданә әлбәттә,
Кәрәк Шаһ Исмајылтәк һөкмранлар һөкмран олсун.

Хилас олсаг нифаглардан, севинник иттифаглардан,
Илаһи, гојма Од јурдум мәбада Чалдыран * олсун.

Јазыблар «чох јаман олмуш Чаһаншаһ» **, вар мөним
шәкким,

О чүр кејчәк гезәлләр саһиби санмам јаман олсун.

Алағлардан тәмизләнсин кәрәк јурдум гәтијјәтлә,
Вәтән дөнсүн күлүстанә, бу Шаһин бағибан олсун.

* Чалдыран—Шаһ Исмајыл вә Султан Сәлимлә 1514-чү илдә Тәбриз
јаһинлыгындагы ганли дөјүшүн баш вердији мөкан.

** Чаһаншаһ—мәшһур Гарагојунлу һөкмдары, шаир.

Келди баһар, битди битәнләр јенә,
Көр нечә күлләнди чәмәнләр јенә.

Вәждә кәтирмиш јенә күл бүлбүлү —
Көз-көзә дурмуш севишәнләр јенә.

Гәлбә һәвәс, көзләре кәлмәкдә нур,
Үзләре күлмәкдә сүсәнләр јенә.

Үшөшдү көнүлләр, јенә ган гајнады,
Севкиләре далды севәнләр јенә.

Тәрк еләјиб бир пара инчиклији
Бәһ, барышырлар күсүшәнләр јенә.

Исмајылым дүшдү јада, Бабәким...
Вармы керән өjlә әрәнләр јенә?

Архајын иди дағ өтүб *, чај кечән **,
Архајын олсајды кәләнләр јенә.

Әзм еләјәрдик Бакыдан Тәбризә,
Тәбризә кетсәјди кедәнләр јенә.

Јохду шимал, ја ки, чәнуб сөһбәти,
Һеј јада кәлмәкдә өтәнләр јенә.

Бир вәтән — олмушдур ики, Шаһина,
Бирләшә билсәјди вәтәнләр јенә!..

* Савалан дағы.

** Араз чајы.

«Дәрдү-гәми-һичрандан гүрбәтдә пәришанәм», *
Әввәлки Галым јохдур, гүввәтдә пәришанәм.

Күнләрлә вуруб чәһ-чәһ бүлбүллүк едәрдим мән,
Лал олду дилим, ејваһ, сөһбәтдә пәришанәм.

Тез јаз, сәнә ким јазмыш куја арабир шадәм?
Һәсрәтдә үрәк күлмәз, һәсрәтдә пәришанәм.

Гап-гарә гаралдым мән зүлфүн кими һирсимдән,
Әлбәттә пешиманәм, әлбәттә пәришанәм.

Аллаһ буна шаһиддир, валлаһ, буна шаһиддир,
Ашкарда пәришанәм, хәлвәтдә пәришанәм.

Сөз јох ки, сөзүм күлмүр, күнләрлә үзүм күлмүр,
Кәл көр ки, зијәфәтдә, ишрәтдә пәришанәм.

Шаһин, о гәдәр мән ки, никбинлијә мунисдим
Һәтта, галыб һејрәт дә һејрәтдә, пәришанәм.

* Мисра Аббасгулу аға Бакыханов Гүдсининдир.

«Көрмәҗе җары күлүстанә дүшүбдүр јолумуз,
Тутитәк бир шәкәристанә дүшүбдүр јолумуз» *.

Әфғаныстан нечә вахтдыр «Фәғаныстан» олмуш,
Узун илләр «Фәғаныстанә» дүшүбдүр јолумуз.

Гарабағ торпағы уғрунда чәһад лазымдыр,
Шаһ Хәтајим, јенә мејданә дүшүбдүр јолумуз.

Јар илән сејрана чыхмаг һәвәсијлән мәстәм,
Амма, рә'јадә о сејранә дүшүбдүр јолумуз.

Бахырам һеј сизин ејванә тәрәф мән күчәдән,
Күчәдән дүз сизин ејванә дүшүбдүр јолумуз.

Күнләрин бир күнү дәнсәм мән әкәр Мәчнунә,
Көрәчәкләр ки бијабанә дүшүбдүр јолумуз.

Олмасан сән мәнә гисмәт, олачаг көнлүм ган,
Јохса, еј меһрибаным, ганә дүшүбдүр јолумуз?

Ун јағыбдыр елә бил сачларыма. еј Шаһин,
Зәнн едирләр ки, дәјирманә дүшүбдүр јолумуз.

«Кәр сиришким шәби-һичран, демә ким, гандыр бу,
Зәррә-зәррә шәрари-атәши-һичрандыр бу» *.

Охујан ше'рими, ејваһ, дејәчәкдир бәјлә:
Фәләјин чөврүнә гаршы јенә үсјандыр бу,

Нејләјим, гисмәт олубдур мәнә һичран бол-бол,
Санмајын адичә бир наләди, әфғандыр бу.

Ингилаб мүддәти Кабулда идим, көрдүм мән,
Әфғаныстан ки, дејилдир, Фәғаныстандыр бу.

Күндә гырғын, тәләфат, күндә өлүм, күндә пада,
Ингилаб бәјлә олурмуш демә, ган-гандыр бу.

Гәтл едир, сүркүн едир рәһбәри рәһбәр **, һејһат,
Мәкәр Аллаһ буну көрмүрмү ки түғјандыр бу?!

Нә гәдәр Јер күрәсиндән јағачаг күллә көјә?
Нә заман сөјләјәчәкләр ки күлүстандыр бу?

Көрәсән, бәјлә олублармы адамлар һәр вахт?
Сөјләдим мән бахараг чох кәсә: Шејтандыр бу.

Адәм олмаг мәни бездирди нәһајәт, Шаһин,
Гој десинләр даһа адәм дејил, инсандыр бу!

* Бејт Мәһәммәд Фүзулининдир.

** Әфғаныстанда һәфизилла Әмин тәрәфиндән Нур Мәһәммәд Тәрәкинн
өлдүрүлмәсинә, вә Нәчибулла тәрәфиндән Бәбрәк Кармәлин Москваја сүр-
күн едилмәсинә ишарәдир.

* Бејт Мир Мейди Сејидзадәниндир.

«Көнүл әсири-ләби-нушхәнд олуб галмыш,
Мәжәс кими ки, кирифтари-гәнд олуб галмыш» *

Бахырам әғжара чох разыды рәфтариндән,
Јенә әввәлки тәкин худпәсәнд олуб галмыш.

Бу гәдәр һәчв юлунур, зәррәчә тә'сир еләмир,
О дүзәлмәз дәхи әсла, һәпәнд олуб галмыш.

Нә үсулнан сәни чәзб етмишәм Аллах билир,
Үсулларым сәнә тәк, јар, фәнд олуб галмыш.

Мәни сәндән гопаран гүввә јох тәбиәтдә,
Голларын бојнума, чанан, кәмәнд олуб галмыш.

Диндирирсән мәни һәр ләһзә ширин диллә, күлүм,
О ширин дил мәним ағзымда гәнд олуб галмыш.

Демәјин Шаһинә бүлбүл, белә бүлбүлмү олар?
О фәгәт бир күлә күлшәндә бәнд олуб галмыш.

Додаг, чанан, шәкәрләнмиш, шәкәр, бәһ, шәккәр үстүндә,
Синән зүлфнән чәпәрләнмиш, чәпәр вар мәрмәр үстүндә.

Вүсал вар—һичрә дөзмәкдә, фәраг вар—вәсли әзмәкдә,
Хәјаллар көјдә кәзмәкдә, гәләмләр дәфтәр үстүндә.

Күлүшсүз вар, күлүмсәр вар, фәрәһ вар, һижлә вар, шәр вар,
Јерин үстүндә үлкәр вар, нә вар бәс үлкәр үстүндә?

Өмүрләр вар—кәдәрләнмиш, өмүрләр вар—бәһәрләнмиш,
Өмүрләр вар—зәһәрләнмиш, зәһәр вармыш зәр үстүндә.

Кәләр рәһбәр—кәдәр рәһбәр, дәмбәдәм һөкм едәр
рәһбәр,
Мәкәр билмирми һәр рәһбәр вар Аллах рәһбәр үстүндә?

Чанымдан хәнчәрин кечсин, јаваш санчма, дәрин кечсин,
Дәфн гојма сәрин кечсин, јас олсун «Шүштәр» үстүндә.

Бу Шаһиндән мөзар галсын, мөзарда аһүзар галсын.
О хәнчәр јадикар галсын, ганым вар хәнчәр үстүндә.

* Бејт Вәчди бәј Румининдир.

Бир көздө: гаранлыгды фөгөт, гөмди бу дүнја,
Бир көздө: шөфөг далғалы алөмди бу дүнја.

Бир көздө: мәшөггөт долу, зилләт долу бир јер,
Бир көздө: төрөвөтлиди, хүррөмди бу дүнја.

Бир көздө: бүтүн сирри олубдур ачыг-ашкар,
Бир көздө: сөгр мүчрүсү, мүбһәмди бу дүнја.

Бир көздө: бүтүн мүшкүлатын һәллине гадир,
Бир көздө: чөтинлик долу алөмди бу дүнја.

Бир көздө: һәми һуријә, һәм гылмана малик,
Бир көздө: әзијјәтди, чөһәннәмди бу дүнја.

Бир көздө: гијәмәт күнүнүн дөһшәти парлар,
Бир көздө: поладдан дөхи мөһкәмди бу дүнја.

Бир көздө: дөнүб көз нуруна зүлмәти јармыш,
Бир көздө: донан көз јашытөк нәмди бу дүнја.

Фырланса мүдам, Шаһинә сәрсәм дејөчөкләр,
Фырланмада күндүз-көчө, сәрсәмди бу дүнја.

«Көнлүм јенө мин шөвг илә, чанан, сәни истәр,
Анд олсун әзиз чанына ки, чан сәни истәр». *

Һеј төнкә кәлиб нәфси ити овчу әлиндән,
Тәрлан сәни, аһу сәни, чөјран сәни истәр.

Жирчөк баға, күлләр сөнө, сән күлләрә һејран,
Нәркиз сәни, занбағ сәни, рејһан сәни истәр.

Дар күн нечө илдир бизи бәрк һәлгәләјибдир,
Шаир, нө гөзәл вахтыды, түғјан сәни истәр.

Чананәләрин вәсфини етмәк даһа бәсдир,
Чөк хәнчәри гындан, јери, галхан сәни истәр.

Дүшмәнләримиз дағ-дашы һәм күлләјө тутмуш,
Топханәдә ** топсуз галан орман сәни истәр.

Шаһин, Гарабағ чөбһәсинә өзм елә дәрһал,
Ләшкәр сәни, сәнкәр сәни, мејдан сәни истәр.

* Бејт Сүләјман Рүстөминдир.

** Гарабағын Топхана мешәси.

Ибраһим Таһирә нәзирә

Еј Губам, хатирәләр галды гучаглар долусу,
Адыны чәкмәдәјәм күндә додаглар долусу.

Вар иди јајда сәринлик бизә Гудјал бојда,
Гышда Шаһдағ сојуғу варды отаглар долусу.

Көрмәдим мән бабамы, амма һезин јаддашда,
Нәнәмин лајлајы һәкк олду гулаглар долусу.

Дәдәмин шалварынын чибләри бомбош, амма,
Зәр көрәрдим јухуда сахсы чанаглар долусу.

Пајыз олчаг, долушуб бағлара гарәтчи кими,
Кәтирәрдик евә һеј мејвә папаглар долусу.

Анамын тәндири јандыгда кәләрдик һеззә,
Исти тәндир черәји варды табаглар долусу.

Көзләшәрдик булаг үстүндә көзәл гызларла,
Төкүлүб сөзләримиз галды булаглар долусу.

Гоча Одлар дијарым одлу әрәнләр јетириб,
Нахчыванлар, Гарабағлар, Гарадағлар долусу.

Гочалыгдан килејим вар уча Шаһдағ бојда,
Бир заман чанда алов варды очаглар долусу.

Хан чинар тимсалы мөһкәмди чаным, еј Шаһин,
Чичәјим солмададыр инди будаглар долусу.

Һеч кәсдә хејирхаһ нәзәримтәк нәзәр олмаз,
Ешг Ашигијәм, ешгә нәзәр мұхтәсәр олмаз.

Вардыр дәјәрим варлы адамлар сырасында,
Ешгим, тәки гијмәтли дәјәртәк дәјәр олмаз.

Һеч ким демәсин гој мәнә «чанана нөкәрсән»,
Чанана нөкәрлик еләјән кәс нөкәр олмаз.

«Еј лә'ли шәкәр, чох јемишәм Миср нәбаты,
Һәркиз ләби-ширинүвә бәнзәр шәкәр олмаз» *.

Олмушса да һөрмәт мәнә әфган дијарында,
Билдим ки, јад елләрдә адам бәхтәвәр олмаз.

Илләрлә кәзиб гүрбәти һичран күлү јығдым,
Дәрвиш дә мәнимтәк бу гәдәр дәрбәдәр олмаз.

Јарәб, һамыја ешг мұјәссәр олачагмы?
Ешг олса мұјәссәр һамыја, гәм-кәдәр олмаз.

Һәркаһ кәсилмәзсә гәним гоншуја гоншу,
Бағларда, бағатларда, а Шаһин, чәпәр олмаз.

* Бејт Сејид Әзим Ширваниндир.

«Бир мөлаһәт күлшәниндә јари көзләр көзләрим,
Бәғри-дүрр гәввасијәм, мирвари көзләр көзләрим» *.

Сән дә Ашиг, мән дә Ашиг, сәндә севда, мәндә ешг,
һәмкарымсан, жәл көрүм, һәмкари көзләр көзләрим.

Анлајырсан бирчә сөздән сән нәләр фикримдә вар,
Дилбиләнсән, дилбилән дилдари көзләр көзләрим.

Јусиф олсам вар Зүлејхам, Сән'ан олсам — Хуммарым,
Көз Зүлејха көзләмәз **, Хуммари көзләр көзләрим.

Һәр бахышдан, һәр нәзәрдән олмарам мәстанә мән,
һүшјарам, еј севкилим, һүшјари көзләр көзләрим.

Гәсбарлар торпағымдан чәкмәјирләр нәфсини,
Бабәкимтөк гәһрәман сәрдари көзләр көзләрим.

— Сән гәзәл мүлкүндә,—чанан сөјләди, —ме'марсән,
Ме'мар олдун, Шаһина, ме'мари көзләр көзләрим.

* Бејт һачы Рәһим Вәһидинидир (XIX әср).

** Зүлејха бир сыра шәрг дастанларында шәһвәт вә мәкр мүчәссәмәси-
дир.

Лал ол јенә, еј гәһгәһә, Шаһин гәһәр истәр, —
Тале мәни дәрвиш кими һеј дәрбәдәр истәр.

Гәлб көзләримә ејләди өртүлмәји фәрман,
Киприкләрә «бағлан» деди көзләр, чәпәр истәр.

Бирдән-бирә көнлүм фәраға е'тираз етди,
Билдим нә сәфәр мејлинә дүшмүш, нә зәр истәр.

Бәсдир, даһа гүрбәтләрә мејл етмәрәм, һичран,
«Бах, бах» дејә мәндән улу Шаһдағ нәзәр истәр.

Өз јурдуму кәзмәк мәнә илһам верәчәкдир,
Сәјјаһ кимијәм мән јенә, сәјјаһ кәһәр истәр.

Һејһат, Бабадағдан јана ат сүрмәмишәм мән,
Көнлүм нәләр истәр, нәләр истәр, нәләр истәр.

Еј севкили чанан, шәкәрсән дејә, бир күн
Шаһин денәчәк тутијә, тути шәкәр истәр.

«Фәрјад ки, дөвранын эјјами хараб олмуш,
Әфсус ки, эјјамын энчами эзаб олмуш».

Казым аға Салик (XIX эср)

Гүрбәт мәнә, еј дилбәр, дәрд олмуш, эзаб олмуш,
Һалым бу сәбәбдән дө илләрлә хараб олмуш.

Һеч мәнә дөзүм јохдур, һичранә сөзүм јохдур,
Әввәлки көзүм јохдур, гәлб амма кабаб олмуш.

Дағ вар ки, күләксиздир, бағ вар ки, чичәксиздир,
Күл вар ки, кәрәксиздир, күл вар ки, күлаб олмуш.

Кәс вар ки, әјилмәздир, сөз вар ки, дејилмәздир,
Тут вар ки, јејилмәздир, тут вар ки, дошаб олмуш.

Ағ дәфтәри ағ гојма, дәфтәрләрин, еј шаир,
Бир күн кәрәчәкләр ки, бир јахшы китаб олмуш.

Севдајә ачар олду бир бусә тәмәннасы,
Сандым ки, күнаһ етдим, кәрдүм ки, сәваб олмуш.

Мәчнунә бәрабәр ким? Ешг мүлкүнә сәрвәр ким?
Мәчнун деди рәјадә «Шаһин мәнә баб олмуш».

Нә мүсибәтди бу, Аллаһ, бизә дөвран ејләр? —
Јенә јурдумда мүхалифләримиз ган ејләр.

Нә фәлакәтди бу, јарәб, нә бәладыр мүдһиш?
Анбаан, дәмбәдәм әһвалы пәришан ејләр.

Гоншумун абрына чоҳдан бәри шәкким варды,
Бүсбүтүн инди һәјадән өзүнү јан ејләр.

Мәрми дәјчәк јерә, дашлар гуш олуб санки учур,
Күллә инсанлары ал ганлара гәлтан ејләр.

Мән кәрәк инди гәләм јох, әлә хәнчәр кетүрүм,
Аси көнлүм јенә Мәчнун кими әфған ејләр.

Бахмајыб мән бу аһыл синнә кәрәк чәнк еләјәм,
Да'ваны сејр еләмәк шә'нимә нөгсан ејләр.

Бәллидир аләмә—Шаһиндә Хәзәр хисләти вар,
Каһ сакитчә дурар, каһ да түғјан ејләр.

«Еј бади-сәба, мөндән ол јарә сәлам ејлә,
Дәрдү-әләмим билдир дилдарә, сәлам ејлә» *.

Сәрдар бизә Мәчнунмуш, мөвзун гәләмим, јаз, јаз,
Јаз, мән кими әскәрдән сәрдарә сәлам ејлә.

Ашигләрә әрз олсун алгышларымыз бол-бол,
Бир дәм демәрәм, еј дост, әјәрә сәлам ејлә.

Дағлар шаһы Шаһдағә һөрмәтлә салам чатдыр,
Тә'зим едиб иззәтлә Гошгарә сәлам ејлә.

Күл бағбана миннәтдар, бағбан күлә миннәтдар,
Бағбанә салам чатдыр, күлзарә сәлам ејлә.

Әһдимдә вәфадарәм, илгарә үмидварәм,
Алгыш јетириб әһдә, илгарә сәлам ејлә.

Ешг елмини дәрк ејлә, ешг елми мүәммадыр,
Ешг ичрә бу Шаһинтәк пәркарә сәлам ејлә.

* Бејт Молла Вәли Видадининдир.

Сармајыбдыр гәлбими бир зәррә һәм чан гајғысы,
Чүнки, јер тутмуш бүтүн чисмимдә чанан гајғысы.

Ајрылыгдан хәстәләндим, Лоғманым јурдумдадыр,
Сеһр илән инсан сағалмаз јохса Лоғман гајғысы.

Мәндә сәрвәт мејли јох, чаһилдә сәрвәт мејли вар,
Мәндә—чанан гајғысы, чаһилдә—мәрчан гајғысы.

«Еј мүсәлманлар, булун ахыр мәнә бир чарә ким,
Күфрә дөндәрди мәни ол намүсәлман гајғысы» *.

Һәм никарсыз галмышам мән, һәм дијарсыз палмышам—
Чанда вардыр һәм шәкәр, һәм шәккәристан гајғысы.

Бир дејилдир, беш дејилдир, мәндә мин-мин гајғы вар,
Мәндә тачик, мәндә өзбәк, мәндә әфган гајғысы.

Еј фәләк, бир көр ки, чанан һардадыр, мән һардајам?
Шаһина, һәр гајғыдан мүшкүлмүш һичран гајғысы.

* Бејт Қишвәрининдир. (XV әср).

Интизардан олмушам зар, интизар олмаз мәнә.
Инди өфған, инди фәрјад, инди зар олмаз мәнә.

Чүнки, јандырмыш мәни илләрлә һичран тонгалы,
Бир дә јанмаг кизли-кизли ашикар олмаз мәнә.

Олмајыбдыр бүлбүл олмаг мејли мөндә, еј күлүм,
Шаһинәм мән, бүлбүл олсам, е'тибар олмаз мәнә.

«Дәрди-һичриндә мәнә јар олмады сәбрү-гәрар,
Сән мәнә јар олмајынча, кимсә јар олмаз мәнә *.

Чох гезәл вардыр ки, јохдур лөззәти бир зәррә дә,
Һәр гезәлхандан Сүлејман **, Бәхтијар ***, олмаз мәнә.

Үч «Гезәл диваны» јазмышдым гәлиз, вердим јелә,
Јахшы билдим, һәр гезәлдән јадикар олмаз мәнә.

Өмрүмүн сон фәсли чохдан башланыбдыр, Шаһина,
Јаз јај олду, јај пајыз, гыш—новбаһар олмаз мәнә.

* Бејт Намидинидир (ХҮ эср).

** Сүлејман Рүстәм.

*** Бәхтијар Ваһабзадә.

«Дилбәра, дилдә сәнин меһри-рүхүн чан кимидир,
Шәрбәтилә'ли-ләбин дәрдимә дәрман кимидир» *.

Күл гәләмдән ки, чыхыр күндә гезәлләр, еј күл,
Шаирин дәфтәри дәфтәрми, күлүстан кимидир.

Һәр тикандан кәрәк азад еләјим мән гезәли,
Бу гезәл саһиби сөз бағинә бағбан кимидир.

Јанағын рәнки гызылкүллә кирибдир бәһсә,
Додағын рәнки гызыл дан јеритәк ган кимидир.

Дөндәрир шаирә ашигләри севда һөвәси,
Етмәмәк вәсф јары Ашигә нөгсан кимидир.

Узун илләр боју чананлыг едиб чананым,
Инди чанан мәнә чанан кими јох, чан кимидир.

Билирәм гуш дили шаһинлик едөндән сонра,
Деди јар: — Гуш дили ким билсә Сүлејман кимидир **.

* Бејт Шаһ Исмајыл Хәтајинидир.

** Рөвајәтә кәрә, гушларын дилини билән бир һөкман олмушдур.

«Еј ај илө күн үзүнө һейран кечә-күндүз,
Веј чәрхи-фөлөк башина гурбан кечә-күндүз» *.

Төрк ејләјибән ишрәти, чанан, вурушаг кәл,
Көзләр сәни мејдан, мәни мејдан кечә-күндүз.

Раһәт дејилик, һәззи пәсәнд ејләмәк олмур,
Көзләр көзә бахмагда пәришаң кечә-күндүз.

Һейнәк, түкәнир һөвсәләмиз, гејзимиз артыр,
Хуршудбаны јурдунда ахар ган кечә-күндүз.

Топлар долараг одла дағытмыр долу артыг,
Топлар охујур инсана мејдан кечә-күндүз. **.

«Тут—тазијә, — гач, — довшана» сөјләр јенә бәдхағ,
Фырланмададыр көһнә дәјирман кечә-күндүз.

Шаһин, Гарабағ мәс'әләси һәлл олунарды,
Гојмур, доланыр ортада шејтан кечә-күндүз.

Севәнин хисләти ешг әһлине пүнһан олмаз:
Јарыма арылыг олмаз, мәнә һичран олмаз.

Олмаз инсан ки, вәтән шөвгү башындан чыхсын,
«Олса, ол шәхсдә,—Сәһһәт деди, — вичдан олмаз».

«Һәр кимин вар исә затында шәрарәт күфрү,
Истилахәти-үлүм илө мүсәлман олмаз». *

«Нөгсанын вар» десәм, алданма, күлүм нөгсандыр,
«Нөгсанын јохду» десәм мән сәнә, нөгсан олмаз.

Күлшәним—Азәрибајчанса, күлүм—сәнсән, сән,
Ашиг һәр бир күлә, һәр күлшәнә бағбан олмаз.

Әһдимиз өјлә олуб бәрк ки, сындырмаг ону,
Сәнә бир зәррә мүјәссәр, мәнә имкан олмаз.

Салмысан тилсимә, ја чадулајырсан мәни сән?
Нә сәбәб вар нәзәриндән нәзәрим јан олмаз?

Демисән «севкимиз уғрунда чаным гурбандыр»,
Белә гурбанә бу Шаһин нечә гурбан олмаз?

* Бејт Зајен Бағдадининдир (ХҮІ әср).

** Ермәни гулдурларын Гарабағын бир сыра шәһәр вә кәндләринә ат-
дыглары дәлудағыдан топлара ишарәдир.

* Бејт Мәһәммәд Фүзулининдир.

Эфганыстанда бу һичран кәтириб чанә мәни,
Дөнмәсәм тез жери һәрҗаһ, салачаг ганә мәни.

Зәнжин өлкәмдә мәним лә'л тапылмыр жуја,
Лә'лдән өтрү фәләк атды Бәдәхшанә * мәни

Бир тәрәфдән јапышыб гүссә, кәдәр бир јандан,
Чәкәчәкләр көрүрәм һәр бири бир јанә мәни.

Һәтта гарғыш да кирир ше'римә һәрдән-бирдән:
Һичран олсун күнү ким салдыса һичранә мәни!

Гапан, еј көз гапағым, көрмәјә көзләр, јохса,
Пәриләр зәнн едәчәкләр јенә бижанә мәни.

Чулғајыб чисмими, јарәб, елә бәдбинлик ки,
Көрмәјир кимсә бу виранәдә мәстанә мәни.

Бир шамам мән дили јанмыш, чырағам пилтәси јох,
Шаһина, јандыра билмир даһа пәрванә мәни.

* Бәдәхшан—бу сәтирләр мүүллифинин Эфганыстанда 1963—1966-чы илләрдә ишләдији вилајәт.

А мәләкләр, а фәләкләр, јетирин јарә мәни,
Јохса, адландырачаглар јенә бичарә мәни.

Нечә вахтдыр ки, фәрагдан јараланмыш гәлбим,
Нә гәдәр сәбр еләјим мән, басачаг јарә мәни.

Һамы јар илә кәзир бағдә мәндән гејри,
Бағибан гојмајачагдыр даһа күлзарә мәни.

«Гәми-рујилә күнүзләр чијәрим ганә дөнәр,
Кечәләр зүлфи-хәјалијлә басар гарә мәни» *.

Партлајыб Гәзнидә ** бир гумбара бөјрүмдә мәним.
Өлдүрәјди о заман каш о гумбарә мәни.

Ким дејиб «Һәр шејә вар чарә өлүмдән башга»?
Дејәсэн бирдәфәлик тәрк еләјиб чарә мәни.

Шаһина, мән нә гәдәр ашигә имдад етдим,
Амма јохдур јетирән кимсәнә дилдарә мәни.

* Бејт Бихуд Ширваниндир.

** Гәзни—Эфганыстанын кечмишдә Гәзнә адланан мәшһур шәһәрдир.

Еләдим мән сәнә илгар, мәнә илгарын вар,
Көзәлим, бил ки, мәнәббәт варытәк варын вар.

Сурәтин янды күнәштәк, демә јохдур сәбәби,
Буна олдумса сәбәбкар, сәбәбкарын вар.

«Севки һәр гәлбә бәзәкдир» дејә исрар етдин,
Мән севиндим ки, сәнин севкидә исрарын вар.

Сән шүар ејләмисән дилдә «сәдагәт» сөзүнү,
Ифтихар ет ки, сәдагәт тәки ме'јарын вар.

Адем олмаздыса, олмазды бу аләмдә һәјат,
Јохса, һәвва, бу көзәл тәсдиги инкарын вар?

Енәрәк торпаға көјдән јери абад етди,
Севин, еј дүнја ки, һәвва тәки ме'марын вар.

Шаһин, әлләрдә «Гәзәлләр» китабым кәзмәкдә,
«Әлиһејдәр дејәчәк нә чох хиридарын вар?» *

Дилин шәккәр ширинликдә, дишин шәккәрдән үстүндүр.
Кәламын нанә чөвһәрдән, сөзүн чөвһәрдән үстүндүр.

Синән мәрмәрмидир? Јох, јох, гәләт јазмыш гәзәлханлар,
Сојуг дашдыр чилаланмыш, синән мәрмәрдән үстүндүр.

Мәнәббәт гәлбимин нәгши, гәләм гопмур вараглардан.
Мәнәббәт давадан јуксәк, гәләм хәнчәрдән үстүндүр.

Мәним бир Шаһдағым вардыр ки, чох дағлардан артыгдыр,
Мәним бир Гудјалым вардыр ки, јүз Көвсәрдән үстүндүр.

Јаланлар евч алыр бол-бол, һәгигәтләр фәған ејләр,
Јалан керчәкдән әскикдир, һәгигәт шәрдән үстүндүр.

Сијасәтләр едир чөвлан, ләјагәтләр юлур тапдаг,
Нәдир сәрвәт, нәдир дәвләт, ләјагәт зәрдән үстүндүр.

Әкәр сајсам, гәзәлләр јазмышам јүзләрлә дәфтәрдә,
Китаб нәшр ејлә, еј Шаһин, китаб дәфтәрдән үстүндүр.

«Даг лаләсијәм, чәнли даг истәр јенә көнлүм»

Мирварид Дилбази

Зүлмәтди бу јерләр, чыраг истәр јенә көнлүм,
Дилбәр вәтәнимдән сораг истәр јенә көнлүм.

Јаддашдан итәнләр јенидән јадә дүшүбдүр,
Һөнкүртү вуруб агламаг истәр јенә көнлүм.

Дүшмәнләримиз вар ки, чәкилмир Гарабағдан,
Дүшмәнләри јурддан узаг истәр јенә көнлүм.

Фәрман илә һәрчәнд силаһлар јығылыбдыр,
Олмазса түфәнким, чомағ истәр јенә көнлүм.

Һичран гијам етдикчә, адам шаир олармыш,
Долдугча вараглар вараг истәр јенә көнлүм.

Дағланды чаным Шаһдағы андыгча, бу гүрбәт
Бәсдир мәнә даг чәкди, бағ истәр јенә көнлүм.

Бир кузә шәраб, бир сини, бир јар, ики бадә,
Һәм тар ола ки, тәмтәраг истәр јенә көнлүм.

Шаһин, охујардым јара мән күндә гәзәлләр,
Кипләнди додағым, додаг истәр јенә көнлүм.

«Әндишеји-зат гылмаг олмаз,
Билмәк бу јетәр ки, билмәк олмаз» *

Мән Кабула каш кетмәјәјдим,
Кетмәк нә бәла ки, кәлмәк олмаз.

Јарәб, бу нә гәмди кәлди, һәтта,
Күлмәк мөгамында күлмәк олмаз.

Олдум мән әмин тамам, а севки,
Чин сәддини башла дәлмәк олмаз.

Сағ галмағыма сәбәб сән олдун,
Сән сағ галачагсан, өлмәк олмаз.

Дилбәр вәтән ешги гәлбим ичрә
Олмуш елә һәкк, силмәк олмаз.

Шаһин, кәрәк олса, лап поладтәк
Сынмаг да олар, әјилмәк олмаз!

* Бејт Мәһәммәд Фүзулинцндир.

Вагифанә

Дилбәр мәнә дилбәр нечә олмаз, нечә олмаз?
Ешгимлә күлүмсәр нечә олмаз, нечә олмаз?

Хошланса о чанан гезәлимдән, бу гезәлхан,
Сөз мүлкүнә сөрвәр нечә олмаз, нечә олмаз?

Дүзкүнлүжә чәһд ейләсә ешг ичрә һәр ашиг
Ешгиндә мүжәссәр нечә олмаз, нечә олмаз?

Әмр олса вәтән наминә, гејрәтли икидләр,
Өлкәмдә сәфәрбәр нечә олмаз, нечә олмаз?

Ким торпағыма гәсд еләјиб хәнчәр узатса,
Өз көксүнә хәнчәр нечә олмаз, нечә олмаз?

Һәзз олса мүжәссәр мәнә гүрбәтдә о јарсыз,
Һәзз дәрдә бәрәбәр нечә олмаз, нечә олмаз?

Һичранда јанан Шаһинә, лап килли дә олса,
Гудјал сују Көвсәр нечә олмаз, нечә олмаз?

Јарәб, көрәсән ешг оду һәр чанә дүшәрми?
Инкар еләмәк севкини инсанә дүшәрми?

Илләр боју ашигләрә әфсанә јазылды,
Мән бәндәјә һәм бир кичик әфсанә дүшәрми?

Еј ибни-Салам, һәр кәсә Лејла нәзәр етмәз,
Јандыр шамы кер һәр шама пәрванә дүшәрми?

Јүз јол демишәм: һәр кәсә Ашиг демәк олмаз,
Һәр бәндә олуб бәнд бијабанә дүшәрми?

Ешг бадәсинә мејл едиб олмазсам өзүм мәст,
Чананә мәним көксүмә мәстанә дүшәрми?

«Гәмзән ләбини дишләмәмиш ганими төкдү,
Ган ејләмәјән кимсәнә һеч ганә дүшәрми?»*.

Јад сөзләри тәкрат еләмәк һеј гезәл ичрә,
Шаһин кими иззәтли гезәлханә дүшәрми?

* Бејт Молла Пәнаһ Вагифиндир.

Еј гэлб, сағоллаш ки, сәфәр вахты јетишди,
Жүн битди, гүруб башлады, шәр вахты јетишди.

Көз көрмәјәчәкдир бу көзәлликләри, еј күл,
Киприкләрим өртүлдү, чәпәр вахты јетишди.

Аллаһ өзү јетсин дада, асудә јашардым,
Асудәлијим битди, хәтәр вахты јетишди.

Дәрд јохду, гүбар јохду, кәдәр јохду чанымда,
Дәрд кәлди, гүбар чошду, кәдәр вахты јетишди.

Рүсвај едәчәкдир мәни көз јашларым әлбәт,
Мән нејләјә билләм ки, гәһәр вахты јетишди.

Шиддәтлә Фүзулим сајағы ағламағым вар *,
Еһ, һәззә нәзәр дәјди, нәзәр вахты јетишди.

Амма, үмидим вар ки, дөнәм күлшәнә бир дә,
Көррәм јенә һичранә зәфәр вахты јетишди.

Јетдикдә шәкәрдән дә ширин күнләрә, Шаһин,
Пәһ-пәһлә дејәрсән ки, шәкәр вахты јетишди.

Шаһин тәзәдән учду, сәфәр дәрдинә дүшдү,
Хәлг өјлә күман етди ки, зәр дәрдинә дүшдү.

Сәрмәстлији бирдән-бирә тәрк ејләди көнлүм,
Хошһал иди, зар олду, гәһәр дәрдинә дүшдү.

Һәрдән, көзәлим, ашигә һичран да кәрәкдир,
Гәлб һәззи көнар етди, кәдәр дәрдинә дүшдү.

«Һәр сөздә сәнә мән шәкәрим сөјләдијимчин,
Бичарә көнүл јанды, шәкәр дәрдинә дүшдү» *.

Севда елә чошғунду ки, севда көзә кәлди,
Севдајә нәзәр дәјди, нәзәр дәрдинә дүшдү.

Зај олду чичек бағчада чаһилләр әлиндән,
Бағбан гурујуб галды, чәпәр дәрдинә дүшдү.

Ејшин јери көрсәнди фәраг түғјан едәркән,
Ејш өјлә зәһәрләнди, зәһәр дәрдинә дүшдү.

Һичран мәнә јаздырды гәзәлләр кечә-күндүз,
Шаһинди, гәзәлханды, әсәр дәрдинә дүшдү.

* Мәһәммәд Фүзулинин «Сән сән, еј шәм, мәним ағламағым вар бу кечә» мисрасына ишарәдир.

* Бейт Ираг кәркүк шаири Осман Мәзлумундур.

Бәһ, јенә гәлбим мәним кәлди мәрәм үстүнә,
Шаһини пәрванәтәк јоллады шам үстүнә.

Сөјләди:—Ашигләрә ешг һалалдыр, һалал,
Мән сәни кәндәрмәрәм, бил ки, һарам үстүнә.

Һәзрәти-Адәм кими севки дә кәјдән кәлиб,
Не'мәтидир Аллаһын, јағды адам үстүнә.

Ешг—үмиддир, үмид, ешг—инамдыр, инам,
Ешгә үмид ејләјиб, кәл бу инам үстүнә.

Әрз еләдим: —Севкидир үстүмүзә нур сачан,
Кәндәрирәм сидг илән мән дә салам үстүнә.

Меј долу мејханәдән мән елә әл чәкмишәм,
Гонмајачаг диггәтим бир даһа чам үстүнә.

Мән муғамын дәмбәдәм тә'сири алтындајам,
Дә'вәт един Шаһини күндә муғам үстүнә.

«Кәрчи вүсалә дүшмүшәм, ејни вүсал ичиндәјәм,
Кәл нәзәр ејлә һалимә, кәр ки, нә һал ичиндәјәм» *.

Күманымын күвәнчи вар,—севки тәкин бир инчи вар,
Һәр севәнин севинчи вар, мәнсә мәләл ичиндәјәм.

Үрәкдә налә, кәздә нәм, һичран илән кәрүшмүшәм,
Кәр нә бәләјә дүшмүшәм, нә гијлү-гал ичиндәјәм.

Ешг гачагдырмы јенә? Мәндән узагдырмы јенә?
Вәсл олачагдырмы јенә? Мән бу суал ичиндәјәм.

Сорғу-суал гошун-гошун, гүссә-мәләл гошун-гошун,
Сәндә хәјал гошун-гошун, мәндә хәјал ичиндәјәм.

А севкилим, шалын гара, һичрдән игбалын гара,
Үзүндәки халын гара, мән дә о хал ичиндәјәм.

Бу Шаһинин а һакими, гаралмышам о хал кими,
Саралмышам һилал кими, санки һилал ичиндәјәм.

* Бејт Имадәддин Нәсимининдир.

«Еј өзөли чан илэ чананымыз,
Ешги-рүхүндүр эбәди шанымыз» *.

Бирләшә билмир һәлә Тәбриз—Бакы,
Чәкди узун көр нечә һичранымыз.

«Чан нечә тәрк ејләсин, еј чан сәни?» **,
Тәрк еләсә, ајрылачаг чанымыз.

Мүстәгил е'лан олунубдур тәзә,
Чар ола гој һәр јана е'ланымыз.

Гәсд еләјән јурдума, билсин буну:
Чанды бизә Азәрибајчанымыз.

Јадлара мејдан олачаг, Бабәки,
Исмајылы көрмәсә мејданымыз.

Анд ичирик, «өлдү» олар, «дөндү» јох,
Ахса да селләр кими ал ганымыз.

Ешгдә түғјан едән ашигләрик,
Гәһр едәчәк әғјары түғјанымыз.

Нөгсанымыздырса мәнәббәт бизим,
Гојма, күлүм, әксилә нөгсанымыз.

Сән вүсалы Шаһинә гурбан дедин,
Гурбан олум, кәлмәди гурбанымыз.

Чан ки, чанан наминә таб етмәјибдир, чан дејил,
Ким ки, шејх олду, чобанлыг етмәди, Сән'ан дејил.

Һәр сәфа бәхш ејләјән инсанлара — һал әһлидир,
Һәр чәфа хәлг ејләјән инсанлара—инсан дејил.

Ешг дәрдиндән һәкимләр ачмајыр баш, еј пәри,
Сөјлә, һәр дәрманјазан Лоғманмыдыр? Лоғман дејил.

Ајрылыглар чүрбәчүрдүр, ајрылыгдыр һәр бири,
Ајрылыг вар—ајрылыг вар, һәр бири һичран дејил.

Әфғаныстан дәрвишиндән е'тигад өјрәнмишәм,
«Ким ки, султан олду, дәрвиш олмады, султан дејил» *.

Өјлә кәсләр вар гәзәлдән кен дүшүбдүр, онлара,
Хаһишим хаһиш дејилдир, фәрманым фәрман дејил.

Милли ордум милли фәхримдир мәним, әмр ејләсин,
Бир гашыг гандан бу Шаһин һеч заман горхан дејил!

* Бејт Имадәддин Нәсимининдир.

** Мисра Имадәддин Нәсимининдир.

* Мисра Имадәддин Нәсимининдир.

Еј кез, бу гәдәр кезләмә, чанан даһа кәлмәз,
Тәрк ејләди ашикар сәни, пүнһан даһа кәлмәз.

Солмагда үмид күлләри, кәлсәјди кәләрди,
Кәлмәз даһа, ешг бағинә бағбан даһа кәлмәз.

Нырх өјлә чохалмагда ки, бајрам јада дүшмүр,
Ләғв етмәли гурбанлығы, гурбан даһа кәлмәз.

Бичарә кезәлләр әрә тојсуз кедәчәкләр,
Даш-гаш тапылмаз даһа, мәрчан даһа кәлмәз.

Чәкмәкми диләрсән ганымы шаһ дамарымдан?
Әл чәк бу дамардан, еј әчәл, ган даһа кәлмәз.

Чананә кедәндән бәри кетмәкдәди чан да,
Чансызлашырам кет-кедә лап, чан даһа кәлмәз.

Дирчәлмәјимә бир даһа һеч бир күманым јох,
Дәрман тапылмаз даһа, Лоғман даһа кәлмәз.

Әфсус, дејәрдим ки, вүсал чыхмаз әлимдән,
Әфсус, дејәрдим ки, о һичран даһа кәлмәз.

Шаһин гушу көрчәк дүшүнүн мән сағам, амма,
Гејс өлдү, Кәрәм јанды вә Сән'ан даһа кәлмәз.

Сөјләрдик әзәлләр «Белә дөвран тапылмаз,
Биздән савајы бәхтәвәр инсан тапылмаз».

Тә'риф мәрәзијлән елә пис күнләрә галдыг
Чансыз кимијик биз, бизә дәрман тапылмаз.

«Гурбан» дејилән бајрама әрз ејләјирик ки,
Ләғв ејләмишик биз сәни, гурбан тапылмаз.

Еј Молла Пәнаһ, биз дә мотал ешгинә дүшдүк,
«Әт-јағ әлә дүшмәз» нәди, ајран тапылмаз.

Чананәләрин овгаты пис, баш гарышыгдыр,
Әғјарса дөјүр башинә «чанан тапылмаз».

Бәсдир даһа, еј гәлб, бу чүр гышгырыг етмә,
Бәсдир, демәјәк бир даһа «имкан тапылмаз».

Тәрк етмәли бәдбинлији, никбинлијә доғру!
Бир күн бәзәнәр вәсл еви, һичран тапылмаз.

Шәфгәтлә мәләкләр бүрүјәр әләми бир күн,
Бир күн дејәрик вәчд илә: Шәјтан тапылмаз.

Һәр дәрдә мәһәббәтлә едәр чарә бу Шаһин,
Чанан деди:—Шаһин кими Лоғман тапылмаз!

Күндүз «Мән мүлки-чаһан, чаһан мәнәм,
мән, Мән һәггә мөкан, мөкан мәнәм, мән»
дејән Нәсимини охудум, кечә Аллах јуху-
ма кирди...

Аллаһ деди: «Һөкмран мәнәм, мән,
Јер, Көј вә Чаһан, Чаһан мәнәм, мән.

Рәббәм мән, илаһијәм, худајәм,
һәр дилдә бәјан, бәјан мәнәм, мән.

Лабүдсә мөкан, мәнәм сәбәбкар,
Мүтләгсә заман, заман мәнәм, мән.

«Мән атәши-ешги-нури-һәггәм,
Мусајә зәбан, зәбан мәнәм, мән» *.

Мусајә верән әса мән олдум,
Исајә һајан, һајан мәнәм, мән.

Мәсчиддә дуа мәним дуамдыр,
Минбәрдә әзан, әзан мәнәм, мән.

«Јохдур јазыја позу» дејән вар,
Чох һөкмү позан, позан мәнәм, мән.

Бир јанда чыхан, чыхан күнәштәк,
Бир јанда батан, батан мәнәм, мән.

һәр јанда мәним адым бәјандыр,
һәр јанда әјан, әјан мәнәм, мән.

Бағларда мейәм, шейәм күл үстдә,
Дағларда думан, думан мәнәм, мән.

* Мисра Имадәддин Нәсиминидир.

Олмазса үмид јерин, үмид бил,
Галмазса күман, күман мәнәм мән».

Диндим: «Улу танры, пак адамдан
Галмазса нишан, нишан мәнәм, мән.

Ешг әһлинә бүлбүләм ки бүлбүл,
Әғјарә илан, илан мәнәм, мән.

Рәһм әһлинә јахшы, јахшы, јахшы,
Гәддарә јаман, јаман мәнәм, мән.

Фәрһад илә Мәчнун өлдү, инди,
Ешг елми јазан, јазан мәнәм, мән.

Сән'анә чобанлыг олду гисмәт,
Мәһв олду чобан, чобан мәнәм, мән.

Кетсән дә өзүн, сөзүн галыбдыр,
Еј Горгуд озан, озан мәнәм, мән.

Ох дәјмәди һичрана, чох атдым,
Ох гәдди каман, каман мәнәм, мән.

Аллаһ, гоча Шаһинәм, јашым аз,
Чохјашлы чаван, чаван мәнәм, мән.

Сәркәрдә силаһсыз кирә мејданә, хәтадыр,
Ашиглик едән олмаса мәрданә, хәтадыр.

Меһман еләдим гоншуну Дағлыг Гарабағда,
Тәгдим еләмәк торпағы меһманә, хәтадыр.

Тарих боју јурдумда гызыл ган төкүлүбдүр,
Гәрг олса әкәр бир дә вәтән ганә, хәтадыр.

Диванә едиб чохларыны бир «дәли чејран»,
Әлбәттә, вурулмағ «дәли чејран»ә хәтадыр.

Имкан илә мәтләб мүтәнасиб кәрәк олсун,
Гурбан еләмәк мәтләби имканә хәтадыр.

Гүрбәтдә чох әфған едиб олдумса пәришан,
Гәлб дүшсә әкәр бир даһа әфғанә, хәтадыр.

«Чан, чан» демәдим бир дәфә чананыма, күсдү,
«Чан» сөјләмәмәк севжили чананә хәтадыр.

Шаһин, шам олуб јанма ки. пәрванә вар олсун,
Пәрванә кәлә шөвг илә, шам јанә, хәтадыр.

«Шә-шә-шә-шәһа, чәмалин кә-кә-кә-кәмал олубдур,
Лә-лә-лә-ләбин шәраби зү-зү-зү-зүлал олубдур.

Молла Нијаз Нијази

И-и-и-ишим һәмишә хә-хә-хә-хәјал олубдур,
«Һа-Һа-Һа-Һајандасан сән?» — су-су-су-суал олубдур.

А-а-а-ашыр аһимиз, да-да-да-дашыр аһимиз,
Ү-ү-ү-үмидкаһимиз вү-вү-вү-вүсал олубдур.

Ә-ә-ә-әкәр ешитсән ки-ки-ки-ки, өлмүшәм мән,
Га-га-га-ганым јолунда һа-Һа-Һа-Һалал олубдур.

Са-са-са-сачын сајағы пә-пә-пә-пәришанам мән,
Пә-пә-пә-пәришанлығым ми-ми-ми-мисал олубдур.

Фә-фә-фә-фәрәһ јанымдан кә-кә-кә-кәнарә гачмыш,
Бү-бү-бү-бүтүн севинчим мә-мә-мә-мәләл олубдур.

Ә-ә-ә-әтир тәриндән ә-ә-ә-әтир кәтүрмүш,
Тә-тә-тә-тәрин, а чанан, зү-зү-зү-зүлал олубдур.

Сә-сә-сә-сәнин әлиндән ја-ја-ја-ја-јарымчан олду,
Са-са-са-саралды Шаһин, һи-Һи-Һи-Һилал олубдур *.

* Бу сәпкидә јазылан гәзәлә илк дәфә Имадәддин Нәсиминин диванын-
да да тәсадүф етмишәм:

«Кә-кә-кә-кәл ки, севирәм сә-сә-сә-сән мәһи-Чини,
За-за-за-зар олубам мән, чә-чә-чә-чәнд нишини?»

Фикри-зикри шаирин һәр дәм маса үстүндәдир,
Каһ әруз үстүндә далғын, каһ һеча үстүндәдир.

Һеј хәјалән ал күнәш фөвгүндә дуррам, әршдәјәм,
Јер шүа алтындаса, шаир шүа үстүндәдир.

«Ла фәта илла Әли, ла сејфа илла зүлфүгар» *,
«Ла фәта» сөјләр дилим һеј, «ла фәта»—үстүндәдир.

Көрмәк үчүн бир мөзары чанфәшанлыг ејләрәм,
Чанфәшанлыг, еј Фүзули, Кәрбәла үстүндәдир.

Бир тәрәфдән дәрәд һүчүм етмәкдә, бир јандан бәла,
Әскик олмур дәрәд чанымдан, һәр бәла үстүндәдир.

Јар фәрағы, ел фәрағы натәван етмиш мәни,
Әсмә дүшмүш чаныма, фикрим әса үстүндәдир.

Кәнчлијимдә ил өтәрди арам-арам, индисә,
Санки илләр гырхајаглы әждәһа үстүндәдир.

Чох суалын чох чавабын мә'лум етдим, билмәдим
Јер сәма алтындадыр, ја јер сәма үстүндәдир.

Бәллидир ки, һәр мөгамын саһиби олсун кәрәк,
Гарталындыр зирвәләр, кәклик гаја үстүндәдир.

Чүрбәчүр мүдһиш силаһлар кәшф олунмушдур бүжүн,
Ај аман, ај гојмајын, аләм бәла үстүндәдир.

Еј вәтән, вар ол ки, артыг мүртәчеләр хар олур,
Чүнки, азадлыг гылынчы иртича үстүндәдир.

Халгымын хош күнләријчин мән намаз гылмагдајам,
Кимсә мане олмасын, Шаһин дуа үстүндәдир.

* «Әлидән башга чаван, зүлфүгардан башга гылынч јохдур».

(Гәзәл муниси олан көзәл мүғәннимиз
Әлибаба Мәммәдова).

Билдим ки, күлүм, мән биләни сән дә билирсән,
Зүлфүн кими дүнјаны пәрәкәндә билирсән.

Амма, демисән «һифз едәчәк дүнјаны севки»,
Сән сөјләјәни сөјләмишәм мән дә, билирсән.

Сән күн кими сачдын мәнә һеј севки зијасы,
Күн көрмәдәјәм, еј пәри, сәјәндә, билирсән.

Мән рајиһәнин вәһдәтини сәндә билиркән,
Сән рајиһәни күлдә вә күлшәндә билирсән.

Мән бәһмәзә тај тутмадајам, гајмаға, сәнсә
Јалныз додағын нисбәтини гәндә билирсән.

Дүзлүкдә, сәдагәтдә, мәһәббәтдә, әдәбдә,
Мән бәндәни Мәчнунлара тән бәндә билирсән.

«Әһсән» демисән севкијә мән нәғмә гошанда,
Шадәм, көзәлим, Шаһини ханәндә билирсән.

«Гара зүлфүн о мөһрүхсарә, еј күл, сәјәбан етмә,
Нилалы зүлмәти-шөбдә булуд ичрә ниһан етмә» *.

Кәзәјди әлләрим, чанан, дарағтәк каш зүлфүндә,
Нөрүб сән зүлфүнү кәрдәндә бир әф'и илан етмә.

Голум бојнунда олсајды, олардыг голбојун сәнлә,
Аман тале, мәни севда јолунда накүман етмә.

Галыб чәнкіндә һичранын фәраға олмадым тәслим,
Мәни, јарым, фағыр санма, мәни ачиз күман етмә.

Мәһәббәт елминин устадыјам, сәндә нә адәтдир?
Саныб шакирд устады тифлтәк имтәһан етмәһ.

Нә вахтдыр ки, сорағында јамандыр һалым онсуз да,
Мәним һалымы, рәһм ејлә, јамандан да јаман етмә.

Сәнин ардынча, әлдән дүшмүшәм, илләрлә кәзмәкдән,
Хејрхәһ ашигәм, әлдән вериб хејри зијан етмә.

Дилим сынмазмы сындырсам мән әһди, еј Хумарүзлүм,
Десәм һәркаһ «Шејхәм, кәл мәни, чанан, чобан етмә».

А Шаһин, шаһин икән бүлбүл олмаг имканым вардыр,
О күл һәркаһ сөјләрсә мәнә «Јарым, фәған етмә».

* Бејт Әлаға Ваһидиндир.

«Нијарбәхш әјури ки, тәрг-бәрг олачагдыр,
Саки-чешми-нистафи-тү меһри-тали-пүнһан...
Мән өз вичданыма анд ичә биләрәм ки, бир белә
кәлами-әбәдзиндәни индијәдәк Азәрбајчанын
бәркүзидә шаирләринин һеч бири сәһнеји-мәт-
буата чыхармајыбдыр. Мәрһәба, Мәрһәба! Сиз
өләсиз, гијамәт еләјиб...»

Чәлил Мәммәдгулузадә

Сөјләсәм кәрчи сизә «сүһ»ә «сәһәр» сөјләмәли,
Демәрәм мән баша «сәр», дашә «һәчәр» сөјләмәли.

Нә кәрәкдир ки, гатылсын дилимә јад сөзләр?
«Шөвһәр»ин «шөвһ»ү атылсын, әрә «әр» сөјләмәли.

Өзү јохдур дили јохдурса әкәр бир халгын,
Оғула һансы һүгүг илә «песәр» сөјләмәли?

Инчимәзми баласындан ата адланса «әбу»?
Нә «әбу» сөјләмәк олмаз, нә «педәр» сөјләмәли.

Нечә әјјам кечиб, өјлә ағачдыр ағачым,
Ағача һансы әсас илә «шәчәр» сөјләмәли.

Әрузун ләззәтини түрк дили вермир куја,
Дилимә, билмәјирәм мән, нијә шәр сөјләмәли?

Чох гәлиз дилли гәзәлханә мән ирад етдим:
Өз сөзүм вар, нијә «балта»јә «тебәр» сөјләмәли?

Мән дедим онлара «молла», дејәсән инчидиләр,
Һәлә јумшаг дедим, ондан да бетәр сөјләмәли!

Шаһина, зај едәчәкдирсә дили шаирләр,
Дилимә түрк дили јох, «һәфтәбәчәр» сөјләмәли!

ШАҲИН ФАЗИЛ ОҒЛУ ФƏРЗƏЛИЈЕВ

гəзəллəр

Редактору проф. Сабир Əлијев
Рəссамы Назим Бабајев
Корректору Назилə Фазил

Чапа имзаланмыш 30.08.94. Кағыз форматы 84X108¹/₃₂. Шəрти чап вərəги
11,62. Учот-нəшр вərəги 6. Тиражы 2000. Сифариш 1870.
Мүгавилə гижмэти илə.

«Азəрбајчан» нəшријаты.
370146, Бакы, Мəтбуат проспекти, 529-чу мəһəллə.